

Editor:
Fundació
Catalunya Cristiana
C/. València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215 27 39
215 27 84
FAX 215 28 05
Any XII N° 603
Setmana del 14 al 20
d'abril del 1991
Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Preu: 100 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"Moro, digué el
Senyor, per tots els
homes, per
donar-los vida; he
redimit la carn de
tots amb la meua
carn. En la meua
mort, la mort
morirà i la
naturala
humana, que
s'havia perdut,
ressuscitarà
juntament amb
mi."

Sant Ciril
d'Alexandria

L'àmplia participació eclesial, punt d'alegria, la crisi vocacional, motiu de tristor, segons que ell mateix ha assenyalat

Monsenyor Martí Alanís: 20 anys de bisbe de diàleg

LA SEU D'URGELL.— L'àmplia participació eclesial i la crisi vocacional són les dues característiques que han marcat les dues dècades de govern pastoral del Bisbe Joan, segons ell mateix ha declarat. El diàleg, l'atenció delicada a les persones i el treball intens s'han de ressaltar en la qualificació del pontificat de Mons. Joan Martí.

Tot just arribat a la Diòcesi el Bisbe Joan establí els contactes necessaris per conèixer l'Església d'Urgell. Creat l'organigrama adequat van ser institucionalitzats aquells òrgans que garanteixen la col·laboració del presbiteri, dels religiosos i del poble en el govern pastoral: els consells diocesans. El setembre del 1980, a la Diòcesi funcionaven tretze consells pastorals—diocesà i parroquials—amb un total de 250 membres. D'aquestes institucions han sorgit les decisions col·legiades que han marcat el ritme de la pastoral, els cristians s'han sentit compromesos en una tasca comuna.

Bisbe i comunitats cristianes han hagut de compartir la crisi de vocacions sacerdotals i religioses, la gran preocupació de l'Església d'Urgell. La superació de la crisi vocacional, ja acusada en algunes esglésies, és encara una esperança llunyana a la Diòcesi. Solament el zel dels pastors i la col·laboració de religiosos i laics ha fet que fins ara el problema no tingui incidència en el servei ministerial de les parròquies.

Preveres i seglars han trobat en el Bisbe Joan un pastor obert al diàleg, que escolta les persones i està disposat a oferir el seu servei. Les conferències episcopals d'Espanya i de Catalunya han comptat sempre amb la feina ben feta del Bisbe d'Urgell.

En el monestir de Bellpuig de les Avellanes

"Més de 500 joves volen respondre a la crida del Senyor"

"Hem descobert que no estem sols. Hem descobert que hi ha molts joves que comparteixen les nostres mateixes inquietuds". Aquesta és una de les frases del manifest final de la Pasqua de "Les Avellanes" que enguany ha aplegat més de 1.200 persones el dia de la Vetlla de Dissabte Sant i 525 joves durant el Triduum Pasqual.

Al monestir de Bellpuig de les Avellanes els germans maristes han organitzat una trobada de joves en aquestes dates tan assenyalades per oferir l'oportunitat de reflexionar, pregar, fer convivència i compartir amb molts nois i noies de diversos col·legis i parròquies de Catalunya.

(Més informació en el proper número).

AFINANT

Una Setmana, gens, no gaire o molt Santa

JOAN E. JARQUE I JUTGLAR

En els mitjans d'informació, aquests dies passats, hi ha hagut curiosament com una pruija a remarcar que "ara la Setmana Santa" és menys santa. O proclamant-ho en els titulars o deixant-ho caure en algun comentari es venia a dir que al capdavant aquests dies de "sants" res; unes ben vingudes vacances gràcies a reminiscències religioses d'altres èpoques a tot estirar. No dubto que avui per a molta gent les coses són així. També és cert que hi hagué un temps en què els costums, l'ambient social i els mitjans de comunicació ajudaven des d'angles diferents a crear un clima peculiar durant aquells dies, - que com sempre i arreu tanmateix cada u vivia a la seva manera, a remolc o a contracorrent segons els casos -. Ara bé, quanta gent ha viscut, més o menys, aquesta darrera Setmana Santa els misteris que celebra l'Església no hauria de ser un enigma o un fet deixat a l'opinió esbiaixada d'aquest o de l'altra comentarista amb columna a la premsa, micròfon a la ràdio o espai a la tevé. Hi ha una manca alarmant d'informació per part de l'Església. No informem, o ho fem tard i malament, sobre els esdeveniments importants; i ni que ho volguéssim no podríem informar dels que no ho són tant però malgrat tot marquen un clima, assenyalen unes tendències. Les enquestes, posades de moda pels mètodes apostòlics d'anys fa, no són pas ara el nostre fort. En tot cas, jo no sabria pas dir honestament si la Setmana Santa d'enguany ha estat més o menys viscuda que en altres temps o que l'any passat; senzillament no en tinc informació.

PRÒXIM
PELEGRINATGE
A

TERRA SANTA

Del 25 de maig al 2 de juny

Sota el guiatge del
Dr. Joan E. Jarque

Visita dels llocs bíblics
tradicionals, des de la Galilea
fins a Judea i Jerusalem.

ALTRES VIATGES I
PELEGRINATGES

CATALUNYA NORD del 25 al 30 d'abril
MADRID I RODALIES del 23 al 27 de maig
POLONIA / BERLÍN del 9 al 21 de juny
CANTÀBRIA del 27 de juny al 2 de juliol
BENELUX del 10 al 21 de juliol
LOIOLA del 29 de juliol al 4 d'agost
BRETANYA / LISIEUX del 2 al 13 de setembre
EXTREMADURA del 19 al 27 de setembre

OBERTA LA INSCRIPCIÓ - DEMANEU-NE INFORMACIÓ

VIATGE A

ANGLATERRA - ESCÒCIA

Del 4 al 15 d'agost

Es visitarà:

Londres
Cambridge
York
Lincoln
Edimburg
Perth
Inverness
Glasgow
Windermere
Chester
Oxford
Canterbury

Las reserves es faràn per ordre rigurós d'inscripció

VIATGE A RÚSSIA i Txecoslovàquia

del 16 al 24 d'agost

Visitant:

Praga
Moscou
Leningrado
Kiev

Las reserves es faràn per ordre rigurós d'inscripció

LECTORS / SUBSCRIPTORS I AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA, UN ESFORÇ CONJUNT I NECESSARI
PEL MANTENIMENT DE "CATALUNYA CRISTIANA" COM A MITJÀ INFORMATIU DE LA NOSTRA ESGLÉSIA

Compte per a aportacions: Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, 2011 - 3040 - 5-249-76

Adreça de l'Associació d'Amics: Plaça d'Urquinaona, 11, 3r. 3a. A, 08010 Barcelona, tel.(93) 301 37 18

EDITORIAL

No és possible referir-se al tema de l'avortament -que ara torna ser objecte de comentaris i de polèmica- sense dolor. Perquè no hi ha avortaments, així, en abstracte, sinó persones que avorten i persones que són suprimides en germen. I totes, bé que de forma diferent, pateixen. ¿No podríem fer, justament, d'aquest dolor mútuament reconegut, un punt d'humana coincidència i, doncs, d'una certa comprensió, entre els qui s'enfronten, sovint amb ira, sobre aquesta qüestió?

Nosaltres, els qui des d'una visió transcendent de l'home emparem la vida indefensa del nonat, també ens sentim pregonament commoguts davant situacions com, posem per cas, la d'aquesta noieta andalusa de catorze anys que s'ha trobat amb una concepció, fruit d'una villesa recalitrant... Ella també és una vida. No voldríem pas que, tot defensant-ne una, de vida, oblidéssim l'altra. El model cristià global de comportament humà exclou, alhora, l'avortament i l'agressió sexual. Quan, per la força dels fets, aquesta ja ha estat consumada, ens resta, només, la possibilitat de defensar la vida innocent i fràgil que n'ha sortit. I ho fem de cor, però dolorosament, perquè això no havia d'haver-se produït. Enmig de la tragèdia, salvem el bé possible. Ni nosaltres, però, ni els altres podem caure en el reduccionisme de creure que aquesta defensa de la vida esgota tot el missatge cristià: aquest comprèn, també, la dignitat humana del sexe incompatible amb qualsevol violació.

Per la seva banda, els qui, impressionats per situacions extremes, se senten moguts a la permissivitat en l'avortament, farien bé

Sobre l'avortament, amb dolor

d'escollar, sense prejudicis, paraules com les que acaba de pronunciar el cardenal Ratzinger al consistori extraordinari de Roma. Ha donat la xifra d'entre trenta i quaranta milions d'avortaments cada any a tot el món... La magnitud d'aquesta dada ja deixa entendre que no pot tractar-se majoritàriament de casos extraordinaris i patètics com els que mostren continuament els avortistes. És segur que darrera d'aquests, s'hi amaga un tou feixuc d'hedonisme mesquí... També s'ha referit el cardenal a la utilització dels avortats "com a conilletts d'indies per a l'experimentació o com a font de matèria prima per al tractament de malalties". Finalment, ha advertit de "l'eliminació sistemàtica de tots els fetus més o menys malformats" i, seguint per aquest pendís, de "la manipulació dels malalts en estat de coma... Tota una perspectiva de decadència de la humanitat -molt especialment del món occidental- capaç de preocupar tota persona responsable, creient o no creient. Alerta: no som davant una batalla entre dretes i esquerres.

Aquí hi ha en joc quelcom de decisiu per a la nostra civilització.

Alguns sectors de l'opinió pública acusen avui l'Església d'ambició immoderada i de voluntat de domini perquè, diuen, voldria fer coincidir l'ordre jurídic de l'Estat amb l'ordre de les seves creences i de la seva moral. Cal precisar, en primer lloc, que, com és obvi, aquí no es tracta del que podríem anomenar peculiaritats catòliques, sinó de temes d'interès social. No seria concebible que els cristians ens conforméssim, per exemple, amb no robar i amb no matar: és lògic que, a l'hora d'aportar el nostre parer a la societat, propugnem una legislació que empari el dret de la persona a la vida i a la seguretat. Aquesta contribució no solament és democràtica, sinó que sol ser ben vista quan la fem en defensa d'altres drets. Ara bé, nosaltres entenem que en la legislació sobre l'avortament hi és present el dret a la vida. Això no treu, naturalment, que, al marge d'aquesta acció crítica, quan s'escau, respecte de l'ordenament jurídic, el nostre treball habitual tingui lloc en el terreny de les consciències.

Encara, per acabar, voldríem cridar l'atenció dels catòlics sobre un perill: el de deixar-se arrossegar, per la dinàmica de la polèmica, a fer el paper de vindicador de càstig per als practicants de l'avortament. Som defensors de la vida i voldríem que l'Estat garantís aquest dret també per als nonats. Però som deixebles del Mestre que no volgué apedregar la dona adúltera ("qui estigui net que tiri la primera pedra") i a la nostra Església hi brolla la font inestroncable del perdó que hi obri el mateix Jesús.

Nosaltres i l'Islam

MANEL VALLS i SERRA

de fa segles i comparteixen els mateixos temors i esperances".

El Concili Vaticà II es refereix a l'Islam en dos llocs. En el n. 16 de la *Lumen gentium* es diu que "el designi salvador abasta també aquells que reconeixen el Creador: entre els quals cal citar en primer lloc els musulmans. Honrant-se de tenir la fe d'Abraham, adoren com nosaltres un sol Déu, misericordiós i jutge dels homes a la fi del món". En el decret *Nostra aetate* sobre la relació de l'Església Catòlica amb les religions no cristianes es diu en general que "l'Església Catòlica no rebutja res del que hi ha de sant i veritable en aquestes religions" i "considera amb sincer respecte les maneres de fer i de viure, els preceptes i doctrines que, per bé que discrepen en molts punts del que ella professa i ensenya, aporten, no obstant, sovint un raig d'aquella veritat que il·lumina tots els homes" (n. 2). I molt especialment afirma de mirar amb afecte els musulmans que "s'afanyen a subjectar-se tal com ho va fer Abraham, a qui la religió islàmica mira amb complaença" (n. 3).

El Concili exhorta també que "encara que en el córrer del temps hagin nascut nombroses diferències i enenistats entre els cristians i els musulmans... oblidant el passat, s'exercitin sincerament en la mútua comprensió, i defensin i promoguin junts la justícia social, els béns morals, la pau i la llibertat per a tots els homes" (n. 3).

El cardenal de Milà, monsenyor Carlo Maria Martini, es plantejava en el tradicional discurs a la ciutat la vigília de sant Ambrós, el 6 de desembre passat, alguns punts concrets que ens afecten com a cristians en relació amb els musulmans que viuen en els països europeus:

1. Cal acollir-los motivant cristianament el perquè del nostre acolliment, expressant-ho amb un llenguatge "comprensible", que és sovint més el dels fets i el de la caritat, donant-los el sentit de l'espessor religiós que impregna el nostre acolliment.

2. Cal recercar junts un objectiu comú de tolerància. No falten, al respecte, textos en el mateix Alcorà. Cal desfer a poc a poc el prejudici arrelat en ells que els no musulmans són de fet no creients. Només quan ens reconeixem en el solc comú de la fe d'Abraham podrem parlar-nos amb més dis-

tensió, superant els prejudicis.

3. Hem de procurar que copsin que també nosaltres, els cristians, som crítics envers el consumisme europeu i l'indiferentisme i la degradació moral que es produeix entre nosaltres. Atès el seu costum de veure identificades religió i societat i també en virtut de les experiències històriques de les croades, tendeixen a identificar l'Occident amb el Cristianisme i a comprendre sota una sola i única condemna els vicis de l'Occident i les culpes dels cristians. Els hem de fer comprendre que som solidaris amb ells en la proclamació de l'únic Senyor de l'univers, en la condemna del mal i en la promoció de la justícia.

4. El diàleg amb els musulmans serà especialment per a nosaltres una ocasió per reflexionar sobre la seva intensa i forta experiència religiosa que finalitza en la recapitulació i submissió de totes les coses en Déu. En això també el nostre just sentit de la laïcitat haurà de procurar de no ser viscut com una separació o, més encara, oposició entre el camí de l'home i el camí cristià.

L'actitud del Sant Pare, i aquestes recomanacions del cardenal Martini, esdevenen una bona orientació per als cristians occidentals i indiquen, també, per on ha d'anar la evangelització dels nostres germans musulmans.

RESPIR

PERDRE EL SENTIT DE LES COSES

Amb la repetició s'esmussa el sentiment de sorpresa, de meravella, o fins d'esgarripança, que els primers contactes amb segons quines coses ens fa venir; el fa menys viu, menys penetrant. L'esma amb què acabem fent moltes coses que al començament feiem amb un cert fremit de cor, s'assembla a les durícies que un fregament continuat causa en parts toves del cos: el fregadís d'una eina fa mules a les mans. Call, durícia, mula, callositat, són noms que indiquen aquest fenomen tan corrent. També va resultant corrent la insensibilitat amb què ens mirem coses que altrament ens esborronarien. Ara penso en un fenomen que ja sembla endèmic al nostre entorn: la freqüència amb què assistim a tantes morts provocades per accidents, o per actes de violència, ens fan perdre el sentit de la injustícia i ens deixen només amb el sentiment del perill. Provocar la mort d'algú és una injustícia que afecta la realitat de la mort prescindint de les circumstàncies. El perill, en canvi, afecta només la meua mort.

MIQUEL ESTRADÉ

L'actitud de Joan Pau II durant la guerra del Golf s'ha adreçat, sobretot, a evitar que aquesta pogués ser considerada com un conflicte entre l'Orient i l'Occident i, menys encara, entre l'Islam i el Cristianisme. Per això una de les seves preocupacions principals ha estat la repercussió de la guerra sobre el destí de la minoria dels catòlics d'Orient Mitjà (uns 4 milions) en un oceà de població musulmana.

Els líders occidentals semblen no haver entès la postura del Papa. Alguns fins i tot l'han menystingut clarament perquè no legitimava els seus interessos. Paradoxalment, darrera un conflicte que alguns han vist sota el prisma d'una guerra de religió entre Cristianisme i l'Islam, l'actitud de Joan Pau II ha consistit a promoure en tot moment un major diàleg i cooperació entre les grans religions monoteistes.

En el seu discurs de clausura de la reunió dels set patriarques d'Orient Mitjà i els representants dels episcopats dels països occidentals implicats més directament en la guerra, i que se celebrà al Vaticà del 4 al 6 de març, el Papa manifestava el seu desig "que algun dia les circumstàncies em permetin anar com a pelegrí a aquella Ciutat Única en el món (Jerusalem), per difondre novament des d'allí, juntament amb els creients hebreus, cristians i musulmans, aquell

missatge i imploració de pau ja dirigits a tota la família humana el 27 d'octubre de 1986 a Assís".

El Papa subratllava també que les comunitats catòliques d'Orient Mitjà han de sentir-se "a ple títol constructores i partícips de les societats a les quals pertanyen" i que aquest fet "comporta sobretot un diàleg genuí i constant amb els germans hebreus i musulmans i una autèntica llibertat religiosa, basada en el respecte mutu i en la reciprocitat".

L'actitud del Papa ha obtingut ja senyals positives. Així el secretari general de la Organització de la Conferència Islàmica, Hamid Algarid, amb motiu d'aquesta reunió, escrivia a Joan Pau II que "el món musulmà ha estat sensible a les reiterades crides de Vostra Santetat a la pau en la regió del Golf, una pau fonamentada en el dret, la justícia i la equitat" i expressava així mateix un profund agraïment envers el Papa per "promoure una contribució concreta de l'Església cristiana a la instauració de la pau en l'Orient Mitjà i a la consolidació del diàleg cristià-musulmà, que constitueix un factor determinant per a la pau i el progrés de la humanitat, especialment en les vastes regions on musulmans i cristians viuen colze a colze des

Catalunya Cristiana EL SETMANARI DE MÉS DIFUSIÓ DE CATALUNYA Difusió controlada per O.J.D.	
MEMBRE DE LA UCIP Director: Joan R. Jarque i Juglar Subdirector: Francesc Malgosa i Riera Editor: Joan Carrera i Planas Fundació Catalunya Cristiana Gerent: Jaume Raigé i Torrentgerner Disseny: Josep Samper i Alado	Redacció, administració, publicitat i fotocomposició: Edifici de la Parròquia de la M. de D. dels Àngels C/ València 244, 2on. Tels.: 215/27 39 - 27 84 FAX: 215 28 05 08007 Barcelona Impressora: Publigraf, S.A.L. Pàge: Valeri Serra, 30 Tels.: 254/18 30 - 17 77 Barcelona D.L. B.14.387/79

SUBSCRIPCIONS ANUALS
 Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 4.800 Ptas.
 Resta d'Europa: 8.960 Ptas. □ Amèrica, Àsia, Àfrica i Filipines: 13.120 Ptas. □ Àsia més oriental i Oceania: 19.360 Ptas.

Aquest era el títol de "La Clave" del Divendres Sant, introduït -amb calçador, tot s'ha de dir- per la pel·lícula "Yo confieso". El debat es va polaritzar bàsicament en dues grans tendències: l'una, identificava el fenomen religiós amb l'anhel secular de l'home de cercar l'harmonia perduda amb la natura (postura orientalista o panteista); l'altra, defensava la idea del Déu transcendent, creador del món i promulgador de lleis (monoteisme judeo-cristià i islàmic). Això a grans trets i amb totes les matisacions degudes.

Ara, del tema que donava títol al debat, "Els noms de Déu", ben poc se'n va parlar. Més aviat semblava que els participants estaven més interessats a defensar les seves respectives teologies i antiteologies, que no pas de parlar de la fonamentació antropològica de la idea de Déu, que, sobre el paper, havia de ser el tema principal. I, com que em vaig quedar amb les ganes de reflexionar-hi veient el programa, ara em prendré la llibertat de fer pagar el mort al sofert lector.

De fet, ja fa molts segles que els grans teòlegs cristians -no fa falta anomenar-los- ho vénen repetint, però convé fer-ne memòria de tant en tant. La pregunta fonamental no és si Déu existeix o no, sinó què volem dir realment quan pronunciem la paraula "Déu", bé sigui per afirmar, bé sigui per negar l'ésser enunciat amb aquesta paraula. Sabem per la història antiga que els faraons egipcis eren considerats de condició divina; també ho van ser alguns emperadors romans, i, sense anar tan lluny, també l'emperador del Japó, fins a la derrota del 1945, era diví. Doncs bé, si aquests tres exemples històrics els agafem amb tot rigor lògic i sense postures prèvies, hem d'admetre que donen resposta positiva a la pregunta sobre l'existència de Déu. Davant d'aquesta pregunta es pot contestar amb certesa que, com a mínim, hi ha hagut personatges

Els "noms de Déu"

JORDI BASSAS i RIBALTA

històrics que han ostentat la condició divina. Amb raó, o sense?... Això dependrà, en tot cas, de la pregunta originària, és a dir, dependrà de què entenem per condició divina.

Sens dubte que un plantejament així provoca una resposta immediata i contundent. Però, de ben segur que la resposta és igual de contundent tant si prové del cantó creient, com si prové del cantó ateu o agnòstic. En qualsevol d'aquests casos l'objector replicarà amb vehemència que ni el Faraó, ni el Cèsar, ni el Mikado són Déu. Com en poden estar vostès tan segurs? -podria insistir jo- ¿és que vostès, amics creients i no creients, tenen alguna idea preconcebuda de com pot "ser" o "no ser" Déu? ¿És que la paraula "Déu", tan austera i lacònica ella, té prou contingut implícit com perquè vostès es puguin pronunciar negativament davant la presumpta divinitat dels nostres personatges històrics?

En realitat, tant els meus hipotètics interlocutors creients, com els no creients es mouen dins d'un mateix camp semàntic pel que fa a la paraula "Déu". Per això protesten a la una. Ells tenen clar una cosa important: que la paraula "Déu", en el llenguatge humà, actua de semàfor vermell per a tots els vehicles que volen circular en direcció prohibida. I aquesta "direcció prohibida" és justament la

intuïció d'allò que "no és", ni "pot ser" Déu, -això amb independència del fet de creure-hi o no creure-hi. Aquesta "direcció prohibida", sens dubte que seria una altra, si els meus interlocutors fossin contemporanis dels personatges històrics divinitzats, perquè per a aquella gent, el camp semàntic de la paraula "Déu" era diferent del nostre; però, no per això deixarien de tenir ells els seus semàfors vermells per tal d'indicar les seves pròpies "direccions prohibides", és a dir, per indicar allò que, segons el seu món mitològic i teològic, no era, ni podia ser diví.

Aquesta argumentació podria fer-nos adonar de la gran responsabilitat històrica dels cristians quan professem la nostra fe en la divinitat de Jesús de Natzaret. En fer-ho, retornem, per una banda, a la tesi antropomòrfica dels antics, però, de l'altra, ens situem a les antípodes del seu camp semàntic, que els havia mogut a divinitzar els seus reis i emperadors. L'Evangeli, de fet, posa el semàfor vermell allà on la tradició mil·lenària hi havia posat el verd: en la riquesa, l'honor i la glòria; i, a la vegada posa el verd allà on abans hi havia el vermell: la pobresa, el dolor, l'aflicció. A la pregunta fonamental de què entenem per "Déu", l'Evangeli respon amb la paradoxa de la Creu: Déu hi mor veritablement (alethós, com subratllava Ignasi d'Antioquia): per al cristià, Déu és el moribund de la Creu; no n'hi ha d'altre. Si el cristià es pren seriosament el fet de l'Encarnació, tot el laconisme i l'austeritat de la paraula "Déu" es desplega en l'home Jesús de Natzaret. Però, fins i tot així, el misteri inherent a aquesta paraula, la pregunta fonamental per la condició divina, allò què volem dir quan diem "Déu", encara resta pendent de resposta. I això, tant per als creients, com per als no creients. Però, tot i quedar pendent de resposta, els semàfors continuen posant-se vermells, o verds, segons el cas. I això, també per part dels creients i els no creients.

Tots formem part d'una història que escrivim un dia rera l'altre, a mesura que anem vivint. El que avui és present es transforma immediatament en part d'un passat que, més enllà del nostre abast, fins jo diria de la nostra comprensió, els homes vestim constantment de dol.

Hem optat, un cop més per tornar a entrar en la vessant bèl·lica de la història, en el ritme caòtic i absurd d'un món en lluita. El que no era sinó una crisi s'ha convertit en una batalla que ja ha començat. La tan temuda i anunciada guerra del golf Pèrsic ha esclatat finalment. I, de sobte, fruit d'una paradoxa ridícula, adquirim consciència, potser massa tard, dels oblidats drets humans; recordem indignats al suposat adversari que s'estan transgredint les normes "inviolables" del dret internacional. Val a dir que és com un peix que es mossega la cua: ¿què és primer, la guerra o els drets?

Una mirada retrospectiva sobre la història humana en conjunt, ens porta a comprendre que l'home, per desgràcia, és un ésser agressiu i violent, poc estable per la pau. Tornen a vèncer altra vegada aquelles actituds que sacsegen i fan patir els pobles i les nacions; lluites i morts per uns quants pams de terra. Enfrontaments entre persones de cultures, credos i ètnies diferents. ¿Què se n'ha fet, de la convivència pacífica, del respecte i de la tolerància? Quantes rivalitats i odis per no voler valorar senzillament l'existència de tot home, allò més preuat que és el seu ésser, la dignitat de tota vida humana.

Ens parlen d'edificis esfondrats, d'avions abatuts... Quantifiquen els estralls de la guerra en xifres i tants per cent materials... En canvi, que poc ens parlen de les persones! Davant el televi-

Guerra enllà

ANNA-BEL CARBONELL
De l'Àmbit Maria Corral

sor, veiem un espectacle més, una pel·lícula bèl·lica a mig camí entre la realitat i la ficció, com tantes altres... amb una diferència solaperò essencial: en aquest film a tot color les víctimes són reals!

Costa molt poc culpabilitzar els altres d'uns fets que passen lluny de nosaltres; però tots en som, directament o indirecta, còmplices. Quants honors i orgulls fora

de lloc!

"Aquesta no és la nostra guerra", criden els eslògans més agosarats. Més valdria afirmar amb força que no hi ha cap "guerra de ningú", com tampoc no n'hi ha cap de justa ni de legítima.

Senzillament, no té sentit. De la manera més impersonal, prement un petit botó, es volatilitza la vida de milers de persones, s'estronca sense poder dir res. ¿Quantes condecoracions s'atorgaran per matar éssers humans? ¿Quants cossos muti-

lats seran altra vegada testimoni viu de l'impacte de la metralla?

Mentrestant, als qui vivim guerra enllà, ens arriben notícies retallades, imatges colpidores i punyents dels seus protagonistes improvisats. Alhora ens pretenen convèncer tranquil·litzadorament, que no hi podem fer res. No és veritat! No ens quedem instal·lats clínicament com uns espectadors il·lusos! En consciència, podem rebutjar i prendre posicions partidistes. Podem difondre la idea que amb un conflicte armat no hi ha ni vencedors ni vençuts, i escampar un eslògan nou: la pau comença en un mateix.

Mancances

FERRAN BLASI

Es un plany que es repeteix, que bona part dels nois i noies que acaben els estudis, tenen poca formació religiosa -no saben les beceroles de la doctrina cristiana, ni les oracions més conegudes, ni els preceptes elementals de la moral- i que, dins el bagatge científic general, no han prestat tampoc gaire atenció als valors culturals -en la literatura, l'art o el folklore- que són heretatge universal del cristianisme.

Molts es queixen, i amb raó, que no es donen classes d'aquelles matèries; a nombre d'instituts i col·legis, i que la catequesi arriba a pocs infants: sovint els interessats, o llurs pares, no ho demanen, i els qui planifiquen aquesta tasca, no reïxen a organitzar-les de manera que puguin arribar a tots.

Les dona un fet notable. Hi ha força voluntaris per a dedicar-se a aquesta feina: uns del tot desinteressadament, i d'altres, amb l'afany, ben legítim, de cobrar uns emoluments que han de pressupostar, a tal fi, les autoritats públiques.

I prosseguim amb la cosa curiosa: succeeix que els d'un color -normalment els encarregats de coordinar aquest servei- exigeixen moltes vegades unes condicions pedagògiques excepcionals; i un tarannà personal que assegurui una determinada orientació ideològica en els qui es dediquin a aquesta labor, i eviten els que -segons el seu punt de vista- són qualificats de retrògrads; i que els

d'una altra postura, temen que els professors d'aquestes matèries, potser poc sòlids, no podran donar prou garanties d'ortodòxia. I així, són refusades per a aquesta feina, per aquells o per aquests, moltes persones de bona voluntat.

Per altra banda, és una cosa sorprenent -que de vegades apareix com a miraculosa- que gent jove que assisteixen a classes donades en ambients on ningú no hi sabia veure una línia segura, en surten amb una fe provada, i que, al contrari, d'altres que s'han format al costat de gendarmes custodis de la doctrina tradicional, després es tornen militants d'un corrent oposat.

No és que hagi de ser indiferent l'actitud personal dels qui han d'ensenyar aquestes coses -i la influència que la seva acció pugui tenir- però també és veritat que uns i altres, amb les seves preferències i els seus temors, no reparen en l'acció de l'Esperit Sant, en ocasió d'aquest ensenyament, i que sovint fa l'impressió que utilitza com un garbell, perquè el subjecte passiu de la instrucció que s'imparteix, capti únicament allò que li ha d'anar bé, i rebutgi inconscientment les altres coses.

I per quan la bona fe és indubtable, també val el que escrivia sant Pau als filipencs: "Doncs què hi fa?, després de tot, sigui per conveniència, sigui sincerament, Crist és anunciat; i me n'alegro, i me n'alegraré".

ACUDIT

ARA MATEIX

Recordant Graham Greene

J. CARRERA PLANAS

Graham Greene havia entrat en molta gent. La ressonància que ha tingut la seva mort ho deixa veure. Tenia lectors i, a més, va gaudir, merescudament, de la sort de poder ultrapassar el cercle de la lectura estricta a través del cinema. La TV passa, aquests dies, diversos films basats en novel·les seves...

Entre els comentaris que la desaparició de Greene ha provocat, n'hi ha que pregunten, amb recança, si amb ell no se'n va, també, una manera de narrar. Jo em demano, sobretot, si no desapareix amb ell la presència dels plantejaments més elementals i profunds de la fe en la literatura actual de qualitat i de gran difusió alhora. Perquè Graham Greene no només era catòlic: portava, també, a les seves novel·les el mannà de la fe. A la seva manera, naturalment. A la manera del creient a la intempèrie va ser sempre, més atret per la veritat que per l'ortodòxia formal.

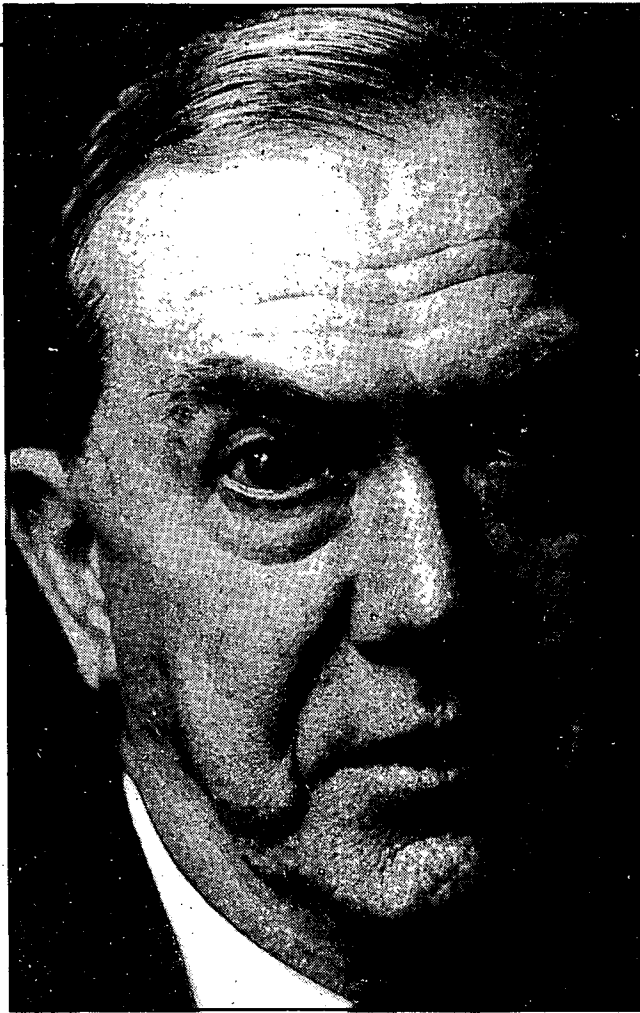
Greene va entrar al catolicisme el 1926, és a dir, als 22 anys. Era, aleshores, un home inquiet i rebel: de petit s'havia escapat de l'escola... de més gran havia jugat a la ruleta russa... La societat anglesa, amb les seves desigualtats, no li agradava. Aquesta preocupació social l'acompanyaria sempre més. El caràcter pobre i marginal del catolicisme britànic el predisposava, d'entrada, a una simpatia que no podia atorgar a l'Església anglicana, tan influent en la societat del seu temps. Però la seva conversió no va tenir res d'espectacular. El punt de partida va ser que s'enamorà d'una noia catòlica i, abans de casar-s'hi, volia comprendre la fe de la seva promesa. El capellà de Nottingham que s'ocupà de la seva preparació matrimonial aconseguí que, segons Greene escriuria després, "la raó es convencés de la veritat de la fe catòlica". Més endavant matisaria a "Viatge sense mapes": "No m'havia convertit a una fe religiosa, sinó que, mitjançant arguments específics, m'havia convençut de la probabilitat del seu credo". Segui com sigui, amb les seves peculiaritats i les seves giragonses,

Greene restaria sempre catòlic. El punt d'arrencada havia estat el seu contacte amb un capellà de parròquia que l'havia acollit per al sagrament del matrimoni (ai, la bescantada sacramentalització!) i havia fet el seu treball pastoral a consciència.

Graham Greene copsà del catolicisme la vocació popular i no gens puritana —solia fer al·lusions al bon vi dels països llatins—, descobrí Mèxic el 1938 i situà la seva obra "El poder i la glòria" en el context de la revolució mexicana. Al mateix temps, però, s'endugué del protestantisme el sentit de la prioritat de la fe i de la gràcia i una certa relativització del valor de les "obres". Aconseguí, així, una síntesi de la consciència del pecat —sense hipocresies ni innocències fingides— i de la prioritat absoluta de la misericòrdia, de fort sabor evangèlic, fascinant... Entre els seus personatges, els "bons" no són mai fariseus: tots són publicans. Una vegada va dir ("The Observer", 1957): "També és missió de l'escriptor fer simpatia a la gent personatges que són fora de la zona oficial de la simpatia".

No resisteixo la temptació d'acabar, si més no, amb un parell de frases lluminoses dels obscurs capellans de "El poder i la glòria":

"Quan es mira amb detall un home o una dona, sempre es comença a sentir pietat... Aquesta és una qualitat que la imatge de Déu porta en si mateixa. Quan mireu les arrugues prop dels ulls, la forma de la boca, la manera de créixer el cabell, és impossible odiar".

"Hi ha una altra diferència entre nosaltres... En el vostre cas és inútil treballar per als vostres plans si no sou una bona persona. I no tots poden ser bones persones en el vostre partit. ...En canvi, no té gaire importància que jo sigui un gallina... i totes les altres coses que sóc. Això no em priva de posar Déu a la boca d'un home, ni de donar-li el perdó de Déu".

Notificació important

Als subscriptors i lectors de Catalunya Cristiana

A partir del número 604 corresponent a la setmana de la diada de Sant Jordi, CATALUNYA CRISTIANA experimenta una transformació en profunditat. S'incrementa el nombre de pàgines que passa de 32 a 40, es crea una maquetació moderna i informatitzada d'acord amb les tendències actuals de disseny per als mitjans de comunicació escrita, es presenta una nova formulació i distribució de contingut i s'afegeixen noves seccions.

Aquest esforç editorial obeeix a la necessitat de posar-nos al dia amb la mirada esguardant el futur, condició indispensable per avançar amb voluntat de presència constant en un món cada dia més exigent.

És veritat, tanmateix, que aquest millorament té un cost al qual s'hi ha d'afegir els darrers augments de preu de tots els elements que intervenen en la redacció, realització, administració i distribució d'un setmanari com el nostre. Solament pel que fa al correu, cal dir que el cost actual del franqueig és el mil quatre-cents cinquanta i el mil set-cents cinquanta per cent! del que era fa només dos mesos.

Això obliga a canviar també el preu de capçalera per fer, malgrat tot, viable la publicació. El nou preu és de 150,- pessetes i el de la subscripció anual de 7.800.-.

Els que fem i administrem el setmanari desitgem que el nou plantejament mereixi la vostra acceptació; serà el millor premi al nostre esforç editorial. Entre tots, vosaltres i nosaltres, hem de continuar fent possible que l'Església de Catalunya disposi d'un mitjà digne, acurat i que cobreixi la necessitat actual d'informació religiosa.

Jaume Roigé
Gerent

SORDESA:

PER FI UNA NOVETAT!

UN APARELL QUE HI ÉS PERÒ NO ES VEU

El somni dels dèbils d'oïda s'ha convertit en realitat? Avui hi ha "Timpans Electrònics" que funcionen meravellosament i sistemes per sentir, pràcticament invisibles

Als darrers anys s'ha fet molt a favor dels dèbils d'oïda, però encara els problema continua, tantes promeses, tantes esperances i la realitat sempre la mateixa, un aparell acústic es veu massa. L'ideal seria un aparell petit, tan petit que resultés gairebé invisible, potent, que resolgui bé la sordesa de cadascú. Doncs bé, joles com aquestes ja n'hi ha, tan petits que són invisibles, garanteixen una audició segura, clara, confortable que els dèbils d'oïda amb aquest aparell miniaturitzat poden sentir les veus familiars, la televisió, el sacerdot durant la confessió i sobretot entendre bé les paraules, totes les paraules... Aquests "Timpans Electrònics" són tan petits que queden completament amagats,

tothom pot provar-los gratuïtament en els centres "GRIMOFON". N'hi ha prou amb uns segons per sentir novament amb alegria, clarament, sense nervis, les paraules amb veu baixa, totes les paraules de la televisió sense haver de pujar el volum; evitant així molestar els veïns.

GRIMOFON desitja que tots els dèbils d'oïda puguin per fi dir que el seu somni s'ha fet realitat; amb ocasió de les demostracions que es realitzaran en els centres GRIMOFON es farà un descompte o facilitats de pagament en còmodes terminis sense interessos. Qui estigui ja utilitzant un aparell acústic "tradicional" podrà canviar-lo ell mateix amb unes condicions molt favorables.

DEMOSTRACIÓ ESPECIAL ELS DIES:

Tot el mes de abril de 1991 (de 10 a 13.30 i de 16 a 19.30 h.)

Dissabtes tarda tancat, a:

GRIMOFON

C/ Pau Claris, 138, 1.º 4.ª
Tel. (93) 215 04 40
08009 BARCELONA

Si no es possible assistir personalment a la demostració especial, sol·liciti informació, sense cap compromís.

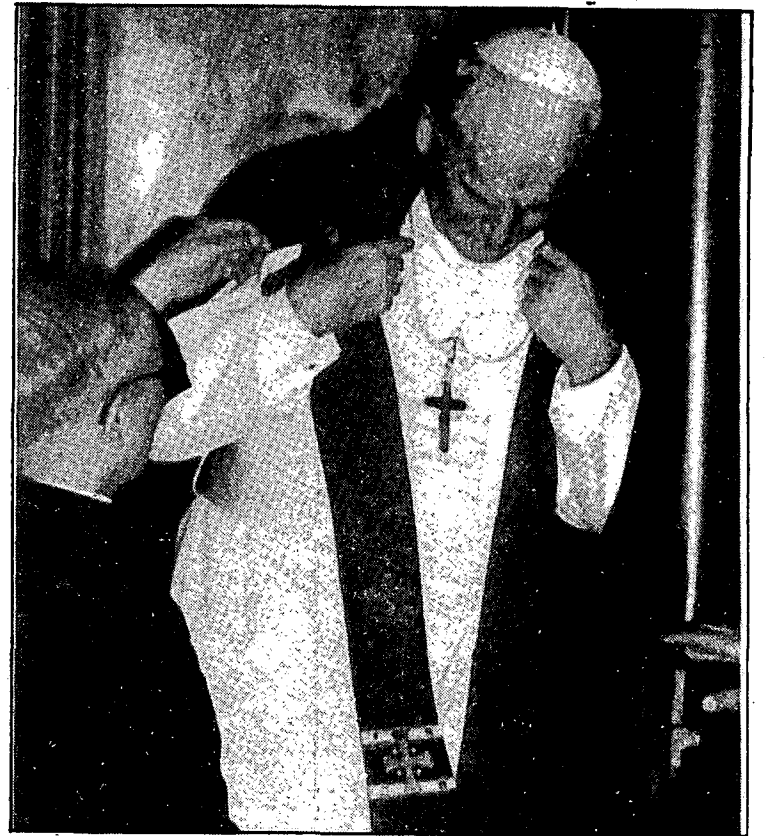
NOM.....
EDAT..... TELÈFON.....
ADREÇA.....
POBLACIÓ..... PROVÍNCIA.....

Les imatges parlen

Enguany, la idea central de totes les al·locucions del papa Joan Pau II durant la Setmana Santa fou una crida adolorida a tot el món per la pau de l'Orient mitjà. "La meva pregària s'estén als palestins, als kurds, als xiïtes i a tot el poble musulmà que sofreix terriblement les conseqüències de la guerra".

DIJOUS SANT
Imitant Jesús que rentà els peus als dotze apòstols, el Papa féu la mateixa acció a dotze persones d'un estament social humil, en la basílica del Laterà, de Roma.

DIVENDRES SANT
Joan Pau II entra al confessional per absoldre 29 fidels, abans de la celebració litúrgica, pròpia del dia.

DIUMENGE DE PASQUA
La plaça de Sant Pere del Vaticà -una de les més grans del món- plena de gom a gom per escoltar el missatge de felicitació amb motiu de la Pasqua de Resurrecció.

DIVENDRES SANT
El Sant Pare encapçala la processó del Via Crucis pel Coliseum de Roma, duent ell mateix la creu.

FILTRANT LA NOTÍCIA

Bíblies per als nens de l'URSS

Els últims esdeveniments en la Unió Soviètica, promoguts per la "perestroika" ha donat ocasió als catòlics de tot el món de la possibilitat de demostrar una solidaritat oberta per aquell gran país.

Una de les institucions que més s'han preocupat d'aquest suport ha estat "Ajuda a l'Església Necessitada". Segons una nota publicada per aquest mateix organisme, assegura que ha estat l'únic i més important centre que ha ajudat constantment, enviant diners i equips per mantenir viva l'Església perseguida a l'Europa de l'Est. Avui ha entrat una nova fase: abans, aquest auxili era fet clandestinament, però des de l'octubre del 1990, amb la nova llei de llibertat religiosa, es fa obertament.

Amb la institució esmentada divulga una campanya per enviar bíblies per als nens de l'URSS. En la mateixa comunicació es publica una carta d'un jove de Lvov, Oksana, de divuit anys, que diu: "Em vaig quedar minúscula a l'edat de sis anys. Per això no vaig gaire a l'església. Cada dia reso i demano a la Mare de Déu que m'ajudi i em retorni la salut perduda. Els meus pares, avis i tres germans que tinc

també fan el mateix. Per favor, els demano que m'enviïn una Bíblia apropiada per a nens o joves. Jo sé molt poca cosa de Déu i voldria saber-ne molt més. Els suplico que no rebutgin la meua petició".

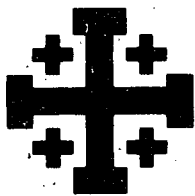
"Ajuda a l'Església Necessitada" indica que aquesta missiva és una petita mostra de les 15.000 cartes mensuals que reben, solament de l'URSS.

El fundador de l'associació, el pare Werénfried van Straaten, va rebre el Papa d'encàrrec formal per la recaptació de fons necessaris per l'edició i impressió, traducció i tramesa de bíblies per l'URSS. La tasca va endavant i s'han fet traduccions a totes les llengües de les Repúbliques bàltiques i soviètiques.

Sembla que la crida dona bons resultats, però pes tan gran el cost del llibre i tantes les comandes, que "Ajuda a l'Església Necessitada" continua demanant suport econòmic per fer més extensiva la seva tasca evangelitzadora a favor dels infants i joves de tota l'URSS.

A Barcelona, l'associació disposa d'una delegació, l'adreça de la qual és: C/. Lluís Antúnez, 24, tel. 237 37 63.

FRANCESC GAMISSANS

A TERRA SANTA

Amb els franciscans Custodis dels Sants Llocs

Del 26 de maig
al 2 de juny

Inscripció i informes:

Comissaria de Terra Santa P. Manuel Prades.
Santaló, 80. Tel. 209 23 88
08021 Barcelona

L'ESGLÉSIA EN EL MÓN

LLATINO-AMERICA

Unes 700.000 persones moren a l'any a Llatino-amèrica

NOVA YORK.- Les malalties contretes per la manca de recursos econòmics de les famílies condueixen cada any a la mort 700.000 llatino-americans. Així ho ha assenyalat recentment Carlyle Guerra, de l'Organització Mundial de la Salut (OMS). La xifra suposa una "sobremortalitat" comparada amb altres països del món. Malgrat que els governs de Llatino-amèrica intenten aturar-la, les crisis econòmiques que pateixen la regió impedeixen l'aplicació de programes de salut adequats, assenyalava el membre de l'OMS. (OFIM)

ANGOLA

L'Església congolenya celebra els seus 500 anys d'evangelització

LWANDA.- Amb la celebració d'una Eucaristia jubilar, presidida pel bisbe Alfons Nteka, de la diòcesi de Mbanza Congo, han començat els actes commemoratius del V centenari de l'evangelització d'Angola. A la missa assistiren fidels arribats d'altres ciutats, religiosos i religioses,

autoritats locals, catequistes i fins i tot membres de l'Església Baptista. Durant l'homilia el bisbe Nteka instà els congolenys a una renovació espiritual i moral des de la qual accedir a la reconciliació necessària després dels anys de la guerra civil. Igualment que

en la de Mbanza Congo, bressol de l'Església d'Angola, la resta de les diòcesis convocà els seus fidels a una Eucaristia evocadora de l'arribada dels evangelitzadors. Les celebracions es prolongaran durant any i mig, fins al juliol del 1992. (OFIM)

Monsenyor Schmidberge, el successor de Marcel Lefèbvre

Després de la mort de monsenyor Lefèbvre, fou nomenat successor monsenyor Schmidberger. En una primera intervenció pública Schmidberger va dir que l'arquebisbe Lefèbvre hauria de ser beatificat perquè sempre va estimar i treballar pel Vaticà.

Era arquebisbe emèrit de Sidney, Austràlia

Ha mort el cardenal James Darcy Freeman

El dissabte 16 de març va morir el cardenal James Darcy Freeman, arquebisbe emèrit de Sidney (Austràlia). Fou secretari particular del cardenal Gilroy. Pius XII el nomenà bisbe titular d'Ermopoli minore i auxiliar del cardenal Gilroy, arquebisbe de Sidney, el 9 de desembre de 1956; va rebre la consagració episcopal el 27 de gener de l'any següent.

Fou president de la Conferència episcopal australiana i col·laborà en els treballs del Sínodo dels bisbes de 1971. En el Consistori del 5 de març de 1973, Pau VI el nomenà cardenal del títol presbiteral de Santa Maria "Regina Pacis" a Ostia mare.

En la seva tasca pastoral i doctrinal, el cardenal Freeman es preocupà particularment del tema de la moral.

Juntament amb les seves nombroses intervencions en matèria de moral sexual i familiar, hi ha la seva preocupació pels refugiats i immigrants. Era sempre el primer a demanar al Govern federal una acollida a tots els pròfugs que havien rebut l'"status" de refugiat polític de part de les Nacions Unides. Els desocupats, els ancians, els marginats i els joves en busca del seu primer treball eren objecte privilegiat de les seves intervencions davant les autoritats públiques i de les seves constants crides a la solidaritat, adreçades al poble cristià.

Joan Pau II acceptà la seva renúncia al govern pastoral de l'arxidiòcesi el 12 de febrer de 1983.

Amb el teu donatiu o la teva subscripció, ajuda ara a la continuïtat de les obres del temple.

Mallorca, 401 - 08013 BARCELONA, Catalunya (Spain)

TEMPLE DE LA SAGRADA FAMÍLIA

NOM I COGNOMS

CARRER

NÚM.

TELÈFON

CIUTAT

SIGNATURA O SEGELL

APORTA A LES OBRES UN DONATIU D'UNA SUBSCRIPCIÓ

☐ TRIMESTRAL ☐ ANUAL DE _____
QUE REMET ☐ PER XEC ☐ GIR

PESETES

BARCELONA

Centre d'Estudis CRISTIANISME I JUSTÍCIA.-

Presentació del Quadern: "Nens del carrer", medi social desfavorit i conducta infantil, per l'autor, Agustín Bueno. Dijous, dia 18 d'abril, a les 7'30 de la tarda, al c/ Roger de Llúria, 13. (Entrada lliure).

• **Secretariat Diocesà de Pastoral Familiar (Arquebisbat de Barcelona).**- c/. Diputació, 231 - Tel. 453 86 59 - 08007 Barcelona. Ofereix els següents SERVEIS: - Servei d'acolliment per a pares amb fills disminuïts psíquics - Servei d'acolliment i seguiment per a viudes joves - Centre d'Estudis Familiars (C.E.F.) amb col·laboració amb la Facultat de Teologia de Catalunya i l'Escola de Psicologia de la Fundació Vidal i Barraquer - Servei de consulta per ajudar les persones que pateixen problemes familiars - Servei d'assessorament per a persones separades - Servei d'assessorament sobre paternitat responsable - Servei de formació d'acollidors de promesos - Servei de conferenciant. També compta amb un ampli ventall de publicacions sobre aquests temes.

• **LLIBRERIA SANTA ANNA de Granollers.**- El proper dia 19 d'abril, divendres, a la Sala PAX de la Parròquia de Sant Esteve, de Granollers, amb motiu del X Aniversari de la inauguració de la LLIBRERIA SANTA ANNA, es farà la presentació del llibre de la Col·lecció SAURÍ de Publicacions de l'Abadia de Montserrat, "VIURE EN LA DIMENSIÓ DE L'AMOR DINS LA FAMÍLIA", de Carmina Mas i Tortajada. La jove autora, és mare de tres fills i llicenciada en Ciències de l'educació. El llibre, realitzat amb rigor universitari, respira però tot ell la seva profunda experiència familiar.

• **3ª TROBADA "PRO-NOBEL DE LA PAU 1992"** al

Bisbe Pere Casaldàliga. Diumenge, dia 21 d'abril, a l'Escola Tècnica Professional del Clot "Sant Pere Claver", c/. València, 680, Barcelona. Començarà a les 10 del matí i acabarà a les 19,30. Hi intervindran Dom Erwin Kräutler, Bisbe de Xingu (Brasil), President del CIMI i la Germana Teresa Losada, professora d'Universitat i Catedrática de llengua àrab. Hi haurà celebració de l'Eucaristia.

• **UNA NOVA VISIÓ DEL MATRIMONI EN UN CAP DE SETMANA.**- Per tal d'aportar a les parelles una nova tècnica de diàleg que ajudi a profunditzar en la relació d'esposos i en el Sagrament del matrimoni, com també renovar, enfortir i vivificar l'amor conjugal, l'ENCONTRE MATRIMONIAL anuncia la propera TROBADA que tindrà lloc els dies 26-27 i 28 d'abril. Comença el divendres a les 9 del vespre i acaba el diumenge a les 6 de la tarda. És d'orientació catòlica, però és oberta a altres religions i creences, sense distinció. Poden assistir-hi sacerdots, religiosos/os, fent en aquest cas el temari adient. L'aportació econòmica és voluntària i totalment anònima. Tels. 232 38 77 - 349 75 87 - 213 45 42.

• **Recés per a religioses.** Diumenge, dia 28 d'abril. Dirigit pel P. Pere Ribas Padrós. Casa d'Exercicis de Sarrià. Tel. 203 88 62.

• **Unió Espiritual de Mares.** Trobada mensual, dia 17 d'abril. Ramon Cotrina parlarà sobre: "Dones que han fet Catalunya". Lloc: Riera de Sant Miquel, 1 bis. Horari: a 2/4 de 5, celebració de l'Eucaristia; a 2/4 de 6, Conferència.

• **Celebració en Cant Gregorià.** Diumenge, dia 21 d'abril, IV de Pasqua, a les 10'30 del matí, a l'església de l'Oratori de Sant Felip Neri, c/. Plaça de Sant Felip Neri, 5. Els assaigs i Escola i Aula de

Cant Gregorià, oberts a tothom, són els dimarts de 19'30 a 20'30 h.

• **Parròquia de la Immaculada Concepció, de Vilanova i la Geltrú.**- El Sr. Arquebisbe de Barcelona, Mons. Ricard M. Carles, el dia 20 d'abril, a les 7 de la tarda, presidirà una concelebració de l'Eucaristia amb tots els sacerdots que han exercit el seu ministeri en aquesta parròquia, amb els sacerdots fills d'aquesta ciutat i amb tots els que exerceixen el seu ministeri a la zona del Garraf. Serà una missa d'acció de gràcies amb motiu del centenari de l'acabament del campanar construït 32 anys després de la nau del temple. Aquesta celebració, l'exposició de fotografies i documents històrics i retallables fets pels alumnes de les escoles del barri del Mar, i un sopar de germanor seran els actes centrals d'aquest centenari. Esperem que sigui un joïós retrobament de tots aquells sacerdots laïcs que han celebrat la seva fe en una mateixa parròquia durant cinquanta anys. Donem-ne gràcies a Déu!

• **Parròquia de Sant Miquel dels Sants (Escorial, 163).**-

Dimarts, 16 d'abril, a 2/4 de 9 del vespre, presentació del llibre de poemes "Romeu del Vent", de mossèn Manuel Tort. L'acte serà presidit per Mons. Lluís Martínez i Sistach. El senyor Josep Fauli comentarà el llibre, i el senyor Joan Viñas llegirà una selecció de poemes. Hi sou convidats.

• **Bodes d'Or sacerdots de mossèn Joan Gamissans.** Diumenge, 21 d'abril, tindrà lloc a la parròquia de Santa Anna de Barcelona a les 12 del matí, una solemne Eucaristia per donar gràcies a Déu pels 50 anys de sacerdoci de Barcelona. Ell mateix presidirà la celebració, concelebrant amb el seu germà, el pare Francesc, franciscà, i el senyor rector de la parròquia, mossèn Joan Aran i

Suriol. Serà una bona ocasió per expressar l'afecte i agraïment de la comunitat cristiana de la susdita parròquia, on mossèn Gamissans hi actua com a adjunt.

• **Xerrada sobre Països de l'Est.** Diumenge 21 d'abril a les 18 h. en el Auditorium de la Parròquia de Nostra Senyora de Núria, c/. Bon Pastor, num. 9, tindrà lloc una xerrada col·loqui amb diapositives sobre la situació religiosa avui a Lituània i Ucraïna, pel Delegat a Catalunya d'Ajuda a l'Església Necessitada, Pau Cazeneuve, relat vivencial del seu recent viatge a aquests Països de l'Est. Informació: A.E.N., c/. Luís Antúnez, 24, 2on. 2a. de 7'30 a 15'30 h., Tel. 237 37 63 i Fax: 218 75 84.

VIC

• **Exposició Col·lectiva d'Artistes Pro Construcció Temple.** Parròquia de Santa Maria de Montserrat (La Balconada) - MANRESA. La Comissió PRO TEMPLE ha organitzat aquesta Exposició, grà-

cies a les aportacions gratuïtes dels artistes, per preparar el fons corresponent per fer possible el començament de les obres del temple. Tots podeu participar-hi adquirint una obra. L'Exposició es farà a l'Ateneu, c/. Piques, 1-3, MANRESA, del 19 al 28 d'abril. Horaris: Festius, de 12 a 2 del matí i de 6 a 9 del vespre; Feiners, de 6 a 9 del vespre. Podeu fer les vostres aportacions a favor de: Parròquia de Santa Maria de Montserrat (La Balconada), Pro Temple mil·lenari, a "La Caixa", Agència Viladordis, Llibreta 3.492-09, i a CAIXA DE MANRESA - Urbana 11: c/c 004.0000005-9. Gràcies per la vostra col·laboració.

TARRAGONA

• **REUS (Baix Camp). CONCERTS D'ORGUE.** Dia 21 d'abril, a les 19'30 h., a l'Església Prioral de Sant Pere, CONCERT a càrrec de José Manuel AZCUE, organista de la Basílica de Santa Maria del Coro, de San Sebastián. Obres de: Bach, Mozart, Brahms, Widor i Dupré.

Vivència

Fa pocs dies, un company d'apostolat es va acomiadar de la nostra escola. Va saber fer-ho d'una manera tan elegant, tan clara i correcta, amb tant afecte i emoció, que a mi em va calar profundament.

No és que sigui un cas únic -mal aniríem-, però sí que, és poc freqüent, trobar-te un jove tan assenyat, sincer i sense pedanteria. Davant d'ell cal treure's el barret. Jo, ja em faig càrrec que hi ha gustos per a tot i que hi ha qui s'entén més amb els qui parlen d'una altra manera: més del carrer, com diuen ara; com si el carrer fos un espai reservat a les paraules grolleres, segones intencions i persones poc delicades. Me'n faig càrrec, però em seria molt difícil renunciar a la companyia dels qui van pel món amb aquest "savoir faire" que m'és tan atraient.

En Joan -així es diu la persona de qui parlo-, és una persona a qui sempre recordaré, perquè, tot i que ell diu que no és un líder, dóna molt coratge i moltes ganes de seguir-lo. Oïda que Déu faci que la nissaga de persones d'aquesta mena, no s'acabi mai.

NÚRIA ALBERT i MONTANER

SUBSCRIVIU-VOS A CATALUNYA CRISTIANA!

Catalunya Cristiana

València 244, 2n.
08007 Barcelona

Nom Població D.P. Tel
Adreça
Se subscriu per un any a exemplars ^{català} del setmanari Catalunya Cristiana.
L'import anual, 4.800,- ptes. es liquidarà de la forma següent:

☐ domiciliació bancària
(En aquest cas vulgueu emplenar l'ordre de domiciliació)

☐ xec nominatiu
☐ altra forma de pagament (indiqueu-la)

Data.....

Signatura.....

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Banc / Caixa Agència.....
Adreça.....

Senyors,

Els prego que d'ara endavant, fins nou avís, paguin els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA, amb càrrec al meu ^{compte corrent} _{llibreta} (poseu les dades completes).....

Data.....

Signatura.....

GIRONA

Tot recordant el passat en una vetllada molt participativa

Els fejecistes reclamen una formació integral, humana i espiritual per als militants d'avui

GIRONA. Un centenar de militants gironins de la Federació de Joves Cristians es va reunir el passat dia 20 a la Fontana d'Or per assistir a la presentació oficial del llibre escrit pel pare claretà, Pere Codinachs, que porta per títol "La Federació de Joves Cristians de Catalunya del 1931 al 1936". Aquest llibre recull en bona part els resultats i conclusions de la tesi que sobre aquest moviment d'apostolat seglar va fer el pare Codinachs per aconseguir la llicenciatura en Ciències Morals fa tres anys.

Amb motiu de la presentació del llibre, cinc ex-militants fejecistes-Josep Maria Ginès, Joaquim Genovar, Xavier

Adroher, Feliu Matamala i Josep Bordas- van redactar una invitació que van enviar a un centenar de companys supervivents. En la invitació deien que "aquella obra providencial que ens va aplegar en moments crucials de la nostra juvenesa roman encara en el nostre record i, sobretot en el nostre esperit". I afegien: "Volem fer conèixer a les noves promocions els aspectes essencials d'una obra que encara ofereix molts trets a imitar".

En aquest aspecte, els signants de la invitació afirmen que també avui els moviments d'apostolat han de brillar per la seva catalanitat, sobretot ara que hi ha una

Mossèn Albert Bonet (primer a l'esquerra) va acudir a Girona l'any 1969 per assistir al funeral per mossèn Feliu, ex-consiliari de la FJCC, funeral presidit pel cardenal Jubany.

conferència episcopal tarraconense. A més, com la FJCC cal mantenir la preeminència del seglar sobre el consiliari

en la direcció dels moviments i les seves activitats. Per últim, els ex-fejecistes reclamen una formació integral, humana i

espiritual pels militants joves d'avui, tal com havien rebut ells.

M. CABALLÉ

FETS I CRITERIS

Toquen a eleccions

En l'organització administrativa i política d'Espanya les eleccions estan establertes segons tres nivells: els municipis, les autonomies i l'Estat. Correspon a tres centres concèntrics que assenyalen els àmbits on es troba situat el ciutadà seguint l'ordre creixent en amplitud.

Precisament perquè es tracta d'eleccions municipals es poden donar diferents criteris d'avaluació. Alguns poden pensar que tenen poca importància; d'altres pensaran que són molt importants perquè els afecten de més a prop.

Objectivament s'imposa una consideració pel que fa al volum de la població: pobles petits, pobles grans; caps de comarca: ciutats mitjanes i ciutats més grans. No són pas un polític per donar criteris de valor electoral, em limito a fer aquesta constatació: 20 ciutats d'Espanya tenen la tercera part de la població total.

Les eleccions municipals poden provocar també més apassionament perquè els candidats són més coneguts, o potser massa coneguts. S'imposa, doncs, un esforç de serenar en jutjar les persones i l'exigència d'un gran respecte a aquestes en les campanyes electorals.

Portem uns anys suficients de democràcia per demostrar que hi ha hagut un progrés en la tolerància i el respecte a la diversitat d'opinions que no coincideixen amb les pròpies.

Els ciutadans tenim el dret i el deure de votar. És una manera concreta de participar en la vida política, i aquesta adquireix més importància pel fet que es tracta d'elegir aquells representants que tindran com a tasca principal promoure el bé comú dels municipis.

Ni l'episcopat espanyol ni l'episcopat català no donen el seu suport a cap partit polític. Conforme a l'ensenyament del Concili Vaticà II, l'Església reconeix el pluralisme d'opcions que poden assumir els cristians amb una decisió responsable, lliure i coherent amb la fe cristiana.

L'Església té en gran consideració i estima aquells que es dediquen, amb honradesa i competència, a les responsabilitats públiques i asseguren, sense privilegis ni discriminacions, una major justícia i llibertat per a tots. D'altra banda, els dirigents polítics ha de donar preferència al bé comú per damunt dels interessos de partit.

Els ciutadans han de sentir l'obligació i el deure de votar per participar, amb la seva decisió personal, al millor funcionament de les nostres institucions democràtiques. No oblidem, però, que això s'assegura quan en les institucions hi ha persones que tenen una voluntat política que està animada pels valors morals i espirituals.

† RAMON TORRELLA i CASCANTE
Arquebisbe de Tarragona i Primat

El bisbe Cartaña els va reconèixer oficialment

Un any després que mossèn Bonet fundés la FJCC el bisbe de Girona, Josep Cartaña, la declarava oficialment un moviment d'Acció Catòlica de la diòcesi. De fet, el doctor Cartaña va ser el primer i únic bisbe de Catalunya que feia aquest reconeixement i els fejecistes es van estendre ràpidament pel bisbat gironí, i arribaren a prop de tres mil quan va esclatar la guerra civil el 1936.

El consiliari diocesà va ser mossèn Evarist Feliu que va copsar bé l'esperit del moviment i, a més, va fundar els Minyons de muntanya per cobrir el buit que hi havia pels joves de catorze a setze anys, i els casals d'estiu per als infants més marginats. Entre els fejecistes gironins més coneguts posteriorment per la seva activitat professional hi havia els escriptors Jaume Ministral i Josep Maria Gironella, el locutor de ràdio, Joan

Viñas, els empresaris Josep i Ramon Noguera i molts altres.

Durant la guerra civil els fejecistes gironins van ser especialment perseguits ja que els militars van trobar les llistes i alguns hagueren d'exiliar-se i entrar després a l'Espanya franquista i enrolar-se al Terç de Montserrat. Altres foren afusellats i alguns van ser cridats pel règim a files i lluitaren amb l'exèrcit republicà, fet que va portar a la terrible tragèdia que al front lluitessin fejecistes contra fejecistes.

Ara, els ex-militants gironins recorden amb amargor com els bisbes catalans, sobretot el de Barcelona, Díaz Gómara, va negar-se a reorganitzar la FJCC després de la guerra, al·legant que el règim franquista no el veia amb bons ulls per ser catalanista.

M. C.

Orgues Litúrgics

Des de 80.000.- ptes. fins la nota més alta
Finançament segons necessitats
Preus nets especials
Servei Tècnic propi
Exemptes pagament IVA Inst. Religioses.

Curs
d'aprenentatge
gratuit.

Muntaner, 300
Telèfons
(93) 200 81 00
200 82 89
08021 BARCELONA

BARCELONA

Tot intentant de ser atents als signes canviants dels temps

50 anys de la Unió Espiritual de Mares

BARCELONA.- La Unió Espiritual de Mares inicialment tenia com a objecte l'educació cristiana, humana i pedagògica de les mares. Les que van fundar-la l'any 1940 tenien totes elles fills petits i volien assessorar-se bé, per tal que en tots els aspectes, l'educació i el desenvolupament de l'infant fos el més reeixit possible.

Amb una visió molt social es van donar conferències, cursos i també exercicis espirituals en grups escolars i en altres institucions, no solament a Barcelona sinó a molts indrets de Catalunya.

Han passat els anys i les que llavors eren joves ara ja no ho són, a més en tot aquest temps moltes ens hi hem anat afegint i avui som unes tres-centes sòcies a Barcelona i unes cinc-centes a Sabadell.

Hem anat adequant a les necessitats actuals les nostres activitats. Intentem estar atentes als signes del temps i mirem que els temes escollits per a la conferència mensual que tenim, ens hi ajudi. Estudiem un tema escollit per tot el curs des de l'angle de la fe, de la seva incidència en el món i finalment mirem de donar-hi res-

posta, moltes vegades d'actuació.

No hem abandonat l'aspecte social. Un temps es va fer servei a la casa de Maternitat, altres visitàrem periòdicament les velletes de l'Asil del Parc, algunes col·laboraren amb la "Casa de la Jove" en l'acolliment que té a l'estació.

S'han donat cursets de català a Sabadell i aquí. Les de Sabadell, tenen molta activitat cultural amb visites a exposicions, museus i monuments artístics i històrics

d'arreu de Catalunya i més enllà, amb un assessorament qualificat.

El dia deu d'abril, per celebrar aquests cinquanta anys d'existència, ens vam reunir a Montserrat on després de participar en la Missa conventual ens va saludar el P. Abat, el P. Miquel Estradé ens va fer una conferència i vam fer un dinar de germanor.

L'amistat i l'ajuda mútua és sempre present en la vida de la Unió Espiritual de Mares.

Missa major de Sant Jordi a la Ciutat Vella

L'associació d'Antics i Amics de l'Escoltisme Catòlic, conjuntament amb la Delegació Diocesana de Pastoral de Joves i la Demarcació Barcelonesa de Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi promocionen la Missa major de Sant Jordi, com a celebració cristiana i ciutadana de Barcelona en ocasió de la festa popular de la rosa i el llibre.

Aquesta Eucaristia tindrà lloc a l'església de Sant Felip Neri, el dia 23 d'abril, festa de Sant Jordi, patró de Catalunya, i també de l'escoltisme, a les vuit del vespre.

Dintre de la celebració, els assistents tindran l'oportunitat de fer un gest concret de solidaritat escolta. A la sortida es distribuïran exemplars d'una nova edició dels Goigs de Sant Jordi.

Veni a celebrar Sant Jordi, i doneu a conèixer aquesta missa.

CARTA DOMINICAL

Una frase tremenda

Les opcions de l'home poden ser definitives o rectificables. La decisió cap al mal pot ser definitiva, però no ho és per si mateixa; pertoca la rectificació; pertoca el perdó, perquè pertoca el penediment. I ambdós són un do de Déu, no solament el primer.

Un do que alguns refusen. Una de les frases que, des de sempre, m'ha impressionat més, pel que fa a aquest refús, és aquesta tremenda afirmació d'Eduard Von Hartmann: "Tan bon punt un home s'ha carregat amb la pròpia culpa, no és possible que se la deixi arrabassar sense negar-se a si mateix. El culpable té dret a suportar la seva pròpia culpa. Ha de refusar la redempció de fora (!). Reconeixent la culpa (en penedir-se), menysprearia l'acció moral més gran, la seva condició humana... De fet, la redempció desemancipa l'home, li suggereix la renúncia a la seva llibertat".

I dic que és tremenda aquesta frase perquè ha estat dita per un home intel·ligent, però amb una idea laberíntica de la llibertat. Penso que el tràgic estrambot d'aquella és que la condemna consistiria a no renunciar a aquesta falsa llibertat.

He recordat la cita de Hartmann, perquè la Paraula de Déu avui ens indueix precisament a tot el contrari: "Penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostres culpes", diu Pere. "Si algú peca, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just", recorda Joan.

Simone Weil situa, no tan sols la bondat sinó el coneixement, en la capacitat de penedir-se. Molt bé diu: "Només assolim el coneixement del bé en tant que el realitzem; i solament aconseguim l'experiència del mal en tant que ens el prohibim, si ja l'hem realitzat, en tant que ens en penedim".

Al contrari, la falsa autonomia de l'home és molt a prop de la impossibilitat demoníaca de conversió. En "La gaya ciencia" escriu Nietzsche l'any 1882: "És millor romandre culpable que pagar amb una moneda que no porta la nostra imatge: així ho vol la nostra sobirania".

Tanmateix, la nostra imatge pot ser una imatge desfigurada, però de Déu -a la seva imatge i semblança-; desfigurada, però de Crist, en qui desitgem de tot cor transformar-nos. No volem tenir l'orgull, la folia satisfacció de no penedir-nos. Preferim l'esforç joïós del penediment que ens mena a la reconciliació amb el Pare.

A més a més, ens és lícit preguntar-nos: Qui no es penedeix, ¿tampoc no té remordiment? Perquè, si en té, la situació de la seva consciència és ben trista. Pel que fa al cas: un pensador cristià d'avui -Carlos Díaz- diu que "el remordiment no accepta el perdó; el penediment l'accepta i genera una voluntat d'esdevenir millor, una esperança. El qui té remordiment mira al passat de la culpa, la persona penedida mira al futur de l'amor més fort... En lloc de destruir-se en el pecat només, cal acceptar el perdó".

† RICARD M., Arquebisbe de Barcelona

IMPROMPTU

Televisió i pena de mort

Com si no n'hi hagués prou amb el constant paquet de violències de tota mena que ens serveix la televisió, que arriba a la morbositat més abjecta i que, qui més qui menys, hom pren gairebé com un pacient exercici de pacient resignació, si no es té la voluntat de prémer el botó i canviar de canal o quedar-se a les fosques, ara resulta que als Estats Units d'Amèrica, país supercivilitzat que encara conserva la pena de mort, s'ha demanat que sigui televisada una autèntica execució capital...

No n'hi ha prou amb totes les que s'han vist en innombrables films, des de la primitiva forca, passant per la foguera, la guillotina, els afusellaments, el tret a la nuca, la cadira elèctrica, o la cambra de gas?

Sincerament, em costa de creure que algú ho hagi proposat. Que hi hagi algú que no en tingui prou amb les ficcions, fetes fins i tot amb la màxima crueltat, que vulgui veure com és realment la cosa i que vulgui complaure's, amb masoquisme absurd, amb l'insult que representa pel mateix condemnat, del qual no es respectaria ni el dret a la intimitat en l'últim moment de la seva vida.

Si absurda, inhumana i contra tot dret és la pena de mort, ¿per què fer-la més greu encara, més absurda, més inhumana, amb la befa d'una transmissió televisiva?

ORIOL CAMPS

FINESTRAL DE LA CARITAT

Per una vida autònoma

L'ajuda econòmica fa falta en casos de necessitat greu i és útil en moments concrets. Però convé, alhora, facilitar a aquestes persones en dificultat, els mitjans de subsistència, de preparació laboral, cultural, perquè tirin endavant de manera autònoma.

73.- Pare de família necessita ajuda econòmica per a despeses d'estada a l'estranger on ha hagut d'hospitalitzar la seva filla petita per malaltia greu. La Seguretat Social només cobreix les despeses sanitàries. Calen 182.000 ptes.

74.- Senyora sola, sense cap ajuda familiar, necessita ajuda per a subsistència i deutes de l'habitatge mentre tramita la pensió de malaltia. Són 45.000 ptes.

75.- Matrimoni amb quatre fills petits. El pare està a l'atur i sense dret a subsidi. Tenen deutes de lloguer que han de pagar. Urgeixen 45.000 ptes.

76.- Esposa abandonada amb dos fills en edat escolar. Només ingressa 44.000 ptes. mensuals. Per a deutes de lloguer urgeixen 50.000 ptes.

77.- Senyor sol, amb una pensió de malaltia de 25.000 ptes. mensuals; en paga 20.000 de lloguer. Demana ajuda per a aliments. Calen 10.000 ptes.

78.- Matrimoni amb un fill. El pare té una malaltia respiratòria que li impedeix de fer esforços físics. No té preparació laboral. Per a ajuda aliments, 25.000 ptes.

79.- Peó en atur i sense subsidi. Té un fill d'un any. L'esposa està pendent d'una intervenció quirúrgica. Té deutes de lloguer que pugen a 43.349 ptes.

80.- Senyora sola gran amb un subsidi de 37.500 ptes. d'atur. Té deutes de lloguer i d'aliments que pugen 73.283 ptes.

81.- Esposa separada, amb els seus dos fills a l'atur. Els seus ingressos són mínims. Ha de fer front a unes reparacions urgents a la casa. Necessita 42.400 ptes.

82.- Pare de família amb dos fills. Treballa en la venda ambulants i els seus ingressos són molt minsos. Deuen lloguer per valor de 74.055 ptes.

83.- Esposa separada per mals tractaments ha de mantenir els seus tres fills. Els seus pares els han acollit però els ingressos són

modestos. Per a ajuda aliments, 40.000 ptes.

84.- Senyor de 60 anys sense cap ingrés. Té en tràmit la renda mínima d'inscripció. Va a un menjador social. Té deutes de diversos mesos d'habitatge. Necessita 48.000 ptes.

1/7.- Esposa separada, amb dos fills i la seva mare gran. Fa feines de neteja en domicilis. Per malaltia de la mare ha hagut de reduir les hores. Té lloguers pendents que pugen 94.455 ptes.

2/7.- Senyor sol amb una pensió de malaltia de 23.000 ptes. Viu en una habitació relogada. Té rebuts pendents que ha de pagar. Són 17.000 ptes.

3/7.- Jove sense família, per pèrdua recent de la seva mare, està en una situació difícil ja que no té recursos ni feina. Per ajuda subsistència 30.000 ptes.

4/7.- Senyor de 50 anys, solter i sense família propera. En l'actualitat no té ingressos. La seva salut és precària. Tramita pensió assistencial. Per a aliments, 20.000 ptes.

NOTA: Tots els donatius envieu-los a: CARITAS DIOCESANA - Plaça Nova, 1 - 08002 BARCELONA - Tel. 301 35 50.

Més de mig miler de nois a la VI Jornada Mundial de la Joventut

Monsenyor Carles demana més militància als joves

BARCELONA. El passat dissabte, 23 de març, es va celebrar a la diòcesi de Barcelona la VI Jornada Mundial de la Joventut sota el lema "Heu rebut un esperit que us ha fet fills". L'encontre, primera part d'aquesta jornada mundial d'enguany que s'han de completar amb l'encontre amb el Sant Pare a Polònia el 14 i 15 d'agost, va ser presidit per l'arquebisbe Ricard M. i va aplegar, malgrat el mal temps, més de mig miler de joves.

La Jornada Mundial d'enguany va ser estructurada en tres parts. En un primer moment, la salutació als grups participants de l'arquebisbe Carles i la pregària inicial des del pati del Palau Episcopal. Sortint d'allà, en un segon moment, els joves es distribuïren per diversos tallers que els van escampar per tot el barri antic de la ciutat. En un tercer moment, tots els assistents congregats van celebrar la litúrgia del dia de Rams, ja que la trobada es va realitzar el dia abans d'aquesta celebració com ja és habitual a la diòcesi.

Així, a dos quarts de cinc de la tarda, sota una pluja fina i insistent, començava al pati del Palau Episcopal aquesta jornada amb el parlament inicial de l'arquebisbe Ricard M. Precisament, com ell mateix va recordar, en aquell dia es complia un any del seu nomenament com a arquebisbe de Barcelona: "Avui fa un any que el Sant Pare em va dir que m'havia d'ocupar de vosaltres", digué, "i vull dir-vos que dono les gràcies a Déu per l'acollida que he rebut entre els joves". Una salva d'aplaudiments retrunyí per tot el pati Episcopal en aquell moment, interrompent les paraules emocionades de l'arquebisbe i començant a escalfar la tarda, humida i freda de mena.

Després d'aquest parlament i dels cants i pregàries inicials el jovent es va repartir pels

tallers que la Delegació de Joventut, organitzadora de l'acte, havia preparat.

Identitat, comunió i evangelització

El ventall dels tallers es componia de quatre ofertes, totes elles basades en el que ja s'ha convertit en la nova consigna episcopal, repetida constantment en tots els encontres sectorials de l'arquebisbe: identitat, comunió i evangelització. A la identitat es va dedicar el primer taller, que tractà sobre la pregària i es desenvolupava sota el títol "Què vol dir pregueu sempre sense defallir" a l'Oratori de Sant Felip Neri. Més de dos-cents joves s'aixoplugaren -mai millor dit a causa de la pluja- en aquest taller conduït per Mercè Lajà i Mn. Antoni Deulofeu.

A la comunió eclesial es consagrà un altre taller: "Joves en l'Església i testimonis en el món", a on Mn. Jaume Aymar i Anna-Bel Carbonell explicaven als cent-cinquanta joves aplegats en el significat que té per a un cristià la seva Catedral. Aquest taller consistí en una esplèndida visita comentada per tota la Catedral que va abastar tant els seus continguts històrics i merament culturals fins a la autèntica catequesi i l'oració.

A la tercera part del lema, l'evangelització, es van dedicar dos tallers que acabaven d'arrodonir l'oferta per als joves. El primer d'ells va tractar sobre el voluntariat i va ser celebrat sota el guiatge d'August Fierro i Anna Formatger a la Basílica Parroquial dels Sants Just i Pastor. L'altre, sota el lema "Anaven dient: pau! pau! quan no hi havia pau" (Jer. 6, 14), va enfondir sobre el significat de la veritable pau, d'aquella "pau fonda que queda per construir", com es va dir. Aquest

taller el van conduir Mn. Joan E. Vives i Pau Tarruell i es va realitzar a la Basílica Parroquial de la Mare de Déu de la Mercé.

Tots els tallers van tenir una durada aproximada de dues hores, ja que a les set de la tarda tot el jovent dels distints tallers s'havia de tornar a congregat a la plaça de St. Felip Neri per celebrar la benedicció dels rams i marxar en processó cap a la Catedral, a on l'Eucaristia del dia amb les paraules de l'arquebisbe posarien el punt final a aquest encontre.

El soroll dels daus

Mons. Ricard M. va aprofitar l'homilia d'aquesta Eucaristia, després de quatre hores d'encontre, per tornar a demanar als joves que l'ajudin "a escalfar la diòcesi". Les reflexions de l'arquebisbe van girar entorn de l'evangelí de dia i, per tant, entorn de la passió i la mort a la creu de Crist: "Hi ha dues formes de salvar-se. Una és penjar-se de la creu de Crist i deixar-se endur. Hi ha una altra que és més noble: entrar a la casa del Pare portant bé la creu perquè d'altres nois i noies hi puguin entrar arrepenjant-s'hi. No us pengeu a la creu".

En aquesta breu al·lució als joves, que omplien a vessar presbiteri i cor de la Catedral, mons. Carles va explicar que "Jesús sentia a la creu dos sorolls distints: els crits dels que l'insultaven i la remor dels que el seguien", però cap d'ambdós sorolls, segons va dir l'arquebisbe, va ser el que més va molestar Jesús morint a la creu, sinó que fou "el soroll que a la roca feien els daus dels soldats que es jugaven la roba de Jesús mentre ell moria". Mons. Ricard M. considerarà que aquest soroll va haver de fer molt de mal a Crist perquè

demonstrava una absoluta "indiferència" cap a la seva mort a la creu.

En aquest sentit l'arquebisbe va demanar als joves: "Que no arribi la vostra indiferència al Senyor mentre molts dels vostres companys moren espiritualment. No voldria que vosaltres juguésiu als daus mentre Jesús mor". Per evitar-ho, mons. Carles va insistir en els punts que habitualment esmenta a les Escoles de Pregària amb els joves: "més militància, més evangelització, més oració".

Per cloure la seva prèdica, mons. Ricard M. va recordar que "Jesús es deixaria clavar a la creu una altra vegada per nosaltres", ressaltant que cal tornar amb amor aquest amor del Fill de Déu. "Que ens emportem d'aquí la idea d'evangelitzar més, de santificar-nos més, d'estimar més al Senyor", va acabar dient l'arquebisbe. L'Eucaristia i els actes d'aquesta VI Jornada Mundial de la Joventut van cloure's a dos quarts de nou del vespre.

Aquesta trobada del passat 23 de març va ser la celebració diocesana de la VI Jornada Mundial de la Joventut, ja que la celebració de la Jornada a nivell internacional serà els propers 14 i 15 d'agost a Polònia, al santuari de Czestochowa, en un encontre amb el Sant Pare semblant al que es va fer a Santiago de Compostel·la al 1989 per a la IV edició d'aquestes jornades juvenils. Cal recordar que la Delegació de Joventut de l'Arquebisbat ja ha començat a preparar els detalls de la peregrinació a Polònia i que tothom que estigui interessat s'hi pot dirigir per a demanar informació o apuntar-s'hi (Delegació de Joventut de l'Arquebisbat: Telf. 301 12 77).

DAVID VIDAL i CASTELL

UN BON REGAL DE NOCES, D'ANIVERSARI, DE PRIMERA COMUNIÓ, DE BATEIG, ETC.

Artesania de la Família Monàstica de Betlem

Imatges en dolomia — pedra del Pirineu — reconstituïda i amb acabat polícromat, o bé en marfilina (blanques), fetes a mà per les Monges Betlemïtes als seus tallers artesanals.

COMANDES:

Per telèfon, al núm. (93) 301 37 18, o bé per correu, enviant la Butlleta de Comanda als AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA Pça. Urquinaona 11, 3r. 3a. A. 08010 Barcelona.

També s'hi poden adquirir personalment, i a LA FORMIGA D'OR: Avda. Portal de l'Àngel, 5.

DEMANEU EL CATÀLEG D'ARTESANIA IL·LUISTRAT.

BUTLLETA DE COMANDA

EN DOLOMIA:

- ☐ MdD Benaurada..... 13.900,—
- ☐ MdD a Natzalet..... 12.800,—
- ☐ MdD amb romànica... 14.800,—
- ☐ MdD amb Infant..... 8.200,—
- ☐ Sant Josep..... 9.960,—
- ☐ Sant Francesc..... 9.840,—

EN MARFILINA:

- ☐ MdD de Montserrat..... 9.440,—
- ☐ Sta. Anna i MdD..... 9.960,—
- ☐ Díptic Jesús i Maria..... 5.440,—

nom i cognoms _____

adreça _____

població _____

codi postal _____

Telèfon _____

Demano les imatges assenyalades al marge, per un valor de + 510,— = ... Pts.

* (són les despeses d'embalatge i framesa)

☐ Adjunto xec barrat, a nom d'Amics de Catalunya Cristiana.

☐ Ho pagaré contra reemborsament.

Signatura: _____

..... de de 1991

23 d'abril:
festa de Sant Jordi i diada del Llibre
Visiteu la nostra parada a Barcelona

En col·laboració amb

LA FORMIGA D'OR

Avda. Portal de l'Àngel núm. 5

Llibres de Catalunya Cristiana, selecció infantil i juvenil, novetats editorials, signatures de diversos autors.

US HI ESPEREM!

BARCELONA

Ubicada en una capella del segle XV a Granollers

Llibreria Santa Anna: un servei agosarat

BARCELONA.- "Esteu bojos!", "¿ja sabeu el que us feu?", expressions d'aquesta mena eren la reacció natural de qui fa deu anys s'assabentava del projecte de crear una llibreria religiosa a Granollers.

És veritat que els somriures compassius anaven acompanyats d'un desig ferm d'ajudar a fer possible allò que semblava una quimera.

La capella de Sta. Anna

Al costat d'una de les antigues portes de la ciutat hi ha la petita capella de Sta. Anna, situada en un primer pis d'un edifici del segle XV. L'estat d'abandó havia aconsellat més d'una vegada la venda del edifici.

La creació de la Llibreria Sta. Anna va suposar la restauració de l'edifici i la capella, gràcies a la col·laboració d'algunes persones i la cessió gratuïta dels locals per part de la Parròquia de St. Esteve, per un temps prorrogable de deu anys.

Així la ciutat recuperava la capella de Sta. Anna, amb la seva campaneta i el seu entranyable "sant de Barri". I, al mateix temps, es disposava d'una nova eina d'evangelització cristiana.

El llibre religiós al carrer

La mateixa inauguració el

dia del Llibre d'ara fa deu anys, ja era una indicació del desig que animà els creadors de Llibreria Sta. Anna: fer present el llibre religiós al carrer, al costat de tots els altres. Veure la Bíblia a les parades de la Porxada. Normalitzar la presència i la lectura del llibre religiós.

Llibres, materials de catequesi, cassettes, icones, imatges, ciris, ceràmiques, objectes, records de bateig, participacions de casament, tot el que pugui ser un servei a la comunitat cristiana es troba en les dimensions reduïdes de la Llibreria. Sembla com si l'espai es multipliqués.

Un grup entusiasta

La Llibreria ha estat creada i és portada per un grup de cristians entusiastes, sense cap ànim de lucre, i amb l'únic desig d'oferir un servei evangelitzador.

Una persona fa les compres i porta les comandes, d'altres, per torns, són presents a la Llibreria per atendre el que entra; una altra porta l'economia, així entre tots. La seva tenacitat, lliurament i generositat ha fet possible no tan sols l'existència de la Llibreria, sinó que es mantingui al llarg dels anys.

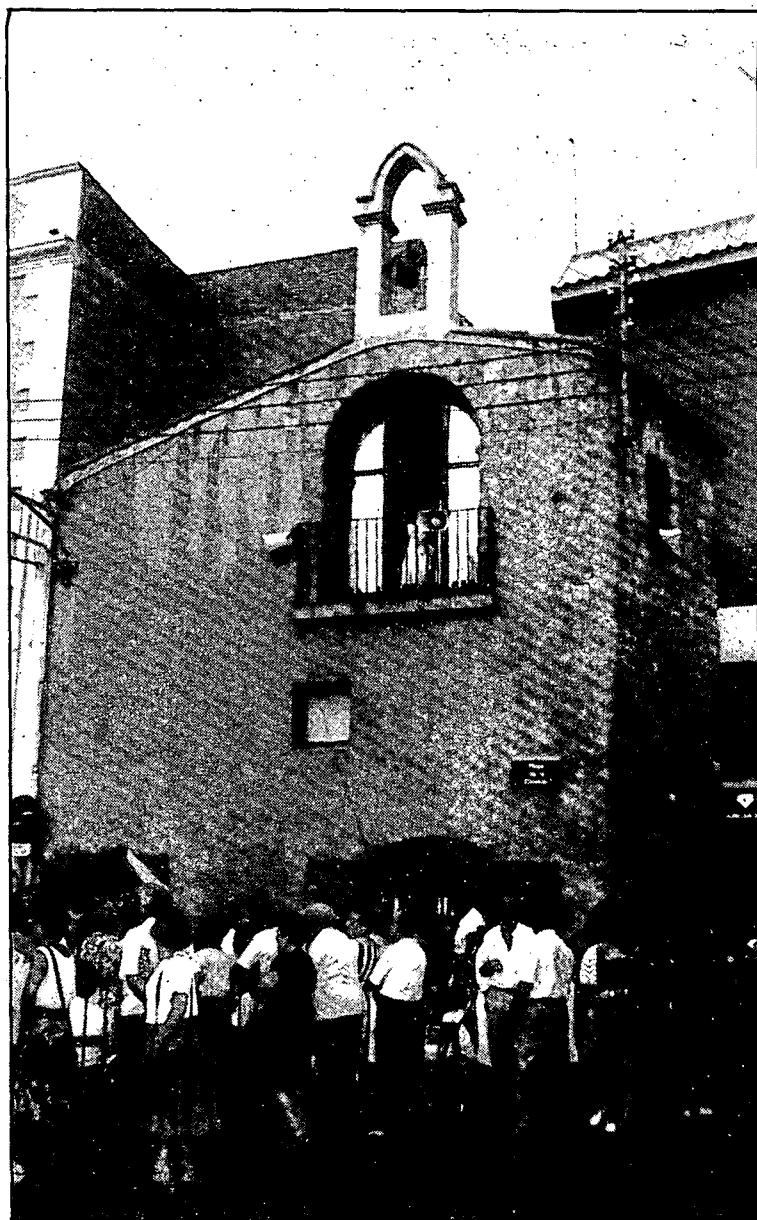
El servei es procura fer amb sentit cristià, de manera que la Llibreria serveix com a punt

de contacte religiós, com a consell, orientació, informació. Una forma, senzilla i humil, però adient per algunes persones per apropar-se una mica més a Déu.

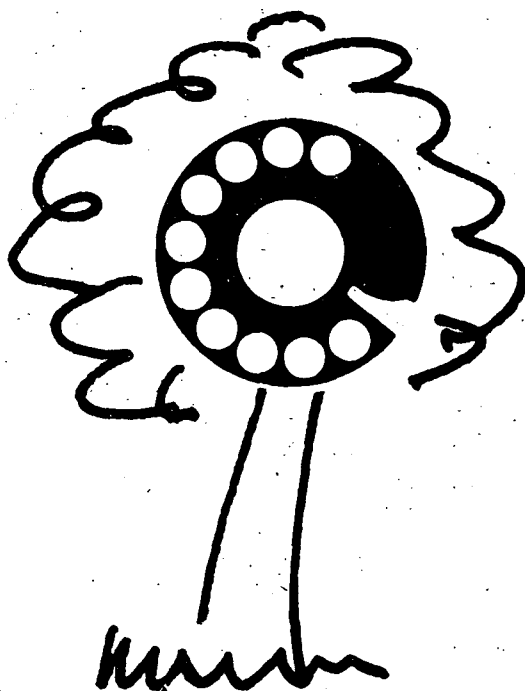
Els primers deu anys

La tasca de Llibreria Sta. Anna no ha tocat encara sostre. Pot esdevenir, amb l'ajuda de totes les parròquies de la ciutat i la comarca, una presència cada vegada més normalitzadora de la fe cristiana a la nostra societat, una eina evangelitzadora que apropi la figura del Crist a moltes persones allunyades, i un servei a totes les famílies, catequesis i comunitats cristianes per a trobar els materials que necessiten.

Que per molts anys puguem veure aquest servei entre nosaltres!

Endrecem Catalunya

(900) 30 12 24

Col·labori! truqui al telèfon verd:

Un telèfon obert
a la participació i a la informació ciutadana
per a fer de Catalunya un país on viure.
Protegir el medi ambient és cosa de tots!

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General de Medi Ambient

MEDI
AMBIENT

Relleu al govern de l'Escola Pia de Catalunya

Seixanta-dos religiosos escolapis, superiors i representants de les vint-i-sis comunitats amb què compta l'Escola Pia de Catalunya, s'han reunit, durant la passada Setmana Santa, al col·legi escolapi de Sarrià, per tal d'estudiar i programar les grans directrius d'actuació dels escolapis en els pròxims tres anys, en una línia d'exigent fidelitat a l'Evangeli, al servei de l'Església de Catalunya i de l'educació cristiana de la joventut. Han participat també en aquesta assemblea els superiors i sengles representacions dels vicariats escolapis de Califòrnia i del Senegal, que depenen jurídicament de l'Escola Pia catalana.

En una de les sessions d'aquest Capítol Provincial dels escolapis, que se celebra cada tres anys, ha estat elegit nou Superior Provincial de l'Escola Pia de Catalunya el P. Andreu Trilla i Llobera i, a fi d'assessorar-lo i compartir amb ell el govern de la Província, han estat també elegits Assistents Provincials els PP. Carles Mascaró i Buyreu, Josep M. Rierola i Roqué, Salvador Riera i Mimó i Jaume Pallarolas i Caurel.

Passen de 150 els escolapis que treballen actualment a Catalunya i, en les escoles de la seva titularitat, hi reben educació uns 20.000 alumnes.

Objectiu obert

Després de 53 anys d'exili, el Cardenal Myroslav Lubachivsky, cap de l'església catòlica ucraïnesa, dona la seva benedicció en arribar a la Catedral de Sant Jordi de Lvov.

Boris Eltsin saluda el Patriarca de l'Església Ortodoxa russa, Alexis II, després d'assistir, junt amb el primer ministre soviètic, Valentí Paulov, a la solemne celebració de la Pasqua, que també fou transmesa per la televisió i ràdio nacionals.

Una noia soldat nord-americà, preguntant, junt al seu fusell, en l'única església catòlica romana de Kuwait City, que fins i tot va romandre oberta durant l'ocupació iraquiana.

Dimecres, 3

La situació a l'URSS

Ahir va entrar en vigor la puja de preus decretada per Mikhaïl Gorbatsxov al mes de març. Això vol dir que els productes alimentaris bàsics: pa, oli, carn de vedella, etc. tenen des d'ahir un augment del 60 per cent. La supressió de les ajudes estatals s'ha cregut necessària si es vol que el país camini cap a una economia real i de mercat. Segons el govern, s'han estudiat unes mesures de compensació que faran que l'augment real no vagi més enllà del 15 percent. Per altrabanda el Congrés de Diputats rus va rebutjat un vot de censura contra Boris Eltsin per 767 vots contra 121; després que els conservadors es dividissin en dues tendències Comunistes per la Democràcia i Comunistes de Rússia. Ahir començà també el diàleg entre els representants dels 300.000 miners en vaga i els representants del govern de la Unió. Aquests voldrien centrar la discussió en els aspectes econòmics; però els miners ja han dit que els aspectes polítics són irrenunciabls.

El calvari del poble kurd

A la màquina militar iraquiana de Saddam Hussein encara li han quedat forces per apallissar durament els kurds del nord, els xiïtes del sud i els sunites opositors. França i Turquia s'han decidit a presentar a l'ONU un pla per aturar la repressió contra la població kurda, mentre més de 200.000 kurds es dirigeixen a la frontera turca fugint de la fam, de la guerra i de la repressió. Una circumstància important és que John Kelly, secretari d'Estat adjunt nord-americà, es reunirà avui, en quatre trobades distintes, amb deu representants de l'oposició, i amb un grup de sis intel·lectuals musulmans, sunites i xiïtes.

Alemanya: nou atemptat terrorista

Quan el país està afrontant el difícil redreçament de l'ex-RDA, la Fracció de l'Exèrcit Roig, grup terrorista d'extrema esquerra, ha tornat a actuar assassinant Detlev Rohwendder, cap de la Treuhandstaat, Institut encarregat de gestionar la privatització de l'economia de l'ex-RDA.

Dijous, 4

Alto-el-foc definitiu en la guerra del Golf?

Després de llargues hores de discussió, ahir, el Consell de Seguretat de les Nacions Unides aprovà una resolució que formula les condicions per un alto-el-foc definitiu a l'Iraq. És la resolució 687 i fou aprovada per 12 vots a favor, 1 en contra i 2 abstencions. Els punts principals són: destrucció de tot l'armament químic i biològic; destrucció dels míssils balístics d'abast superior a 150 kms.; crear un fons d'indemnització pels danys i perjudicis de la invasió de Kuwait; respectar la frontera de Kuwait segons l'acord subscrit el 4 d'octubre del 1963; creació d'una àmplia zona desmilitaritzada entre l'Iraq i Kuwait.

La tragèdia del poble kurd

Una llarga caravana de milers i milers de kurd intenta fugir de la terrible repressió de l'exèrcit de Saddam Hussein, i aconseguir travessar les fronteres de l'Iran o de Turquia. El fred, la manca de queviures i els bombardejos de l'aviació iraquiana han convertit aquest èxode en una autèntica tragèdia. Costa entendre la passivitat amb que el món contempla aquest genocidi. França ha presentat una petició al Consell de Seguretat de l'ONU perquè es condemni al més aviat possible la repressió a l'Iraq, i el dret dels kurds allà on visquin, a la seva identitat, a la seva llengua i a la seva cultura. La CE, Anglaterra i alguns altres governs europeus han enviat ajuda monetària per subvenir les necessitats de l'èxode dels kurds.

Mor Graham Greene

Als 86 anys d'edat, morí ahir a Ginebra, el més important novel·lista dels nostres temps en llengua anglesa. Tot i les seves llacunes en el pensament i praxi de la fe, havia estat considerat el principal novel·lista catòlic contemporani. "El poder i la glòria", "L'americà tranquil", "El tercer home" i "El factor humà", són obres ben significatives de la seva producció literària.

Divendres, 5

Els kurds moren de fam i de fred

Sembla que, finalment, governs, institucions i personalitats d'arreu del món, s'han decidit a alçar la seva veu protestant enèrgicament contra la repressió que les tropes iraquianes porten a terme contra la població civil kurda. França, Anglaterra, els EUA i la CE han començat a organitzar l'ajuda humanitària per atendre les necessitats primàries de milers i milers de kurds que travessen les fronteres de Turquia i l'Iran fugint de la persecució a sang i foc a què els sotmet l'exèrcit iraquian. L'ONU, l'OTAN, Israel, Canadà i Suïssa s'han unit també a aquesta campanya de solidaritat.

La situació a l'URSS

Els representants dels miners i els del govern central no varen arribar a cap acord. Els vaguistes no acceptaren l'oferta econòmica de Gorbatsxov i la vaga continua amb greus seqüeles per l'economia del país. Les reivindicacions polítiques (cessament de Gorbatsxov, dissolució del Parlament i del govern soviètic, trasllat del poder al Consell de Federació de Repúbliques), no han estat ateses, tot i que es parla de formar un grup parlamentari que les estudiï. A Minsk, capital de Bielorússia, s'han organitzat també vagues i manifestacions per protestar per la pujada de preus. El Congrés de Diputats de la Federació Russa aprovà ahir la concessió de poders especials a Boris Eltsin, cosa que li permetrà de legislar sobre qüestions que fins ara eren competència del Congrés de la Unió.

La situació a Albània

La situació és confusa i tensa. La vaga general convocada pel Partit Democràtic tingué ahir molt poca incidència en la vida laboral i social. Només a Kavaja, on l'oposició és majoritària, la paralització de les activitats fou total. Les cues a les ambaixades per obtenir un visat per abandonar el país s'incrementen dia a dia. En el si de l'exèrcit, comandat per comissaris polítics, tots del PTA, hi ha també tensions, per la situació general del país i perquè no confien en Ramiz Alia que qualifiquen de traïdor al socialisme.

Dissabte, 6

Moscou: victòria política de Boris Eltsin

El Congrés de Diputats de la Federació Russa aprovà ahir per àmplia majoria una resolució que preveu que el president de Rússia sigui elegit per sufragi universal i tingui poders per governar per decret. Els comunistes que havien provocat la celebració d'aquest Congrés per plantejar un vot de censura contra Boris Eltsin els ha sortit el tret per la culata. Per ponderar l'abast de la victòria d'Eltsin cal recordar que Rússia és la República més gran de l'URSS. L'elecció presidencial tindrà lloc el 12 de juny. El Parlament espera que la mediació de Boris Eltsin pugui trobar una sortida a la greu situació creada per la vaga dels miners.

Roma: l'incombustible Andreotti, encarregat de formar nou govern

Els analistes polítics estan desconcertats. Hi ha sobre la taula decidir certes reformes institucionals:

elecció directa del cap d'Estat, reforma del sistema electoral, etc. Allò que ningú no entén és que els socialistes que varen provocar la crisi del govern ara donin suport al mateix Andreotti. Es tornarà, doncs, al pentapartit: democristians, socialistes, socialdemòcrates, republicans i liberals.

ONU: resolució contra la repressió a l'Iraq

Anit, el Consell de Seguretat de les Nacions Unides aprovà la resolució 668, per 10 vots a favor, 3 en contra i dues abstencions, que condemna la repressió que l'exèrcit de Saddam Hussein porta a terme contra la població civil iraquiana, i especialment contra els kurds. La resolució, patrocinada per França, condemna la massacre dels kurds, i ordena a l'Iraq que no exerceixi cap mena de repressió contra les minories ètniques i religioses. Estableix també les condicions per a l'enviament d'ajuda humanitària. Turquia i l'Iran havien demanat al Consell de Seguretat que es prenguessin mesures concretes davant l'allau de refugiats que arriben als seus respectius països.

Diumenge, 7

Bagdad: el Consell Nacional de l'Iraq aprova l'alto-el-foc de l'ONU

Ni que sigui a contracor, el Parlament iraquí aprovà ahir per 160 vots a favor i 31 en contra la resolució 687 del Consell de Seguretat de l'ONU, que posa fi formalment a la guerra del Golf. Recordem els punts principals: cessament immediat de l'embargament de queviures; destrucció de l'armament químic, biològic i nuclear i dels míssils d'abast superior als 150 kms.; compromís de no ajudar el terrorisme; fons d'indemnització per compensar els danys causats per la guerra; respectar les fronteres de Kuwait segons l'acord subscrit amb l'emirat el 4 d'octubre del 1963; acceptació d'una zona desmilitaritzada, protegida pels cascos blaus de l'ONU que abasta 10 kms. a l'interior de l'Iraq i 5 a l'interior de Kuwait. El president Bush ha donat el seu vist-i-plau a l'acceptació per part de l'Iraq de la resolució.

Ajut internacional per pal·liar la tragèdia de l'èxode kurd

Finalment, els milers i milers de refugiats iraquians, la majoria kurds, podran alleugerir la seva fam i els patiments amb l'ajuda internacional que ha començat ja a arribar a Turquia i que la Mitja Lluna Roja farà arribar al seu destí. França, Alemanya, Espanya, Suïssa, Japó, han començat a enviar tones de queviures, tendes de campanya, medicaments, mantes i 10 milions de dòlars el Japó, per afrontar les necessitats primàries dels refugiats. Els EUA llançaran la seva ajuda amb paracaigudes en les zones frontereres de l'Iraq amb Turquia i l'Iran.

Washington: nova gira de James Baker per l'Orient Mitjà

Els EUA volen demostrar que continuen creient que el desenllaç de la guerra del Golf fa possible la creació d'una nova situació geopolítica a l'Orient Mitjà sobretot referent al conflicte àrab-israelià. Les declaracions de Shamir sobre els Alts del Golan, i les continuades restriccions als palestins de Cisjordània i Gaza, seran dues de les grans dificultats per arribar a una entesa.

Dilluns, 8

Extrema situació dels refugiats kurds

La situació de milers de kurds a les serralades muntanyoses del Kurdistan, continua essent realment tràgica. La fam, el fred (a la nit, temperatures de 5 a 20 graus sota zero), les ferides,

les malalties, fan que més de 45 kurds morin cada dia. L'Iran ha anunciat que tancarà la frontera perquè li és impossible acollir més refugiats (n'ha acollits ja més de 700.000 als quals cal sumar-hi els afganesos que fugiren de la guerra contra l'exèrcit soviètic, els 400.000 iraquians d'origen iranià, i ara els kurds. A la frontera turca, l'acollida dels refugiats és caòtica, i l'ajuda que els EUA ha llançat als refugiats en paracaigudes no se sap si els serà permès recollir-la. També presenta moltes dificultats la distribució de l'ajuda enviada per diversos països. S'espera que la cimera del Consell Europeu que avui se celebrarà a Luxemburg, porti alguna solució més global al problema kurd.

La situació a Kuwait

L'emir de Kuwait, el xeic Jaber-al-Ahmed al-Sabah, ha anunciat eleccions parlamentàries, segons la Constitució del país, per l'any vinent. També anuncia que demanarà als aliats que tropes dels països germans i amics romanguin a Kuwaitk per poder fer front a qualsevol bogeria de Saddam que encara té el poder a l'Iraq.

El periple de James Baker per l'Orient Mitjà

Ahir, anà inesperadament a la frontera turco-iraquiana per constatar "in situ" la tregèdia dels refugiats kurds. Bush ha promès a Turquia 10 milions de dòlars d'ajuda, si aquest país continua acollint els refugiats. A Ginebra s'entrevistarà amb el ministre d'Afers Estrangers jordà. Avui s'entrevistarà amb Shamir per evitar que Israel endureixi les seves posicions. També l'OAP, malgrat totes les diferències, ha donat el permís perquè una delegació palestina s'entrevisti amb James Baker.

Dimarts, 9

La situació kurda: inesperada decisió de la CE

Atenent una proposta britànica, el Consell Europeu, format pels caps d'Estat i de govern dels dotze països de la CE, aprovà ahir una resolució que demana la creació al nord de l'Iraq, d'una zona on podrien reunir-se els kurds, sota la protecció de l'ONU, que tot respectant la integritat territorial iraquiana, permeti salvaguardar els drets humans d'aquesta minoria ètnica. La realització d'aquest projecte no està exempta de dificultats, però compta amb el suport de la majoria de les nacions representades a l'ONU, i vol posar fi a la dolorosa passió i mort del poble kurd, fet que a criteri dels polítics ha traspassat els límits de "simple afer intern" de l'Iraq. També la majoria de països s'han mostrat partidaris de mantenir l'embargament econòmic a l'Iraq, mentre el seu govern continuï la política de deportació i afusellament dels presumptes adversaris polítics. La CE acordà també un ajut de 150 milions d'ecus als refugiats kurds. De moment les autoritats iraquianes no s'han manifestat en relació a aquest acord, si bé la CE estima que no és necessari.

James Baker arriba a Israel

Hi ha un cert optimisme referent al resultat que pugui obtenir la visita del secretari d'Estat nord-americà i les seves converses amb les autoritats israelianes. Baker proposarà la celebració d'una conferència regional de pau, l'acceptació de les resolucions 242 i 338 del Consell de Seguretat de l'ONU sobre la retirada israeliana dels territoris ocupats en la guerra del 1967 i la composició de la delegació palestina dels territoris de Cisjordània i Gaza. Shamir, cap del govern israelià s'ha mostrat optimista de cara a una solució política i pacífica del contenciós àrab-israelià.

Supressió del visat entre Polònia i Alemanya

Entrà en vigor ahir. Uns 50.000 polonesos travessaren la frontera, però no es produí la temuda allau de visitants. Petits grups neo-nazis provocaren alguns incidents, però a la tarda s'havia normalitzat la situació.

Objectiu obert

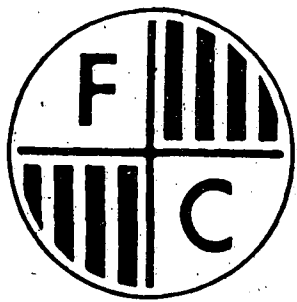
La mare Teresa, albanesa, ajuda a donar la comunió amb les dues espècies, en la primera Missa de Pasqua celebrada a Tirana, després de 24 anys.

Jordi Pujol, president de la Generalitat de Catalunya, lliura la Creu de Sant Jordi a Dom Cassià M. Just, abat dimissionari de Montserrat.

La reina Sofia lliura el premi de la Real Fundació Toledo, al bisbe auxiliar de la ciutat, Rafael Palmero.

FEDERACIÓ DE CRISTIANS DE CATALUNYA

"Grup Avant" TERRASSA

VI CONCURS BÍBLIC. Tema: "EL REGNE DE DÉU"

II CONCURS DE REDACCIÓ BÍBLICA. Tema: "EL REGNE DE DÉU O REGNE DEL CEL en l'Evangeli de Sant Mateu. •El sermó de la muntanya •Les paràboles del Regne •Què és el Regne de Déu i condicions per a entrar-hi."

Promogut per la Federació de Cristians de Catalunya de Terrassa i amb la col·laboració del grup de Mestres Catòlics. Amb el suport del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Diputació de Barcelona (Departament de Cultura), Banc Altàntic, Caixa d'Estalvis de Terrassa, Banc de Sabadell, CATALUNYA CRISTIANA, Centre Social Catòlic de Terrassa, el Consell Federal de la Federació de Cristians de Catalunya.

VEREDICTE DEL CONCURS BÍBLIC

Tal com anunciàvem en el tríptic presentador del VI Concurs Bíblic en el punt 9è., de comunicar públicament el veredictes del Jurat, avui, i a través d'aquesta nota, queda notificat.

REPARTIMENT DE PREMIS:

DIA: 4 de maig. HORA: 11 del matí. LLOC: PAVELLÓ Esportiu SFERIC C/. FARADAY 85-91

RESULTATS OBTINGUTS:

1 Premi Extra per Bisbat (8 premis).

PRIMERS PREMIS 6 per la Categoria primera; 5 per la segona i 5 per la tercera.

PREMIS ESCOLA: 2 premis a la Categoria primera; 1 premi per Categoria, a la segona i tercera.

ACCÈSSITS:

El punt n.º 6 de les BASES deia que la Comissió Organitzadora es reservava el dret d'ampliar el nombre de premis, segons la participació i vàlua dels treballs. S'ha fet una ampliació de 140 ACCÈSSITS!!! i a més a més, s'ha decidit que tots els concursants (15.292), tinguin un petit record. US ENVIAREM UN ADHESIU PER A CADA UN.

No volem tancar aquesta nota sense regradar a "CATALUNYA CRISTIANA" tot el suport i la bona acollida i difusió que ha realitzat a través de les seves pàgines. Per tant, "CATALUNYA CRISTIANA", gràcies, gràcies, gràcies i... si Déu vol, fins l'any vinent, igual que a tots vosaltres, nois i noies i professors.

La Comissió Organitzadora

PREMIS PER BISBAT

N.º ESCOLA	POBLACIÓ	BISBAT
1. Escola Pla	Caldes de Montbui	BARCELONA
2. Vedruna	Girona	GIRONA
3. C.P. "St. Josep de Calassanç"	Lleida	LLEIDA
4. Escoles Parroquials Anunciata	Puig-reig	SOLSONA
5. C.P. "Cèsar August"	Tarragona	TARRAGONA
6. C.P. "Joan Baptista Serra"	Alcanar	TORTOSA
7. Sagrada Família	Escaldes (Andorra)	URGELL
8. Mare de Déu del Carme	Manlleu	VIC

PREMIS PER ESCOLA

N.º ESCOLA	POBLACIÓ	CATEGORIA
1. Santa Maria	Artés	Primera
2. Mare de Déu del Carme	Berga	Primera
3. St. Josep	Tordera	Segona
4. Vedruna	Palafugell	Tercera

PRIMERS PREMIS

N.º NOMS I COGNOMS	ADREÇA	ESCOLA	POBLACIÓ	Primera Categoria
1. Arancha Martínez i Guerrero	Manigua 32	St. Josep	BARCELONA	
2. Rubén Farrús Beso	Pere III 3, 3r. 1a.	Mare de Déu del Carme	BALAGUER	
3. Gemma Cubells Díez	Ripollat 2	La Immaculada	CASTELLAR DEL VALLÈS	
4. Jordi Gasulla Eroles	Dr. Carulla 23	Sagrada Família	CORNELLÀ DE LLOBREGAT	
5. Sonia Peris Plana	Coronel Sanfeliu 21, 1r. 1a.	Mare de Déu del Carme	EL PRAT DE LLOBREGAT	
6. Olga Díaz Font	Terrissers 26	Cor de Maria	LA BISBAL	
1. Teresa Victoria del Sar	Jacint Verdaguer 11, 1r. 1ª	Santa Maria	NAVARCLES	Segona Categoria
2. Francisca Mateo González	Mestre Magí Ramentol 9, A	Regina Carmell	RUBÍ	
3. Vicky Moreno i Baltà	Joaquim de Paz 47, 2n. 1ª	Immaculada Concepció	TERRASSA	
4. Rosa Mª Romero i Duran		C.P. Mare de Déu de Montserrat	TERRASSA	
5. Jordi Comelles i Pujadas	St. Joan Bosco 4, àtic 3a.	Sagrat Cor	SANT BOI DE LLOBREGAT	
1. Conchita Ruiz i Terradillos	Badal 61, 7è B	Santa Teresa de Jesús	BARCELONA	Tercera Categoria
2. Montse Giné i Sabata	Simó de Gironella 5,	Mare de Déu del Carme	BERGA (Gironella)	
3. Maria Garolera i Comerma	Can Rector/Riells del Far	Immaculat Cor de Maria	ST. FELIU DE CODINES	
4. Imma Segarra i Amenós	Estanislau Figueres 8, 3r. 2ª	Mare de Déu del Carme	TARRAGONA	
5. Albert Fresno Haro	Martorell 133, A 5è 1ª	Salesians	TERRASSA	

EL VEREDICTE DEL II Concurs de Redacció sortirà en el n.º 605

Accèssits del Concurs Bíblic

PRIMERA CATEGORIA

N.º	NOM I COGNOMS	ADREÇA	ESCOLA	POBLACIÓ
1.	Rubén Colell i Moralla	Granola, 2	C. P. "Joan Baptista Serra"	Alcanar (Tarragona)
2.	Alicia Vilà i Soler	Segre, 12, 3r. 2a.	Presentació de la Verge	Ametlla de Merola
3.	Marta Serret i Bella	Ganduxer, 85-105	St. Josep	Artesa de Segre
4.	Clara Blanch i Ricart	Guadiana, 13-15	Cia. Sta. Teresa de Jesús	Barcelona
5.	Lorena Simón i Gracia	St. Antoni M.º Claret, 21-23, 5è. 3a.	Sagrada Família	Barcelona
6.	Laura Tapiol i Suriol	Lepant, 186	St. Tomàs d'Aquino	Barcelona
7.	Albert Trullols	Brasil 32, 3r. 1a.	Parroquia del Roser	Barcelona
8.	Núria Admetlla i Bagan	Enamorats, 117, 6è. 3a.	Escola Pública	Barcelona
9.	Elsabet Espinach i Campos	Independència, 240-242, 2on. 2a.	Parroquia St. Ignasi	Barcelona
10.	Ruth Fernández i Marciel	Major, 107	C. P. Planas i Casals	Barcelona
11.	Jordi Puig i Piellos	Barri Nou, 38, 2on. 1a.	Escola Pla	Badalona
12.	Pilar Monler i Guix	Avda. del Parc, 55, 2on. 2a.	Mare de Déu del Carme	Caldes de Montbui
13.	Jéssica Zafra i Lara	Roselló, 16	Betànica	Cardona
14.	Daniel Arroyo i Gómez	Fonteta Bloc A, escal. B 3r. 2a.	Sagrat Cor	Cornellà de Llobregat
15.	Imma Vizcaino i Lorenzo		Mare de Déu del Roser	El Vendrell
16.	Salvador Pallarols i Guli		St. Josep	Guissona (Lleida)
17.	Raül Barberà i Martínez		St. Rafael	Juneda (Lleida)
18.	Raquel Gálvez i Ariño		Mare de Déu del Carme	La Selva del Camp (Tarragona)
19.	Angela Cànovas i Tienda		Dominiques Anunciata	L'Espluga de Francolí (Tarragona)
20.	Eva Masferrer i Roca		Vedruna	Lleida
21.	Anna Garcia i Ciosas		Sta. Rosa de Lima	Malgrat
22.	Alejandro Martín i Bartolomé		Col·legi del Carme	Manresa
				Maó (Menorca)

23. Abel Pérez i Fuertes	Galceran de Requesens	Vedruna	Palamós (Girona)
24. Joan A. Reyes i Vera	Barcelona, 306 - Barberà	Diví Pastor	Sabadell
25. M.ª José García i Morón	Velarde	La Immaculada	Sabadell
26. Glòria Bosch i Canudés	Sol, 22	Mare de Déu del Carme	Sallent
27. Anna Belvide i Ortega	Avda. Catalunya, 25 - Can Saulec	C. P. Joan Casas	St. Antoni de Vilamajor
28. Cristina Gallardo i Gómez		Grup Catequesi	St. Joan Despí
29. Miriam de Diego i Pintado		Mare de Déu del Roser	St. Vicenç de Castellet
30. Laura Soneira i Cortés	Dr. Trías, 79	La Immaculada	St. Vicenç dels Horts
31. Sorala Pavon i Ayala	Rafel de Casanova, 46	Escola Pública	Solsona
32. Rafa Esteban i Carrión		Sta. Teresa de Jesús	Terrassa
33. José Miguel Ruiz i Garrigosa	Major de St. Pere, 19	C. P. Magdalena Rossell	Terrassa
34. Anna Colom	Avda. del Vallès, 616	Parròquia Sgda. Família	Terrassa
35. Daniel Baños i Salmeron	Arquímides, 187	Joaquima de Vedruna (Ctera. Castellar)	Terrassa
36. Carles Ortega	Tarragona, 1, entresol 1a.	Immaculada Concepció	Terrassa
37. Laura Garcia i Roca	Joaquim Costa, 345, 1r.	C. P. Isaac Peral	Terrassa
38. Marta Medina i Cortijo	Avda. Angel Sallent	C. P. Les Fonts	Terrassa
39. Estefania Iborra i González	Ctera. Can Amat, 79	C. P. França	Terrassa
40. Diego Amores i López	Alexandre Galí, 62, 2on.	Cultura Pràctica	Terrassa
41. Glòria Solvas i Carrión	Hispanidad, 16, 3r. 4a.	Cultura Pràctica	Terrassa
42. Núria Jiménez i Carrillo	Rambla d'Egara, 390, 1er. 1a.	C. P. Ramón i Cajal	Terrassa
43. M.ª del Mar Torres	Menéndez Pelayo, 19	C. P. Pau Vila	Terrassa
44. M.ª Luz Aguilar i Garcia	Germà Joaquim, 220, 1er. 1a.	Escola Salesiana	Terrassa
45. Sònia Sabaté i Guillerà	Núria, 171, baixos A	Vedruna	Terrassa
46. Idala Codina i Torrella	Pla de l'Ametllera, 116, 1er. 4a.	Parròquia de	Vacarisses
47. Anna Martínez Estrada		El Pinar	Valldoreix
48. Narcís Clotavilla	Reravalls	Col·legi Públic	Ventalló (Girona)
49. Laura Castells i Aulet	St. Tomàs, 9 - Calldetenes	Sta. Caterina de Siena	Vic
50. Noemí Alonso i Bascompte	Mn. Godiol, 3	Pare Coll	Vic
51. Carles Coramino i Colom		Sagrat Cor	Vic
52. Catequesi Parroquial	Grup C i Grup D		Viella

SEGONA CATEGORIA

N.º	NOM I COGNOMS	ADREÇA	ESCOLA	POBLACIÓ
1.	Alicia Palau i Camí	Vell, 5	Pare Palau	Aitona
2.	Ivan Soldevila i Mejles	Calvari, 27	Presentació de la Verge	Ametlla de Merola
3.	Anna Camats i Malet	Luz y Mar, casa 5	St. Josep	Artesa de Segre
4.	Josep M.ª Blanch i Escobar	Nàpols	C. P. Teresa Manero	Altafulla
5.	Virginia Hernández i Santos	València, 590, 1er. 3a.	St. Josep	Barcelona
6.	Roser Prieto i Nadal	Puixet, 81, 2on. 1a.	Parròquia St. Ignasi	Barcelona
7.	Maria Cilleros i Gellinet	St. Fèlix, 48	Sta. Teresa de Jesús	Barcelona
8.	Albert Sanz i Artigas	Major, 33, 3er.	Escola Pia	Caldes de Montbui
9.	Pilar i Rosa M.ª Meca i Fàbregues	St. Jaume, 29	Mare de Déu del Carme	Cardona
10.	Mercè Carrasco i Rodríguez	Tortosa, 5	Mare de Déu del Roser	Calaf
11.	Manuel Segura i Pellissa	Alt, 3	C. P. El Pinell de Brai	El Pinell de Brai
12.	M.ª del Mar Vives i Guasch	Gran Via Jaume I, 56, 2on. 1a.	Sagrat Cor	El Vendrell
13.	M.ª Lluïsa Ruiz i Magaldi	Fluvià, 16	Catequesi Sta. Susanna de Mercadal	Girona
14.	Mercè Pujol i Rius	Domènec Cardenal Bl. D, 2on. 1a.	Mare de Déu del Roser	Guissona
15.	Cristina Farrerons i Boronat	Vallcalent, 40	St. Josep	Juneda
16.	Núria Fortuny i Herrero	St. Joan, 94, 2on. 1a.	Dominiques Anunciata	Lleida
17.	Jesús Co i Caparràs	Ctera. Sampedor, 1, 12è.	Ginesta	Matadepera
18.	Jordi Bacardit i Reguant	Ctera. d'Olot, 51	Sta. Rosa de Lima	Manresa
19.	Vanesa Miras i Fernández	St. Jordi, 23	Del Carme	Manlleu
20.	Mònica Sans i Solsona	Casa Bechs - Viver i Serrateix	C. P. St. Miquel	Miralcamp
21.	Anna Pujol i Paleros	St. Sebastià	St. Josep	Navàs
22.	Marta Plana i Travesset	Jovellanos, 9	C. P. St. Jordi	Oliana
23.	Genny Gómez i Clotet	Trentassena, 4	E. P. Ogem	Ogem
24.	Judit Monjo i Pastor	Esquirol, 17	Mare de Déu del Roser	Pineda de Mar
25.	Antonio Sáez i Pulg	Avda. Sta. Rosa, 34	Ntra. Sra. de la Consolació	Reus
26.	Judit Escaler i Guàrdia	Santiago Rusiñol, 84	Mare de Déu del Carme	Sallent
27.	Marina Dosrius i Jou	Pau Casals, 5, 3er. 3a.	Immaculat Cor de Maria	St. Feliu de Codina
28.	Noemí Santos i Hampanera	Pantà, 54-56, 1er. 1a.	Sagrat Cor	Sta. Coloma de Gramanet
29.	Sergi Bellmunt i López	Major St. Pere, 19	Mare de Déu del Roser	Calaf
30.	Rebeca Lahoz i Ramo	St. Ferran, 49	Mare de Déu del Carme	Tarragona
31.	Anna Garcia-Ellas i Heras	Abat Marcet, 321	Escola Pia	Terrassa
32.	Jordi Costa i Marcet	Rioja, Bl. 5, 1er. 2a.	Bisbat d'Egara	Terrassa
33.	Soledad Caballero i Fernández	Pge. de Bèlgica, 6, (Les Fonts)	Sta. Teresa de Jesús	Terrassa
34.	Anna Salve i Alonso	Avda. St. Sebastià, 26	C. P. França	Terrassa
35.	Meritxell Garcia i Cabeza	Arquitecte Baldrich, 76	C. P. Abat Marcet	Terrassa
36.	Sabina Bermejo i Sánchez		C. P. Salvador Vihals	Terrassa
37.	Irene González i Serrano		C. P. Antonio Ubach	Terrassa
38.	Meritxell Hernández i Codina		Petit Estel	Terrassa
39.	Annabel Torres i Fernández		Missioneres de la Sgda. Concepció	Terrassa
40.	Beatriz Garcia i Nuño		Verge del Roser	Vilassar de Dalt
				Vallirana

TERCERA CATEGORIA

N.º	NOM I COGNOMS	ADREÇA	ESCOLA	POBLACIÓ
1.	Ester Estrada i Coma	Plaça Major, 26	St. Josep	Artesa de Lleida
2.	Imma Buj i Alvarez	Alzinelles, 22-24, 4art. 1a. B	Sagrada Família	Barcelona
3.	Anna Vilarnau i Celarain	Doctor Dou, 15, pral. 2a.	Vedruna (Àngels)	Barcelona
4.	Jordi Alfés i Cabré	Viladomat, 83	Vedruna (Àngels)	Barcelona
5.	Marta Montal i Escibà	Còrsega, 681, 5è. 2a.	La Immaculada	Barcelona
6.	Patricia Pérez	Provença, 389	Patronato S. E. Obreras	Barcelona
7.	M.ª del Pilar Aznar i Alarcón	Castillejos, 300, 2on. 4a.	Parròquia de St. Ignasi	Barcelona
8.	M.ª Arboló Monell i Jaumot	Cardenal Ben Lloc, 8, 4art. 2a.	Mare de Déu del Carme	Barcelona
9.	Cristina Armengol i Bordera	Homenatge a la Velleja, 7, 1er.	Mare de Déu del Carme	Balaguer
10.	Roger Besora i Sans	Ceres, 25, 2on.	Mare de Déu del Carme	Bellpuig
11.	Olga Martín i López	Pge. Sta. Calamanda, 2 bis	Mare de Déu del Roser	Berga
12.	Núria Ferrer i Herrera	St. Ramon, 72	Escola Pia	Calaf
13.	Udia Garriga i Artigas	Ramon Llull, 3	Escola Pia	Caldes de Montbui
14.	Sergi Burgada i Rodríguez	Llobet i Vall-llosera, 14	Escola Pia	Caldes de Montbui
15.	Joan Pocull i Viñets	St. Damià, 36	Escola Pia	Caldes de Montbui
16.	Noèlia Arco i Casals	Camí de Fonollet, 19	Col·legi Públic	Caldes de Montbui
17.	M.ª Àngels Escaler i Porredon	Escoles, 1	Col·legi Públic	Casserres
18.	Vanesa Montserrat i Aranda	Urgell, 31, 1er. 4a.	C. P. Torres i Bages	Casserres
19.	M.ª Antònia Grau i Rebull	St. Ignasi, 24	Mare de Déu del Carme	Cornellà de Llobregat
20.	Anna Bosch i Rué	Paquita Madriguera, 15	Vedruna	El Prat de Llobregat
21.	Immaculada Vidal i Plans	Dr. Cornudella, 20	Escola Pia	Girona
22.	Mariona Clota i Colom	Passeig de l'Estació, 1, 3er. 4a.	St. Josep	Igualada
23.	Guillem Masdéu i Bernat	Vallcalent, 40	St. Rafael	Juneda
24.	Sandra Masot i Mata	Fedanci, 2	L'Anunciata (Dominiques)	La Selva del Camp
25.	Iris Gaja i Buxasa	Lluís Millet, 18, 1er. 1a.	El Carme	Lleida
26.	Judit Vergé i Arderiu	Generalissim, s/n.	Sagrat Cor	Manlleu
27.	Maria Alsina i Claret	Pau Durri, 65, 3er. 3a.	Sagrat Cor	Manresa
28.	Mònica Pascual i Fernández	Pau Durri, 71, 1er. 4a.	St. Josep	Manresa
29.	Jordi Grané i Vilaseca	Carretera, 46	St. Josep	Navàs
30.	Anna Roman i Fernández	Xaloc, 22	St. Jordi	Navàs
31.	Eva M.ª Pellicer i Vilà	Romero de Torres, 12	Vedruna	Oliana
32.	Mònica Muñoz	Major 29, 2on. 2a.	Mare de Déu del Roser	Palamós (Girona)
33.	Regina Sala i Cassola	Milà i Fontanals, 19, 6è. 1a.	St. Jordi	Pineda de Mar
34.	Andrey Barceló Bonnet	St. Antoni M.ª Claret, 31	Escoles Parroquials Anunciata	Pineda de Mar
35.	Josep M.ª Parella i López	Pulgdollers, 97	Regina Carmeli	Puig-Reig
36.	Vanesa Gálvez i Pacheco	Alt, 14 - Pallaresos	Mare de Déu del Roser	Rubi
37.	Mònica Fuentes i Canton		Mare de Déu del Roser	St. Vicenç de Castellet
38.	Francesc Callejón		Mare de Déu del Carme	St. Vicenç de Castellet
39.	Mònica Palljà i Alegret		C. P. Cèsar August	Tarragona
40.	Jesús Fernández i Carrión		Gresol	Tarragona
41.	Xavier Alvarez i Badiella		M.ª Auxiliadora	Terrassa
42.	Montse Alvarez i Oliva		Marí	Terrassa
43.	Maribel Venteo i Valverde		Petit Estel	Terrassa
44.	Quim Raduà		Sta. Teresa de Jesús	Terrassa
45.	Mònica Solé i Sorribes		Sta. Teresa de Jesús	Terrassa
46.	Susanna Molinari i Vidal		Vedruna (Val)	Terrassa
47.	Sara Mas i Ibáñez		Vergel del Rosari	Terrassa
48.	Verònica Sorolla i Nieto			Vallirana

CALENDARI

14 d'abril. Diumenge III de Pasqua. Sts. Tiburci, Valerià i Màxim, mrs. Sts. Telm, dominic i Lambert, bisbe.
El sol surt a les 5,13 i es pon a les 18,30 -Hora solar-.

15 d'abril. Dilluns. Stes. Basílica i Anastàsia, mrs. i St. Crescent, mr.

16 d'abril. Dimarts. St. Toribi, b. Stes. Engràcia, mr. i M. Bernadeta Soubirous, vg.

17 d'abril. Dimecres. St. Anicet, mr; Pau i Isidor, monjos; Bta. Mariana de Jesús i Kateri Tekawitha, verges.

18 d'abril. Dijous. St. Eleuteri, b. mr.; Perfecte, pvre. i Sta. Antia, mr.

19 d'abril. Divendres. Sts. Lleó IX, papa; Expedit, Vicenç i Sòcrates, mrs.

20 d'abril. Dissabte. Sts. Sulpici i Servilià, mrs. i Sta. Agnès de Monte Pulciano, dmc.

L'ESGLÉSIA
CELEBRA

14 d'abril. Diumenge III de Pasqua. Lectures: Primera Fets 3:13-15; 17-19; Salm 4; segona 1 Jo 2:1-5a; Tercera Lc 24:35-48.

15 d'abril. Dilluns de la III setmana de Pasqua. Lectures: Primera Fets 6:8-15; Salm 118; segona Jo 6:22-29.

16 d'abril. Dimarts de la III setmana de Pasqua. Lectures: Primera Fets 7:51-8:1a; Salm 30; segona Jo 6:30-35.

17 d'abril. Dimecres de la III setmana de Pasqua. Lectures: Primera Fets 8:1b-8; Salm 65; segona Jo 6:35-40.

18 d'abril. Dijous de la III setmana de Pasqua. Lectures: Primera Fets 8:26-40; Salm 65; segona Jo 6:44-51.

19 d'abril. Divendres de la III setmana de Pasqua. Lectures: Primera Fets 9:1-20; Salm 116; Segona Jo 6:52-59.

20 d'abril. Dissabte de la III setmana de Pasqua. Lectures: Primera Fets 9:31-42; Salm 115; segona Jo 6:60-69.

Litúrgia de les Hores
Setmana III

Diumenge: Tot propi.
Dilluns: De fèria.
Dimarts: De fèria.
Dimecres: De fèria.
Dijous: De fèria.
Divendres: De fèria.
Dissabte: De fèria. Vespres I de demà.

D'ACÍ I
D'ALLÀEls X
Manaments
a la catequesi

Quan érem vaillets i anàvem a DOCTRINA se'ns feien recitar a cor moltes vegades els deu Manaments. Equivocament, avui no es fa.

El famós psicòleg Victor Frankl, creient, el millor alumne de Freud, diu que la memòria dels deu Manaments afavoreix més tard la recerca del sentit de la vida. El record literal dels manaments -diu- serà un mur de contenció que bloquejarà el camí cap a la falta de sentit de l'existència. Jo penso com ell.

PERE CAMPÀS BONAY
Monestir de L'Estany

HOMES E INSTITUCIONS

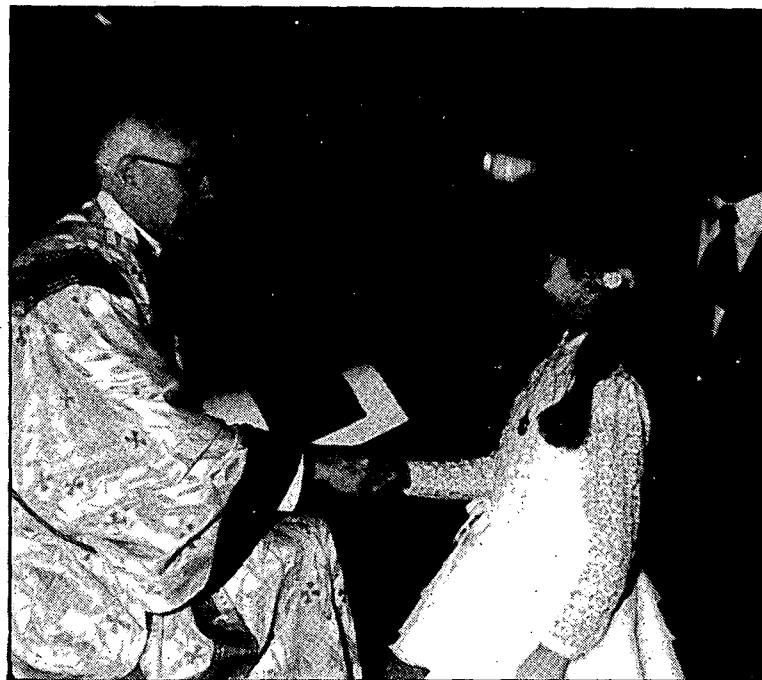
In memoriam: Mossèn Francesc d'Assís Ros

Justament el dia de sant Josep Oriol moria, a Barcelona, un sacerdot diocesà molt conegut per la seva dedicació pastoral al treball educatiu: Mn. Francesc d'Assís Ros. La capella del Reial Monestir de Santa Isabel s'omplí de gom a gom per a acomiadar-lo: els seus amics, els mestres i els alumnes del Col·legi, els pares... unien al dolor d'aquella mort sobtada la preocupació pel futur de l'escola i una voluntat indeclinable de mantenir viva i puixant l'obra del doctor Ros.

Havia nascut a Sant Esteve de l'Ordal el 1907. Després de passar pel Seminari de Barcelona i la Universitat Catòlica de Milà, va ser ordenat prevere el 1931. La catequesi ocupà, ben aviat, un lloc central en la seva activitat. El trobem al moviment infantil "Formació catequística", dirigeix la revista "L'Eixerit" i és professor de religió al Col·legi Alemany. Intervé en el Con-

grés Catequístic de Barcelona (1946) i, posteriorment, ocupa una càtedra al Seminari Conciliar.

El 1946 funda el Col·legi Reial Monestir de Santa Isabel que serà la seva obra preferida fins a la mort. Aconsegui, d'entrada, sanear i restaurar l'edifici, malmès per la guerra civil, i encoratjar les religioses franciscanes que hi vivien amb gran pobresa, en aquells anys difícils. El seu propòsit és de promoure la formació religiosa de la joventut amb solidesa educativa, sentit litúrgic i dimensionalment cultural. Dia a dia, el "Patronat del Reial Monestir", creat pel doctor Ros, va adaptant l'escola als successius canvis pedagògics i socials de l'època. Finalment, el 1985, es constitueix la "Fundació Patronat Benèfic-Social del Reial Monestir de Santa Isabel", aprovat pel cardenal Narcís Jubany, com a fundació autònoma privada de l'arxidiòcesi de Barcelona.

Mentrestant, al voltant de l'Escola, de generació en generació d'alumnes que passen a ex-alumnes, es va forjant una comunitat de famílies cristianes, viva i dinàmica, i un espai d'acolliment i d'educació per a la joventut d'abast ciutadà.

Que Déu atorgui al doctor Ros el premi a la seva tasca ingent i que aquest, des del cel, vetlli pel manteniment i pel creixement de la seva obra en la seva plena identitat: confessionalment cristiana, eclesialment diocesana i culturalment catalana.

Ha mort
mossèn Cortinas

El passat dia 1 d'abril va morir Mn. Joan Cortinas, el popular "Padre Botella II" com a ell li agradava d'anomenar-se.

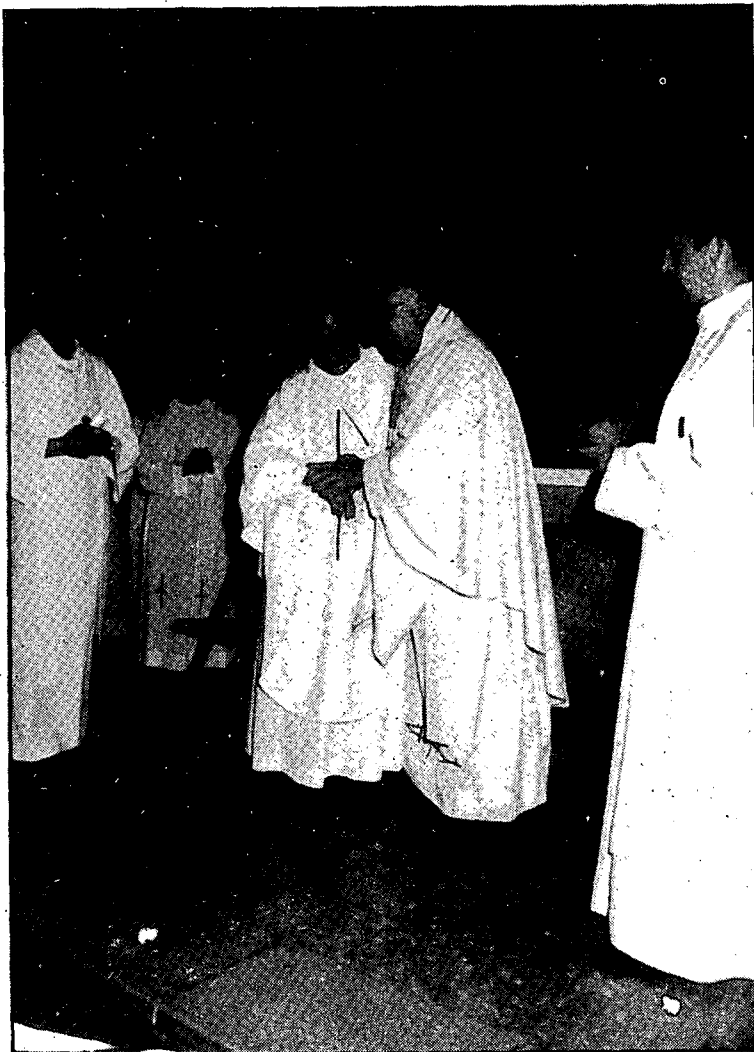
Un home profundament vinculat i identificat amb el barri del qual va ser Rector durant 42 anys, el barri del Bon Pastor de Barcelona i que després de la seva jubilació, durant 9 anys ha continuat lliurant-s'hi de ple.

De forma significativa va participar en la darrera Vetlla Pasqual, com havia fet sempre; va ser la manera d'acomiar-se de la seva comunitat en la festa més significativa cristiana. I també aquella nit, la seva darrera, la va passar al barri, el seu barri, identificat amb tots aquells que en formen part, ell que pas a pas ens havia ajudat a sentir-nos-el com a nostre "sóc del Bon Pastor".

Mn. Joan ha estat el pare de la comunitat i del barri, li va donar el nom del Bon Pastor, va aconseguir que passés del municipi de Santa Coloma al de Barcelona per tal de tenir un servei d'ambulàncies adequat en temps d'una forta tuberculosi als anys 50; preocupat per la formació dels nens i nenes del barri va engegar la famosa "Campanya de l'ampolla": recollint envasos de cava, fent festivals, movent tots els fills possibles fins a aconseguir una Escola Parroquial digna; també en aquest sentit aconseguint que les Religioses del Nen Jesús creessin una comunitat al barri; preocupat per l'atenció sanitària va muntar un dispensari al qual van servir

molts professionals del món sanitari i voluntaris. Mn. Joan anava constantment d'una casa a l'altra aportant-hi la seva entrega permanent, arreglant la situació legal de

moltes famílies, aportant mitjans per la seva subsistència, anant a les presons de tot Espanya a fi de posar-se en contacte amb els familiars presos després de la guerra...

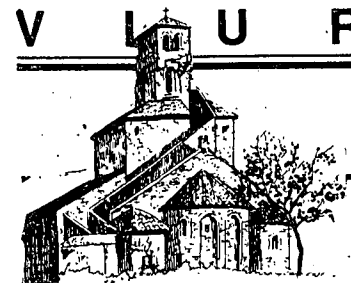

un treball constant fins al darrer dia de la seva vida. En el barri cadascú a la seva manera, amb el seu estil peculiar el considerem com un gran pare.

Però a la vegada Mn. Joan va ser un gran sacerdot, pioner en aquesta figura, que sortosament hem vist en molts capellans de la nostra església de Barcelona després, del capellà identificat i integrat en els nostres barris obrers i plens de famílies immigrades, mai no va voler deixar el seu barri i el movia un zel permanent d'aportar-hi Jesucrist a tothom. Mn. Joan va ser capellà a totes hores, amb tothom i fins al darrer moment. En aquests darrers anys la seva figura amb la sotana, que es parava a parlar amb tothom que trobava, que interpellava els que anaven al metro, que entrava a saludar a tots els de les botigues per on ell passava, que el seu venir al barri era entrar casa, per casa era la constant fins al mateix dia de la seva mort.

Pels que hem viscut al barri Mn. Joan ha estat una gran benedició que Déu ens ha fet durant més de 50 anys i ho ha estat per tota l'Església de Barcelona. Per això recordar-lo és sobretot donar gràcies a Déu perquè ha estat certament instrument per sentir d'una forma ben concreta tot el caliu de l'amor de Déu. Gràcies Mn. Joan, des d'ara tenim la sort de saber-vos resant per tots aquells que amb tant de zel van servir.

JOSEP SOLER i LLOPART
Rector de la Parròquia del Bon Pastor

DIUMENGE III DE PASQUA / B

A cura del
Dr. PERE TENA

La llum de Pasqua

Potser mai com aquest any m'havia impressionat un dels gestos més típics de la Vetlla Pasqual: la distribució de la llum entre els fidels. En realitat, la reflexió sobre aquest gest em venia motivada per tres elements que s'han fet vius simultàniament durant els dies del Triduum Pasqual: el record del ritual de la pasqua jueva, quan el més petit pregunta al que presideix: ¿Per què...?, és el primer d'aquests elements; el segon, és l'observació de la frase bíblica, repetida tan sovint que gairebé no té relleu, però que arriba a l'afirmació solemne en el càntic de Moisès, cantat després de la tercera lectura de la Vetlla: "És el meu Déu, i jo l'he de loar: és el Déu del meu pare i jo l'he d'enaltir"; el tercer element és un programa de debat, a la TV, sobre l'educació dels joves i adolescents.

• EL GEST DE LA VETLLA

En dues ocasions, durant la Vetlla Pasqual, hi ha un moviment de distribució de llum entre els participants. El primer és durant la processó d'entrada a l'església. De la llum del ciri pasqual encén primer el seu ciri el sacerdot, i a continuació alguns dels fidels, que tot seguit distribueixen als altres la llum... fins que tots els ciris queden encesos! D'aquesta manera, la processó d'entrada a l'església esdevé al mateix temps una propagació de llum entre els participants: la llum de Crist, que és una, es multiplica, i "no minva per la flama manllevada", com diu el Pregó pasqual.

El segon moviment de distribució es fa abans de la renovació de les promeses del baptisme. Altra vegada, prenent-la de la flama del ciri pasqual, la llum es distribueix entre tots els presents, perquè puguin reafirmar la seva fe, que és la fe de l'Església, en aquest moment de la Vetlla, que prepara immediatament la celebració de l'Eucaristia.

El simbolisme és clar en els dos cassos: la fe en Crist es propagà en l'Església, es rep d'un altre per la predicació i pel testimoni, encara que la flama novè de l'altre, sinó del Crist, per la gràcia de l'Esperit; la preocupació perquè ningú quedi amb el ciri apagat durant els moments rituals és també simbòlica: fa pensar en la preocupació perquè la flama de la fe no falti en cap cristià, i es propagui als no creients.

• "ÉS EL DÉU DEL MEU PARE..."

La fe d'Israel era ja una fe propagada. I, en realitat, no pot ésser altrament. La fe teològica es funda en la Paraula de Déu, i no pas en el sentiment religiós de l'home (encara que l'esperit religiós pugui ésser la base humana d'aquesta fe). La fe d'Israel, i la fe cristiana, depenen de "fets", no pas d'idees genials. I els "fets" cal contar-los, explicar-los de generació en generació, si es vol guardar-ne la memòria.

La Setmana Santa, ¿no és tal vegada tota ella la gran acció orientada a "fer memòria" dels més grans misteris de la nostra redempció? ¿No és impressionant, en aquest sentit, la lectura de la Passió, llegida i escoltada no pas per "informar-nos" del que va passar, sinó per tornar a proclamar i tornar a escoltar el que el Senyor va fer, per contemplar "l'obra de Déu"?

Això porta directament al tema de la tradició, entenent per això el lliurament de la fe a través de les generacions. En aquest sentit, el cristianisme és essencialment tradicional: tot el que es refereix a Crist ens ha arribat a través de la tradició, comprenent dins la tradició les Escriptures mateixes.

Israel parlava del "Déu dels pares". Per als cristians, aquesta expressió pot ésser vàlida en el sentit bíblic; però preferim parlar del Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, i aquest confessat com a Fill de Déu i Senyor per l'Església catòlica i apostòlica. Tanmateix, no podem menysvalorar,

encara que no sigui decisiu, la part que correspon a la família en aquesta tradició. Les nostres experiències cristianes es mouen, en el seu començament, en el marc familiar, en la seva gran majoria. També nosaltres, com en el ritual de la Pasqua jueva, hem preguntat: ¿Per què...? I és entranyable recordar els inicis de la nostra fe, les primeres experiències catequètiques. També per a nosaltres la fe ha estat comunicada a través de la tradició. Com la llum de la nit de Pasqua, algú ens ha portat la llum de Crist perquè finalment, per la gràcia de l'Esperit, s'encengués en el nostre cor.

• QUAN REGNA EL SILENCI

He dit que un programa de debat a la TV havia marcat també la reflexió sobre la transmissió de la llum. Es parlava de l'educació dels adolescents i dels joves, i de les forces que condicionaven aquesta educació. Ni una paraula sobre educació religiosa, malgrat reconèixer la deficiència d'una formació sense referències capaces d'estructurar plenament la personalitat. Ni una paraula sobre la presència de l'Església com agent d'educació. Ni una paraula sobre la fe. Reconeixement de les nombroses influències "educadores", entre les quals, ben reconeguda, la de la TV i de la ràdio, en concurrència i competència amb la influència familiar, cada cop més debilitada...

Heus aquí la preocupació, i la crida a l'evangelització. ¿Com traspassem avui la "memòria" de Crist a les noves generacions? Cal que les famílies siguin conscients de la seva responsabilitat, i cal que la comunitat cristiana les ajudi, i prengui com a tal les iniciatives educadores corresponents. El gest de la Vetlla és un gest que esdevé provocador. A les nostres famílies, a les nostres parròquies, ¿quants adolescents i joves estan preguntant, silenciosament, com el més petit del sopar de Pasqua, "Per què...?"

LECTURES DE LA MISSA

"VAU MATAR EL QUI ENS OBRÍ EL CAMÍ DE LA VIDA, PERÒ DÉU L'HA RESSUSCITAT D'ENTRE ELS MORTS"

L'anunci de Pere pres del segon gran discurs kerigmàtic -proclamació del misteri de Crist-, després de la guarició del paralític, insisteix en l'obra dels homes en contraposició a l'obra de Déu. L'obra de Déu és vida, la dels homes és mort: Però la força de Déu és superior a la dels homes: això es demostra per la resurrecció de Crist, que esdevé així la gran oportunitat per al penediment i la conversió.

Lectura dels Fets dels Apòstols (3:13-15,17-19)

En aquells dies Pere digué al poble: "El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres vau entregar i vau negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el vau negar i va demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els vostres dirigents no sabíeu què feieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostres culpes".

"QUE SIGUI EL NOSTRE ESTENDARD LA CLAROR DE LA VOSTRA MIRADA"

La claror de la mirada de Déu és la imatge destacada d'aquest salm de confiança, que la tradició litúrgica ha recitat a l'hora de completes, en el moment en què la claror del dia s'ha acabat, i anem a aclucar els ulls en el son. Ens recorda la frase del pregó pasqual: "Crist, que tornant d'entre els morts, s'aparegué gloriós als homes com el sol en dia seré". I l'aclamació inicial de la Vetlla: "La llum de Crist!". El Crist ressuscitat és de veritat la claror de la mirada misericordiosa de Déu als homes, com ens recorda Pere en la primera lectura. Sobre la

tenebra del pecat de l'home i del món, s'alça l'estendard del Crist victoriós i de la fe de l'Església.

Salm 4:2,6b-7,9 (R.: 7)

Responen quan us invoco,
oh Déu que em feu justícia.
M'heu eixamplat el cor en els perills,
compadiu-me i escolteu el meu prec.

R. Que sigui el nostre estendard La claror de la vostra mirada.

Molts exclamen:
"¿En qui trobarem el nostre goig?
Que sigui el nostre estendard
la claror de la vostra mirada". R.

M'adormo en pau
així que em fico al llit
i em sento en vós segur,
només en vós, Senyor. R.

"ELL ÉS LA VÍCTIMA PROPICIATÒRIA PELS NOSTRES PECATS I PELS DE TOT EL MÓN"

La carta de sant Joan, que llegim ja diumenge passat, la prenen avui en les seves primeres pàgines. També l'Apòstol insisteix, com Pere, en la confiança que hem de tenir en el sacrifici pasqual de Jesucrist. El camí necessari, però, és el reconeixement dels propis pecats, i la fidelitat a la Paraula de Jesucrist.

Lectura de la primera carta de sant Joan (2:1-5a)

Fillets, us escric això perquè no pequeu. Però si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats. I no només pels nostres, sinó pels de tot el món. Per saber si coneixem Jesucrist, mireu si complim els seus manaments. Els qui diuen que el coneixen, però de fet no compleixen els seus manaments, són mentidors, no diuen pas la veritat. Però els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat a

estimar Déu perfectament.

"EL MESSIES HAVIA DE PATIR I DE RESSUSCITAR EL TERCER DIA"

Som al tercer diumenge de Pasqua, i encara avui, com cada any en aquest dia, escoltem una narració de les aparicions de Jesús. Enguany, l'aparició als deixebles, a Jerusalem, segons sant Lluc. És una narració paral·lela a la que escoltàvem diumenge passat. Tanmateix, hi ha una peculiaritat, i és la insistència en el compliment de les Escriptures. És una forma de dir que el misteri de Crist és la culminació de la història de la salvació, la "plenitud dels temps", segons el llenguatge de sant Pau. Escoltant aquestes afirmacions del Ressuscitat compremem el sentit que té escoltar incessantment les Escriptures, par part de l'Església creient: "el coneixement de les Escriptures és el coneixement de Crist mateix", deia sant Jeroni.

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc (24:35-48)

En aquell temps, els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com havien reconegut Jesús quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: "La pau sigui amb vosaltres". Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: "¿Per què us alarmeu? ¿Per què us vénen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus: sóc jo mateix. Palpeu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo en tinc". I mentre deia això, els ensenyava les mans i el costat. Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: "¿No teniu aquí res per menjar?" Ells li donaren un tall de peix a la brasa i se'l menjà davant d'ells. Després els digué: "Quan encara era amb vosaltres, us havia dit: que s'havia de complir tot el que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salmos". Llavors els obrí els ulls perquè compranguessin el sentit de les Escriptures, i els digué: "Així ho diuen les Escriptures: El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis".

"Es presentà enmig d'ells"

El fragment evangèlic que llegim avui forma part de la tercera de les quatre escenes que integren el capítol 24 i darrer de sant Lluç, que comença amb l'anada de les dones al sepulcre buit, (vv. 1-12) segueix amb l'aparició als dos deixebles d'Emaús (vv. 13-35), l'aparició als apòstols a Jerusalem -que és el nostre fragment (vv. 35-40)- i acaba amb l'Ascensió (vv. 50-53). El primer quadre (vv. 1-12) ens ofereix el xoc causat a la mentalitat d'unes dones -perplexitat, por i record del que havia dit Jesús-, malifiança en els apòstols del testimoniatge de les dones, silenci i admiració en Pere. És com l'inici de l'albada del dia en què ha obrat el Senyor (Salm 117:24), que ateny els fidels disseminats. Invitació a la fe pasqual. L'aparició als caminants d'Emaús és com una versió pasqual de la paràbola del Bon Pastor. Jesús va a l'encaix d'aquells dos deixebles que s'allunyen de Jerusalem -de la comunitat- i se'ls revela a través de dues de les realitats essencials en la comunitat: l'home que porta la paraula de Déu a il·luminar l'actualitat i l'eucaristia. El sol s'ha alçat i ha fet el seu curs. Ara la nit ja tomba i les tenebres ho envaeixen tot, però en la ment i en el cordell dels deixebles, el flam de la fe els fa llum enmig de la fosca. Llavors senten la nostàlgia i la necessitat de retornar a la comunitat. Allí el seu testimoniatge és confirmat pel de sant Pere -el cap-: **Realment el Senyor ha ressuscitat i s'ha aparegut a Simó** (v. 34). En el nostre relat, l'evangelista ens mostra la comunitat reunida. En aquell mateix moment -després de l'experiència del Jesús ressuscitat-, se'n tornaren a Jerusalem i trobaren reunits els onze i els seus companys, que deien: **Realment, el Senyor ha ressuscitat i s'ha aparegut a Simó. I també ells els**

Jesús ressuscitat, enmig de la seva Església

(Lluc 24:35-48)

contaren el que els havia passat pel camí i com l'havien reconegut en la fracció del pa (vv. 33-35). L'Església en germen s'aplega entorn de l'experiència del Ressuscitat. Els deixebles posen en comú les seves vivències. I és en aquest marc que Jesús se'ls presenta. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: **La pau sigui amb vosaltres** (v. 36). Jesús és el do del Pare. El Jesús enter: mort i ressuscitat. Els deixebles -l'Església- se'l troben davant, més encara, formant amb ells una sola comunitat: **El mateix Jesús es presentà enmig d'ells**.

Jesús s'identifica

La salvació de Déu sempre és sorprenent. Supera de molt l'esperança i la il·lusió que hi hem posat. Davant Jesús ressuscitat, els deixebles s'esglaïen. El seu pensament encara està aferrat a l'experiència humana de la mort. Ells, esglaïats, van creure que veien un esperit (v. 37). Jesús que els havia saludat amb el do de la pau, ara fa que la pau els amari i els calmi. Lluc accentua una vegada més la gran humanitat de Jesús. No s'imposa. Respecta el camí de penetració de la fe. Com amb els d'Emaús, també ara marxa al pas dels deixebles. **Jesús els digué: Per què us alarmeu. Per què us vénen al cor aquests dubtes?** (v. 38). És un delicadíssim retret. Una vegada més els seus no l'han reconegut. S'han encallat en la materialitat de la mort. No han sabut

anar més enllà. Per això ara Jesús s'identifica davant d'ells. **Mireu-me les mans i els peus: sóc jo mateix. Palpeu-me i mireu-bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo en tinc. I, mentre de la això, els ensenyava les mans i els peus** (vv. 39-40). La identificació de Jesús arrenca de la imatge del crucificat, el vencedor s'identifica amb els signes de la derrota. La resurrecció és la sublimació de l'home, la seva realització total més enllà del temps i de l'espai. Però arrenca de l'home concret, també de la seva corporeïtat. Difícil d'entendre. Sobretot a partir de les nostres categories i experiències. Sols la fe ens en franqueja l'accés. Per això el creient es debat entre la sorpresa i la fe. **Veient-los sorpresos i que, de tanta alegria, encara no acabaven de creure-ho** (v. 41), llavors per ajudar-los a sortir de la seva fe vacil·lant, menja a la seva presència. Calia fer-los baixar de l'exaltació de l'alegria de veure l'ivivent a la normalitat de la vida quotidiana. La fe no és bogeria ni exaltació d'esperits alienats. Quan Jesús veu que els seus estan bojos d'alegria els fa tocar de peus a terra: mireu, palpeu, mengem. Ja són a tocar la fe autèntica.

"Llavors els obrí els ulls"

La fe no entra pel camí de les proves, ni dels miracles i visions. La fe ve a través de la paraula de Déu. Bíblia i comunitat, vet aquí el pòrtic de la fe. **Quan encara era amb vosaltres -noteu l'era-: ara la presència de Jesús és diferent-, us havia dit:**

que s'havia de complir tot el que hi ha escrit de mi en el llibre de la llei de Moisès, i en els dels profetes i dels salms (v. 44). Jesús és la Paraula feta home. La Paraula de Déu que els homes hem mort. La Paraula ressuscitada, victoriosa sobre la xerrameca de la nostra perdició. Però, ¿com s'escolta aquesta Paraula? I sobretot ¿com ens la podem fer nostra? Llavors els obrí els ulls perquè **comprenguessin el sentit de les Escrip-tures** (v. 45). És amb uns ulls nous -ulls de resurrecció, do de Déu- que ens cal "veure" Jesús i la seva Església. Sobretot la seva Església quan celebra el memorial de la mort i la resurrecció del Senyor. Altrament no en comprendrem el sentit. Ens enca-llarem sempre en les aparences, en l'accidental. I ens quedarem a fora del misteri. Cultes, molt cultes, segurament, però estranys i dejuns de la saviesa de la fe. **Així ho diuen les Escrip-tures: El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia -comunitat amb els qui sofreixen, com -passió, per entrar tots plegats a l'espiral lluminosa de la resurrecció, la vida nova ja ara i ací-, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats** (vv. 16-17). Vet aquí el fonament de la missió de l'Església: predicar en nom de Jesús la conversió i el perdó dels pecats a tots els pobles, començant pels qui l'havien negat i portat a la mort. La Paraula ara es fa paraula d'Església. Amb quin respecte no l'hem de guardar, meditar i predicar! No és la nostra paraula. És la de Déu, posada en el nostre cor, en la nostra intel·ligència i en els nostres llavis **en nom d'ell**. I és també en nom d'ell que l'hem de fer ressonar a l'oïda de tot el món. **Vosaltres en sou testimonis** (v. 48). Testimonis de la presència del Crist ressuscitat enmig de la seva Església.

CULTURA CIENTIFICA

Ciències físiques i filosofia de la naturalesa

FRANCESC NICOLAU

Profesor de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya

61. Aspectes filosòfics de l'indeterminisme físic

Tant si la gravetat és una "força" com si no ho és, el fet de la indeterminació, que a nivell del microcosmos la mecànica quàntica afirma de les forces fonamentals de la natura, planteja un problema filosòfic seriós: és que les últimes partícules constituents de la matèria són "lliures" en la seva actuació? Evidentment no es pot parlar de llibertat psicològica. No sabem de cap físic que ho hagi pretès. Com caldrà, doncs, entendre aquesta "llibertat"? Com que la seva interpretació no és fàcil, no és estrany que Einstein la negués rodonament, recorrent a "paràmetres ocults", desconeguts per nosaltres, que en determinessin l'actuació. I no fou només Einstein; el mateix Schrödinger pensava així, i Planck i altres. Però avui dia, sobretot després de les últimes comprovacions de la física quàntica, entre les quals l'important i crucial experiment d'Alain Aspect del 1982 (vegi's article n. 51 d'aquesta sèrie), ben pocs físics professionals trobaríem que encara recorreguessin a aquell subterfugi per eludir la indeterminació del microcosmos. Pensem, doncs, en què vol dir que no sigui determinada l'actuació de les partícules elementals. **Cal que precisem els conceptes** Quan es parla de determinis-

me físic generalment s'entén en el sentit de Laplace (article n. 54), és a dir, que és l'estat mecànic de les partícules materials, expressat per equacions diferencials, el que determina unívocament l'estat subsegüent. Creiem que el terme "físic" no s'hauria d'entendre així, com un sinònim de "mecànic"; és un concepte més extensiu, ja que hi ha accions físiques que no són purament mecàniques. Per això pensem que seria millor distingir dues menes de determinisme físic: el **mecanicista** -laplacià i el físic-en-el-sentit-més-ampli; d'aquest segon diguem-ne **ontològic**; en seria un exemple la determinació amb què un animal famolenc es posa a menjar l'aliment que hom li ofereix.

I també la locució **indeterminisme físic** es pot entendre de dues formes: o bé d'una manera purament **negativa**, que es limitaria a asseverar que no hi ha lleis estrictament dinàmiques en el microcosmos, o sigui que el comportament de les partícules no està determinat pel seu estat físic (mecànic o ontològic); o bé d'una manera **positiva**, que afirmaria que els constituents de la matèria tenen una qualitat anàloga a la llibertat, com una indeterminació intrínseca que els permet "tri- ar" entre diverses possibilitats d'actuació. I aquest indeter-

minisme positiu admet encara diverses modalitats segons com s'entengui aquesta "qualitat anàloga a la llibertat". Ja hem dit, tanmateix, que no hi ha cap físic (sa sapiguem!) que ho entengui en sentit psicològic: a ningú se li ha ocorregut atribuir qualitats psicològiques a les partícules! Però sí que no és el mateix, per exemple, dir que aquesta indeterminació prové precisament de la seva contingència que dir que tenen una autèntica iniciativa activa.

Segons aquestes nocions podem fixar amb més claredat quin judici es pot donar de l'indeterminisme físic:

Dues interpretacions filosòfiques possibles

Després del progrés de la física actual hem de dir que el determinisme rígid i absolut, amb el seu "principi de la causalitat física tancada", és insostenible. Ja no és la filosofia cristiana, és també la mateixa ciència positiva que el desbanca. Igualment queda fora de vigència qualsevol altre determinisme **mecanicista**, per molt que hagi estat considerat vàlid d'alguna manera durant segles. Però ja no podem dir el mateix si es parla del determinisme purament **ontològic**, en-

tès en el sentit que afirmi que el simple estat mecànic no determina el futur de la partícula, sinó que és alguna altra causa la que determina unívocament a moure's unívocament tal com ho fa; ja que si s'afirma això no es contradiu la física quàntica, que ha demostrat que les soles condicions mecàniques, les interaccions que s'hi originen, no determinen què farà la partícula, però no pot demostrar que no hi hagi algun altre determinant del seu moviment. La qüestió difícil de resoldre és trobar què pot ser això altre si no és d'indole mecànica: serà una diferència qualitativa entre partícula i partícula? serà una "forma substancial" distinta?...

De l'indeterminisme físic **negatiu** hem de dir que no podem deixar d'admetre'l si es limita a negar la determinació **mecànica** en el microcosmos. És el que ens ha demostrat la mecànica quàntica. I és perfectament compatible amb el determinisme ontològic que acabem d'explicar com una possible interpretació vàlida de la realitat. I si es tracta de l'indeterminisme **positiu**, sobretot del de contingència, la nostra opinió és que també es pot admetre en el marc de la filosofia perenne, ja que no té res a veure amb atribuir qualitats absurdes a les partícules. No hi ha cap prin-

cipi filosòfic vàlid que contradiu la possibilitat d'una indeterminació de la partícula, precisament per la seva contingència. Aquesta seva manera de ser la faria actuar sempre al'atzar dintre dels límits que li permetessin les fórmules de la mecànica quàntica. Si en comptes de contingència, que és una propietat de tot ésser creat, es diu que les partícules tenen iniciativa **activa** ja hi veiem més dificultat en admetre-ho si no se'ns explica millor.

Tenim, doncs, dues possibles maneres d'interpretar l'indeterminisme que ens ha ensenyat la física d'avui dia: o bé hi ha a sota d'aquest indeterminisme un determinisme ontològic no mecànic, o bé les partícules posseeixen una indeterminació intrínseca que prové de la seva contingència. I el lector preguntarà: i quina de les dues interpretacions és més probable o més digna de crèdit? Li respondrem que nosaltres no som qui per donar-hi una resposta amb autoritat. El que havíem de fer i hem fet és exposar tan clarament com hem pogut la qüestió, i que el lector jutgi. Però sí que encara hi podem aportar nous elements de judici, i ho farem la setmana que ve.

Allo que Déu té d'invisible, com el seu poder etern i la seva divinitat, des de la creació del món es fa visible a la intel·ligència humana a través de les seves obres.

Rom 1,20

La història dels religiosos a Catalunya, presentada, gràcies a la informàtica, des d'una nova perspectiva, en un volum, gran format, de sis-centes pàgines, a través d'una col·lecció de més de quaranta mapes, amb nombroses taules de dades i cronologia, a més de quatre diccionaris —institucional, cultural, biogràfic i geogràfic— fan d'aquesta obra una enciclopèdia sobre la vida religiosa a Catalunya.

L'obra ha estat dirigida conjuntament per Joan Bada,

catedràtic d'Història Contemporània, i Genís Samper, aportant el primer el rigor científic de l'estudi, i el segon, la recerca documental i el projecte de l'obra. L'àmplia col·laboració de membres de diferents instituts religiosos ha permès de portar a terme la recerca i sistematització de dades necessàries per a la confecció dels mapes i els diccionaris.

És Genís Samper, qui, mentre ultima detalls de la imminent presentació de l'obra, respon per a CC les preguntes que li fem.

"Catalonia Religiosa", publicació dirigida per Joan Bada i Genís Samper

Una obra de recerca historiogràfica sobre la presència dels religiosos a Catalunya

—On rau la importància de la vostra publicació?

—Em sembla que des de diferents aspectes podem dir que CR és una obra important per a la cultura de Catalunya. L'obra té un precedent en els volums que Gaietà Barraquer publicà sobre "las casas de religiosos en Cataluña" a principis de segle, fent referència a la situació anterior a l'any 1835, estudi que ha esdevingut clàssic. Ara es tractava d'abraçar en una sola mirada tot el que fa referència a les comunitats religioses institucionals al llarg del temps, i —de situar totes les ubicacions i, en el possible, les dedicacions i les incidències en la vida de Catalunya.

—Com heu pogut recollir la documentació sobre dos milers llargs de cases o comunitats religioses que apareixen a CR?

—Pel que fa a les cases dels instituts actualment radicats a Catalunya, gràcies a la col·laboració dels arxivers i secretaris provincials de cada institut que guarden zelosament la pròpia història, no ha estat pas difícil. El problema es plantejava en el cas d'instituts que avui no tenen radicació a casa nostra, i més encara pel que es refereix a antics ordes avui desapareguts, com podien ser els Antonians o els Celestins. En aquest cas hem hagut de rastrejar totes les pistes i aprofitar tots els fragments esparsos d'informació aconseguida aquí o allà. No cal dir que hem aprofitat les recerques anteriors fetes ja, com per exemple la completíssima d'Antoni Pladevall. Tot i això, no de totes les cases hem arribat a tenir-ne la clau, i més d'una, en ruïnes, ens haurà passat desapercebuda: no pot ser d'altra manera.

—CR es defineix, o substitueix, com a atlas històric. Què vol dir això i què comprèn?

—La primera intenció nostra

només era de publicar un atlas dels religiosos a Catalunya, i encara ho és en la seva part principal. En aquest sentit, i a partir de les dades proporcionades per la nostra recerca, signarem contracte amb el Servei de Gestió i Evolució del Paisatge, de la Universitat de Barcelona, dirigit per la Dra. Maria de Bolós, i ha estat aquest organisme qui s'ha fet càrrec d'elaborar els diferents mapes.

D'acord amb l'opció presa de respectar la continuïtat dels mil anys llargs que van de la Catalunya franca als nostres dies, CR recull, agrupats per famílies i estils de vida religiosa, els mapes de la seva implantació a Catalunya. Les taules complementàries dels mapes poden ajudar a fer-se una idea prou clara de la cronologia de les fundacions de cada categoria de monjos i frares, de canonges i clergues regulars, i fins i tot d'aquell tipus de religió tan allunyat de la mentalitat moderna com poden ser els membres religiosos dels ordes militars i hospitalers, d'implantació ben remarcable a les terres de migjorn.

El mapa d'aquesta projecció exterior dels instituts religiosos catalans recull sobre un mapamundi l'assentament històric de les comunitats d'obediència catalana, a partir de la informació fornida per cada institut.

CR presenta també una sèrie de mapes cronològics que recullen la implantació de comunitats religioses a Catalunya en moments importants de la història pàtria i de l'Església a Catalunya.

Una darrera sèrie de mapes interpreta sobre la cartografia les implantacions i dedicacions de les comunitats religioses en el segle XX, tenint en compte aquesta vegada la divisió diocesana de Catalunya.

—També hi ha a més uns

centenars de pàgines dedicades a diccionaris. Podríeu dir què inclou?

—Succintament, a més de la secció bibliogràfica que es podria considerar també com un diccionari bibliogràfic, hi ha quatre diccionaris ben diferents:

El **Diccionari dels Instituts religiosos** inclou el nom de cadascun dels instituts actuals de vida religiosa amb implantació a Catalunya, a través d'una fitxa d'identitat de cadascun d'ells.

El **Vocabulari cultural de la vida religiosa** recull els mots que fan referència al desenvolupament de la vida religiosa, i s'ha fet bàsicament amb les aportacions de cada institut respondent a la demanda de la Unió de Religiosos de Catalunya. En aquest moment històric, altament marcat per la secularització de la cultura, aquest recull de mots pot ajudar a guardar la memòria i permetre la lectura i comprensió de tants documents literaris que es refereixen a la vida religiosa i que formen part ben principal de la cultura catalana.

El **Diccionari biogràfic de religiosos** és com una galeria de religiosos il·lustres. Ara bé, com que fer-se cèlebre o esdevenir il·lustre no s'adiu gaire amb el sentit de la vida religiosa, aquest diccionari es redueix a donar la nota biogràfica dels religiosos i religioses de clara incidència en la vida de Catalunya, pels seus fets o pels seus escrits, tal com la presenta la Gran Enciclopèdia Catalana.

Tanca la sèrie un **Diccionari geogràfic de poblacions i cases religioses**, el qual presenta el nom de totes les poblacions de Catalunya, amb indicació de la seva pertinença comarcal actual, i la referència datada dels establiments religiosos assentats.

Algunes persones, que l'han vist, diuen que és una de les parts més interessants del llibre,

i és bo que sigui així, creiem.

—Això és molt. Ho és tot?

—Em sembla que el llibre és molt més, i ho demostra l'interès desvetllat per l'anunci de la seva publicació. No és perquè en el moment actual assistim a una reducció de vocacions i per tant a un perillós envelliment de les comunitats religioses a Catalunya, però es podria dir que CR compleix una funció cultural molt important, com aquesta de guardar els mots i la memòria viva, empresa en la qual tant el Dr. Bada com jo mateix ens sentírem compromesos.

—Per molts anys, Genís, a tu i a tot l'equip de col·laboradors de **Catalonia Religiosa**, i de manera especial a la Unió de Religiosos de Catalunya.

—I, jo diria, a tots aquells que des dels horitzons més distints han cregut en la feina de recollir, compilar i publicar aquest fons de dades, que són un tros viu de la història de l'Església a Catalunya, i de Catalunya mil·lenària.

C.C.

**CATALONIA
RELIGIOSA**

ATLAS HISTÒRIC: DELS ORÍGENS
ALS NOSTRES DIES

TITOL:

CATALONIA RELIGIOSA

Atlas històric dels orígens als nostres dies.

A cura de Joan Bada i Genís Samper.

Amb la col·laboració de: Ferran Colàs, Alexandre Massoliver, Valentí Serra, Claustre Solé, J.A. Torné, Roser Vergés.

Pròleg de Miquel Batllori.

Editorial Claret, Barcelona 1991

600 pàgines. PVP: 6.000 ptes.

**CASA
GAY**

Servei de lloguer per a festes i banquets.
Cadires, taules, cristalleria, vaixel·la, etc.

Roger de Llúria, 12 i 14
Tels. 318 14 95 - 301 67 31

MODA

Línia "Armonia Natural" d'Abito de Mas Molas, presenta un ambient delicat a través de teixits naturals i tonalitats clares

Línia "Efecto Sedoso" d'Abito de Mas Molas, a base de mesclures viscose/popelin amb augment de caiguda i tacte sedós. Colors molt actuals

Mostra de teixits

La 21a. edició del saló monogràfic del tèxtil Mostra de Teixits, va tornar a celebrar-se a Barcelona com és habitual, essent inaugurat pel Conseller d'Indústria i Energia de la Generalitat, Antoni Subirà, acompanyat pel president del Saló, Joan Alemany, el director general de Promoció Comercial de la Generalitat, Jaume Angerri, el president de la Fira, Enric Reyna i el director d'aquesta Institució, Ferran Lemus.

Les portes del Palau n° 4 del recinte firal de Montjuïc s'obriren per oferir a tots els visitants compradors que desplaçats a Barcelona amb motiu d'aquesta important mostra, ompliren els 7.000 m2 de superfície que formà el saló on estigueren ubicades les 300 firmes participants entre nacionals i estrangeres que exhibiren durant els tres dies consecutius que durà el saló les seves col·leccions de teixits per a confecció de peces de vestir, així com de diversos dissenys tèxtils i fornitures per als acabats.

L'esforç dels directius de la Mostra per orientar el professional, es va veure gratificada una vegada més, davant l'increment de les firmes participants, així com pel gran

nombre de visitants que, el segon dia de la celebració de la Mostra s'havia vist incrementat en un 55% en relació a l'any anterior en les mateixes dates.

Els teixits portuguesos també foren presents en aquesta nova edició de la Mostra presentant una àmplia gamma de teixits corresponents a la temporada primavera-estiu'92, a causa del marcat increment de les exportacions que el teixit portuguès està experimentant en el mercat espanyol, essent considerat el nostre país com el tercer client més important de Portugal.

Els panells "Forum de Tendències" i l'"Audiovisual de Tendències" coordinats per l'Institut Español de la Moda on s'oferiren les tendències en teixits i disseny teixits per a la propera temporada primavera-estiu'92, es van poder admirar cada dia per una massiva quantitat de públic, la majoria professional del tèxtil.

Las tendències es presentaren classificades sota els següents temes:

SEQUIA, a base de colors Sahara, Cru, Fang o Visó.

ALANDALUS, que presentà Vermell, Menta i Lavanda com colors vius, juntament amb altres temes d'efectes metàl·lics

d'or i plata.

MARENOSTRUM, els colors preferits del qual són els nets, forts i acidulats com el Cadmi i Taronja seguits del Vermell, Maragda i Cobalt. És un tema Mediterrani que s'ha vist potenciat per les Olimpíades de Barcelona i que abraça des de la Grècia antiga fins la inspiració moderna esportiva.

DADA: Gammes neutres, fredes i agrisades a base de colors mitjos, destacant el Siena, Fang, Cendra, Tempesta, Blanc i Negre.

Els articles preferentment presentats són gairebé sempre les matèries naturals, especialment el cotó i el lli, seguits de la seda salvatge. Superfícies irregulars, fils retorçats en busca d'efectes artesanals. Molt punt de cotó, llis a ratlles o estampat, quadres Madràs, així com tots els articles més tècnics, amb nous efectes acabats.

Una nova edició tècnica i brillant de Mostra de Teixits, que tancà les seves portes després d'adreçar una vegada més els seus impulsos vers un únic i important objectiu: aconseguir la màxima operativitat en tots els seus àmbits. I, sincerament, creiem que ho han aconseguit.

MARÍA JOSÉ EJARQUE

• LLIBRES • LLIBRES • LLIBRES •

Una reflexió sòlida sobre el sacerdocí

En els ambients on la teologia és un estudi seriós considerat com un servei al Poble de Déu i sota el mestratge del Magisteri de l'Església, és conegut mundialment el prestigiós teòleg belga Jean Galot S.I., professor de la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma en la qual durant llargs anys ha estat catedràtic de cristologia. El P. Galot ha estat algunes vegades consultor de diferents Congregacions Romanes (Clergat, Doctrina de la Fe) i és conegut per les seves nombroses obres traduïdes en diverses llengües. Ha escrit sobre cristologia, mariologia, teologia sacramental, teologia espiritual... Ara, el Centre d'estudis de Teologia Espiritual de Toledo ofereix la versió espanyola de la Teologia del Sacerdocí d'aquest autor.

Aquesta obra omple un buit important en la literatura teològica espanyola sobre el sacerdocí. Les obres que s'han publicat durant els darrers anys sobre el tema no han estat molt abundants i no poques presenten greus inconvenients doctrinals. Més que il·luminar i ajudar a la comprensió de la fe (missió de la teologia) han contribuït a sembrar la confusió i els dubtes entre els pastors i fidels del Poble de Déu amb la conseqüència dels tristos i amargs fruits que tots coneixem.

El P. Galot presenta una reflexió sòlida, amena i rica sobre el sacerdocí. Sense ser una obra exhaustiva considera els principals elements bíblics, dogmàtics i pastorals del sagrament de l'Orde, fonamentats en una sòlida cristologia (Jean Galot té publicats en castellà dos excel·lents volums de Cristologia [Cristo ¿Tú quién eres? i Jesús Liberador, Ed. CETE] dels quals Von Balthasar digué que era una de les millors cristologies contemporànies que co-

Sacerdote en nombre de Cristo

Jean Galot, S.I.

cete

neixia).

Al llarg dels ben acurats i elaborats capítols que integren l'obra, Galot va desenvolupant amb un llenguatge profund i alhora clar i assequible la seva reflexió teològica sobre el sacerdocí.

El testimoni de Jesús sobre el seu sacerdocí, la doctrina sacerdotal de la carta als Hebreus, la institució del sacerdocí ministerial, les relacions entre el sacerdocí comú i el sacerdocí ministerial, la natura del sacerdocí jeràrquic, els graus del sagrament de l'orde, l'estat de vida del sacerdot (mereix particular atenció la magnífica reflexió sobre el celibat sacerdotal), la missió de la dona i el sacerdocí són alguns dels capítols presents en l'obra i que donen resposta a les principals preguntes que podem formular-nos al voltant del sacerdocí.

Aquesta obra és un estudi teològic seriós i el seu destinatari no és el gran públic. Considerem que els primers interlocutors d'aquesta obra són els mateixos sacerdots. És un llibre ideal per regalar a sacerdots i seminaristes. Als primers els ajudarà a redescobrir amb alegria les certeses sobre el propi ministeri; els candidats al sacerdocí podran admirar amb més profunditat la bellesa de l'ideal a què són cridats. Per als estudiosos de la teologia, una obra de referència. Per a tots, una obra portadora de llum i claredat i de la qual esperem un gran fruit, especialment en els nostres temps quan la crisi de vocacions al sacerdocí es fa sentir de manera intensa. Una presentació clara de la veritat i riquesa del sacerdocí ratificada en la vivència joiosa d'aquest pot contribuir en alt grau a anar superant la manca de vocacions a la vida sacerdotal.

J.A. DE MATEO

(1) JEAN GALOT, S.I. Sacerdote en nombre de Cristo, Ed. CETE

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 500 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

"En les meves oracions demano al Senyor els mantingui en la tasca tan formosa que realitzen al servei de l'Evangeli arreu del món." Fra Juan José Aristi, BOLÍVIA

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRI:

PEUPLES DU MONDE 8, RUE FRANÇOIS VILLON 75015 PARIS FRANCIA.....	8.960 Ptes.
ALBERT FONT MISSION DE CHANGARA TETE MOÇAMBIQUE.....	13.120 Pres.
MONTSEERAT VERGES BONG YANG RI 252-1 KANG WON DO 230-20 COREA DEL SUD.....	14.200 Ptes.
JOSEP M. BIXACONILL PAROISSE CATHOLIQUE NIORO DU SAHEL MALI.....	13.120 Ptes.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom i cognoms.....
Direcció..... Tel.....
Població..... D.P..... Província.....
subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner.....
(nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:
☐ taló que adjunto ☐ gir postal
☐ domiciliació segons l'adjunta autorització:
Domiciliació: Banc / Caixa.....
Sucursal n°.....
N° compte corrent.....
Població..... Província.....

Prego al Banc / Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.
Població..... Data.....

Signatura.....

"CATALUNYA CRISTIANA" c/. València, 244, 2º. - 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

LA SARDANA I LA DANSA

Sardanes a Barcelona

L'activitat sardanista a Barcelona és molt moguda el mes d'abril, amb la presència de dos aplecs i el començament de diferents cicles. El dissabte, dia 6, es va reprendre el cicle de ballades que a l'avinguda del Portal de l'Àngel presenta la firma comercial "El Corte Inglés", els matins a càrrec de la cobla Mediterrània. El divendres, dia 12, tornen les sardanes al parc de l'Espanya Industrial, a les vuit del vespre, organitzades pel Secretariat d'Entitats de Sants, Hostafrancs i La Bordeta.

El dissabte dia 13, comença un nou cicle de sardanes promogut per l'Ajuntament de Barcelona, amb el títol "Ballem sardanes", que portarà la dansa catalana a diferents barris de la ciutat i que, en principi, es perllongarà fins el mes de juny, i anirà a càrrec de la cobla Popular. El dia 14, hi haurà aplec de sardanes al Parc de l'Espanya Industrial, amb les cobles Sant Jordi, Vila de Blanes, Ciutat de Girona i La Selvatana. El dia 23, festa de Sant Jordi, es farà una ballada extraordinària, amb la presència de la cobla La Principal de La Bisbal, que organitza cada any la colla sardanista Sant Jordi, amb caire benèfic. I el diumenge, dia 28, aplec al Parc de l'Escorxador, també amb quatre cobles: Rambles, Jovenívola de Sabadell, La Principal de Barcelona i Ciutat de Girona.

Podem, doncs, parlar d'un mes d'abril ben intens amb sardanes a Barcelona, amb dos aplecs a quatre cobles, i amb aquesta iniciativa de l'Ajuntament barceloní, de promoure la sardana als barris, iniciativa lloable i més venint d'un ens que no acostuma a pensar que a Barcelona existeix la sardana, com per exemple, passa amb l'incomprensible mutisme en què es troba la cobla municipal de Barcelona.

Sardanes de Domènec Moner. El dia 23 de març en l'homenatge que a Lloret de Mar es va fer al Mestre Domènec Moner i Basart, es van presentar un disc i un llibre sobre la seva obra i amb la seva biografia. El disc, enregistrat per la cobla Els Montgrins presenta les seves sardanes "Lloret, vila encisera", "Alegoria", "Aimada Joaquina", "El nostre vailet", "Missatge lloretenc", "Dansaires lloretencs", "Al meu fillol", "Cala Canyelles", "Amors colomènics" i "Lloret, Ciutat Pubilla". El llibre, escrit pel seu nebot Joan Domènec i Moner, presenta una extensa biografia de l'homenatjat, amb difusió de fotografies relacionades amb la vida de Domènec Moner. Felicitem cordialment el Mestre lloretenc per aquest reconeixement que li va fer Lloret de Mar, atorgant-li la "Fulla de l'orer", en categoria d'argent.

JOSEP VENTURA

COSTUMS I TRADICIONS

Sant Elm i la seva flameta

ESTEVE BUSQUETS i MOLAS

Avui, segons alguns calendaris és sant Telm o Elm. D'altres diuen sant Pere González. La confusió ve de lluny -potser per dir-se Telmo de segon cognom- i caldria aclarir que el "Señor San Pedro González / de navegantes piloto, -segons una oració popular que acaba "libranos de terremotos / y defiéndanos de males"- no estava relacionat amb el mar. Potser ni tan sols l'havia vist, car era palentí, nat a Fromista. A molts indrets de la Península Ibèrica l'han batejat amb el nom d'Elm, Telm, o Erne, fent-lo successor de sant Erasme i patró de navegants.

Aquest Erasme podria ser i com a tal se'l venera, l'autèntic Elm, Telm o Arràs. Com que visqué entre els segles III i IV, mentre que l'impetuós dominic Pere González és del XIII, se n'esborra molta memòria. Fins i tot hi ha qui dubta de la seva existència.

El Diccionari dels sants de cada dia, de Dom Philippe Rouillard, al qual recorro tan sovint, diu: "probable bisbé d'Antioquia, traslladat per un àngel a Fòrmia, a Campània. Patró dels mariners perquè allunya els llamps...". I segons la tradició hauria caminat damunt les aigües. La seva commemoració és el 2 de juny.

Hom el relaciona -com al que avui és commemorat, amb el meteor ignic dit "foc de sant Elm, o Telm." Quan hi ha tempestes nocturnes, el sant, del cel estant, vetlla pels seus devots mariners encenent-los la llumeta dalt dels pals per guiar les naus. Un refrany

mariner recomana: "Masteler vermell, lliga el timonell".

Val a dir que els mariners catalans no sempre han tingut aquesta devoció. Un temps hi hagué veneració per sant Nicolau i per sant Anselm i amb aquests noms, batejaven també, el meteor, és a dir, "foc de sant Anselm", "foc de sant Nicolau". Els Goigs més corrents són dedicats al sant Elm de juny, llevat d'uns en castellà. Això pel que fa a Catalunya.

Molts segles enrere, els pagans donaven el nom del foc-follet (com se'n diu familiarment) a Càstor i Pòlux puix que prenia la forma de dues flametes unides, com els dos germans que des de l'Olimp, elevats per el poble a la categoria de déus, vetllaven per la gent de mar.

El foc de sant Elm, a vegades es posava a les orelles dels caminants nocturns. És a dir, deixava a banda si eren o no mariners els qui deambulaven per descampats. Era com una entremaliadura que els produïa coïsor, els feia la guitza distraient-los i desorientant-los. És a dir, tot el contrari de l'ajut donat als navegants.

Ara bé, com que hi havia gent que per obligació havia d'anar pel món dins la foscor de la nit, el dia de sant Elm li resaven set parenostres perquè no els encengués la flameta, que si era, benefactora per uns, resultava malèfica per a d'altres.

Sigui Pere Gonzalez, sigui Erasme, real o imaginari, sant Elm o Telm, en els cors dels mariners encén, encara, la flameta de la devoció.

RACÓ DEL LLENGUATGE

El pa i el vi (4)

ALBERT PERA

El raïm per a menjar presenta una gran varietat de formes, grandàries i, sobretot de colors. Tota la gamma dels verdosos i grocs, des del blanquinós fins a color de mel, rosats, morats i violacis fins a gairebé negre. Hi ha raïms que, dessecats, es tornen panses i n'hi ha per tot l'any. El bacallà amb panses, les postres de músic, les compotes, el pastís anglès per al te, les aus farcides. Què seria de tot això sense les panses? N'hi ha de dues classes destacades, les de Màlaga, brunes i carneses, i les de Corint, més petites, més vermelles i més dolces. Màlaga i Corint gairebé als dos extrems de la Mediterrània, a les ribes de la qual sempre hi ha hagut vinyes i bon vi.

En el volum segon de la història de Catalunya editada per Salvat, hi ha la fotografia d'un pergami que es conserva a l'arxiu de la catedral de Barcelona, dels anys 900 i escaig, amb el redactat d'una escriptura de venda d'una vinya. El venedor era el comte Borrell II

i el comprador, el bisbe Vives, de Barcelona. La vinya, el pergami ens la situa en un paratge que correspon a l'actual Diagonal, entre les Corts i Sarrià. Això passava fa mil anys, però molts encara podem recordar-nos de les esponeroses vinyes que ocupaven les zones d'expansió de les petites ciutats, que s'han tornat grans. Ara, en lloc de vinyes hi ha amuntegament de blocs de pisos sense cap ordre ni previsió, mancats d'equipaments i d'espais verds, tristesa suburbial definitiva.

PERLES ORTOGRÀFIQUES

"Que quatre capitans aixequin Hamlet damunt d'un cadafal". Així deia un actor en l'escena darrera i més patètica del drama shakespearà que vaig veure a la televisió. Cadafalch existeix com a cognom, per exemple el mataroní il·lustre Josep Puig i Cadafalch, arquitecte i historiador de l'art, entre altres coses. Però el nom comú és cadafal, sense la c final que l'actor poc documentat hi posava.

CUINA

Cilindres de salmó o truita amb crancs

Un sobre de salmó o truita fumats, un alvocat
1 caixeta de pals de cranc congelats
2 llimones una mica de crema de llet
4 llesques de pa integral
3 cullerades de Salad-Cream molt julivert
2 formatgets de porcions

Trinxeu els formatgets juntament amb un raget de crema de llet, una mica de suc de llimona, 1/2 alvocat pelat i un grapat de julivert. Quan estigui trinxat afegiu les 3 cullerades grans de Salad-Cream i els pals de cranc esmicolats, tireu la sal i el pebre; ha de quedar molt espessa.

Amb aquest pasta farciu els trossos de salmó o truita formant uns cilindres, col·loqueu-los en una plata de servir rodona, adorneu amb pa integral untat amb mantega, tallat a triangles i passeu un extrem per julivert trinxat molt fi.

Adorneu-ho també amb trossos de llimona (rodanxes fines de llimona amb un tall fins el centre, retorçades pels extrems).

M. GLÒRIA MUNTAÑOLA

Residència Geriàtrica BON VIURE

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estadades per sempre, i per convallescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

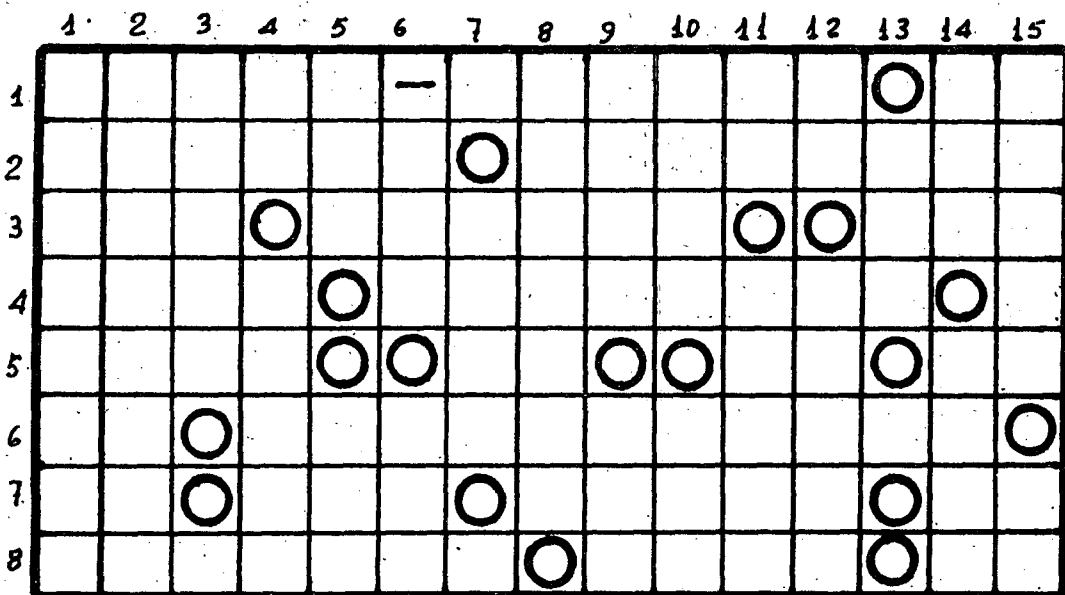
CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Balmes, 64, 3^a. 2^a.
Tels: 317 41 44 - 302 59 83
Pref. Concertar entrevista.

ENCREUATS

per ROSA COLLELL

HORITZONTALS:

- Sacerdot i filòsof vigatà. Nom de lletra.-
- El fundador de l'Arrianisme. Arbre que dóna un fruit àcid.-
- Tot l'organisme humà. Nació d'Europa. Descans.-
- Peça que hom usa per dirigir una nau (a l'inr). Senyals precursors, símptomes. Consonant.-
- Acte de guaitar, vigilar. Quím. Org., terminació pròpia dels noms sistemàtic d'alcohols i fenols. Afirmació. L'última i la primera vocal.-
- Angl. Neutre. Escrits preliminars en què són exposats els principis fonamentals de la matèria de què hom es disposa a tractar.-
- Nom de la tretzena lletra de l'alfabet grec. (A l'inr. Sobirà. Adj. Tal. Contracció.-
- Acollit amb aclamacions. Certa loteria. Déu egipci.-

VERTICALS:

- Relatiu o referent als jacobites.-
- Olorós.-

- Carnívor de la família dels úrsids. Cinquanta.-
- Nota musical. Antiga mesura de longitud pròpia del Principat.-
- Veus. Pala per fer avançar l'embarcació.-
- A l'inr. Supuració de moltes infeccions. Prega.-
- Consonant.- Anella de bolets. Consonant.-
- Municipi d'Osca, situat a la dreta del Cinca.-
- Xifres romanes. Nom d'home.-
- (A l'inr. Fruit de la vinya. Forma prefixada del mot grec que significa orella.-
- Acusatiu datiu de primera persona. Relatiu o referent a l'osmi.-
- Sensació que perceben els òrgans auditius. Forma prefixada del mot grec que significa "medul·la".-
- Plural majestàtic de primera persona. Consonant.-
- Orb. Fer servir.-
- Instrument en forma de ganxo emprat en cirurgia. Nota musical.-

Solució

- Jaume Balmaes. Ce.-
- Artius. Llimoner.-
- Cos. Suècia. Oci.-
- 6mIT. Prodroms. N.-
- Bada. Ol. Si. UA.-
- It. Prolegòmens.-
- Ni. Ier. Aital. Al.-
- Aclamat. Loto. Ra.-

HORITZONTALS:

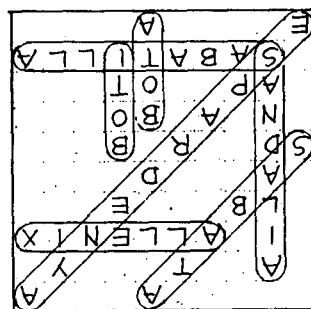
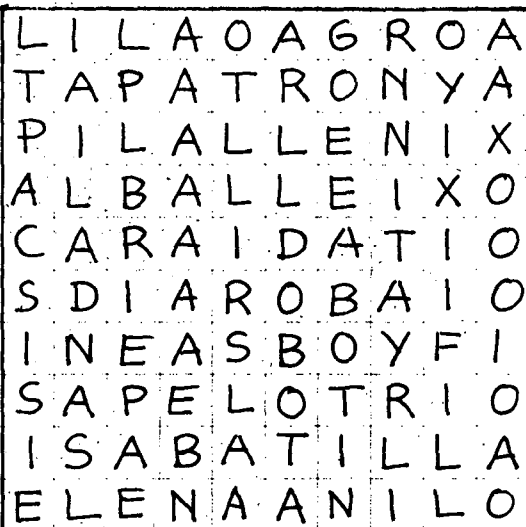
VERTICALS:

- III D. Gil.-
- miar. Oro.-
- Em. Osmat.-
- So. Mielo.-
- Nos. N.-
- Cec. Usar.-
- Erma. La.-
- Alcolca.-
1. Jacobina.-
- Aromàtic.-
- Ursid. L.-
- Mi. Tapia.-
- Eus. Rem.-
- Sup. Ora.-
- B. Erol. T.-

SOPA DE LLETRES

per MONTSERRAT ALBERT

TOTES 7 LES NECESSITEM PER CAMINAR

Solució

Sabata - sabatilla
espadenya - bota - boti
xinel·la - sandàlia.

ESCACS

per JAUME MORA

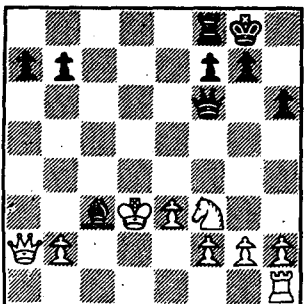
DIAGRAMA 372

Negres Juguen i guanyen.

El rei a la fresca, la dama i la torre arraconades. Què voleu més...

Solució al diagrama 371

1 Tt7xf5 Cg5-e4, 2 Tt5xh5+ g6xh5, 3 d3xe4 1-0
(1...g6xf5, 2 Dxb5+ Rh6-g7, 3 Dh5xg5+)
(1...Cg5-e6, 2 Tt5xh5+)

LA TRAVESSA

R. BURGOS-BARCELONA.....	2
AT. MADRID-CASTELLON.....	1
SP. GIRON-SEVILLA.....	1
AT. OSASUNA-R. MALLORCA.....	1
ATH. BILBAO-R. ZARAGOZA.....	1
TENERIFE-CADIZ.....	1
R. VALLADOLID-R. SOCIEDAD.....	1
R. BETIS-LOGROÑES.....	1
VALENCIA-R. OVIEDO.....	X
ESPAÑOL-R. MADRID.....	1
SALAMANCA-R. MURCIA.....	1
EIBAR-VALLECANO.....	X
JEREZ-LAS PALMAS.....	X
SABADELL-FIGUERES.....	1
Pleno al 15	
ORIHUELA-D. CORUÑA.....	X

RESULTATS

BURGOS-BARCELONA.....	1-3
ATLETICO-CASTELLON.....	3-1
SPORTING-SEVILLA.....	2-0
OSASUNA-MALLORCA.....	1-0
ATHLETIC-ZARAGOZA.....	2-0
TENERIFE-CADIZ.....	1-0
VALLADOLID-R. SOCIEDAD.....	4-2
BETIS-LOGROÑES.....	3-2
VALENCIA-OVIEDO.....	1-1
ESPAÑOL-R. MADRID.....	3-1

FILATÈLIA

per ENRIC GRAUPERA

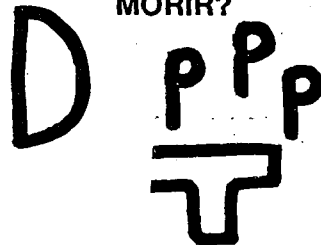
IGNASI SEIPEL,
sacerdot i canceller
austríac

Àustria commemora, l'any 1982, el 50 aniversari de la mort de Mons. Ignasi Seipel, amb aquest segell. Nascut a Viena el 19 de juliol del 1876, fou ordenat sacerdot el 1899. Doctor en Teologia, ensenyà a les Universitats de Viena i Salzburg. A Viena entrà en política i fou ministre d'Assistència Social en l'últim govern imperial. Del 1919 al 1924, i del 1926 al 1929, fou Cancellier Federal. Morí el 2 d'agost del 1932.

JEROGLÍFIC

per NÚRIA ALBERT

DE QUÈ VAREN
MORIR?

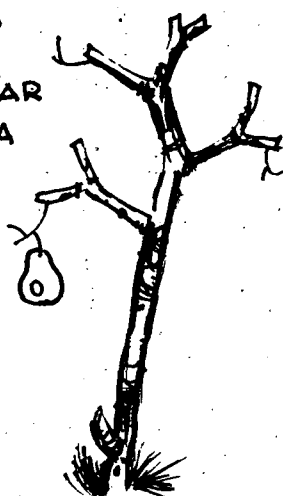
Solució al 602
ÉS CLAU
ESCLAU

CLASSIFICACIONS

1.	F.C. BARCELONA	PJ	PTS	29	47+17
2.	ATLETICO	PJ	PTS	29	43+13
3.	AT. OSASUNA	PJ	PTS	29	35+5
4.	LOGROÑES	PJ	PTS	29	32+4
5.	SPORTING	PJ	PTS	29	31+1
6.	SEVILLA	PJ	PTS	29	31+1
7.	OVIEDO	PJ	PTS	29	31+3
8.	VALENCIA	PJ	PTS	29	30+2
9.	R. SOCIEDAD	PJ	PTS	29	29+1
10.	R. MADRID	PJ	PTS	29	29+1
11.	BURGOS	PJ	PTS	29	27-3
12.	TENERIFE	PJ	PTS	29	27-3
13.	ESPAÑOL	PJ	PTS	29	26-2
14.	VALLADOLID	PJ	PTS	29	26-2
15.	ATHLETIC	PJ	PTS	29	26-4
16.	ZARAGOZA	PJ	PTS	29	24-4
17.	CASTELLON	PJ	PTS	29	24-6
18.	MALLORCA	PJ	PTS	29	23-7
19.	BETIS	PJ	PTS	29	20-8
20.	CADIZ	PJ	PTS	29	19-9

LA PERERA DE MOLLO

A L'HORTA D'EN
TÒFOL CADA DIA
TROBEN A FALTAR
UNA PERA DE LA
PERERA.

EL FILL GRAN VA
DECIDIR ANAR A
VETLLAR-LES.

A LES DEU
LA PERA
ENCARA HI
ERA.

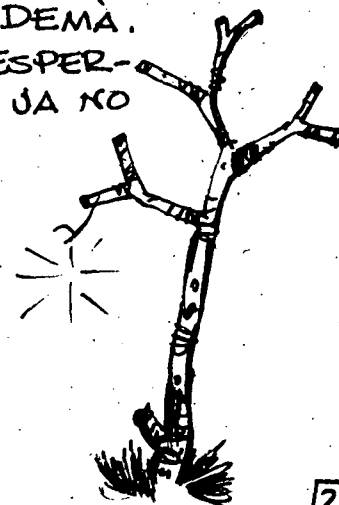

A LES ONZE LA
PERA ENCARA
HI ERA.

PERÒ EL VENÇ LA
SON I S'ADORM.

... I A L'ENDEMA,
QUAN ES DESPER-
TA, LA PERA JA NO
HI ÉS.

2

(CONTINUARÀ)

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE 'CATALUNYA CRISTIANA'

Nº. 558

Històries d'Eixerits

M'ha escrit la tia Lola!

(D'oncles i tietes gairebé tots en tenim, oi? L'oncle Francesc, l'oncle Pera, l'oncle Joan, l'oncle Pep, la tieta Montserrat, la tieta Lola... Doncs, mireu, m'ha semblat que fóra bo, fer-vos arribar la carta que, precisament, m'ha escrit la tieta Lola).

Molt estimat Eixerit: El motiu perquè t'escric avui, ja el pots endevinar: és felicitar-te per la PASQUA d'aquest any.

També et felicito perquè, encara que ets un xic entremaliat, en els teus articles demostres tenir un cor bo, ple de bons sentiments. M'agrada que atenguis i t'aprofitis de les bones lliçons del mossèn de la Catequesi.

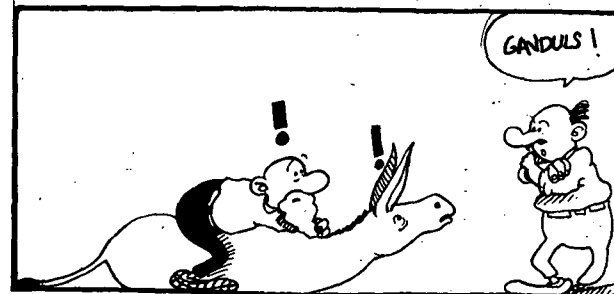
També llegeixo amb gust les teves converses amb la mare, i amics i amigues, Eixerits i Eixerides. Tens reaccions d'infant, però les encaminades cap al bon cantó. Tens un cor bo que sap estimar el pobre, els malalts, els ancians, etc.

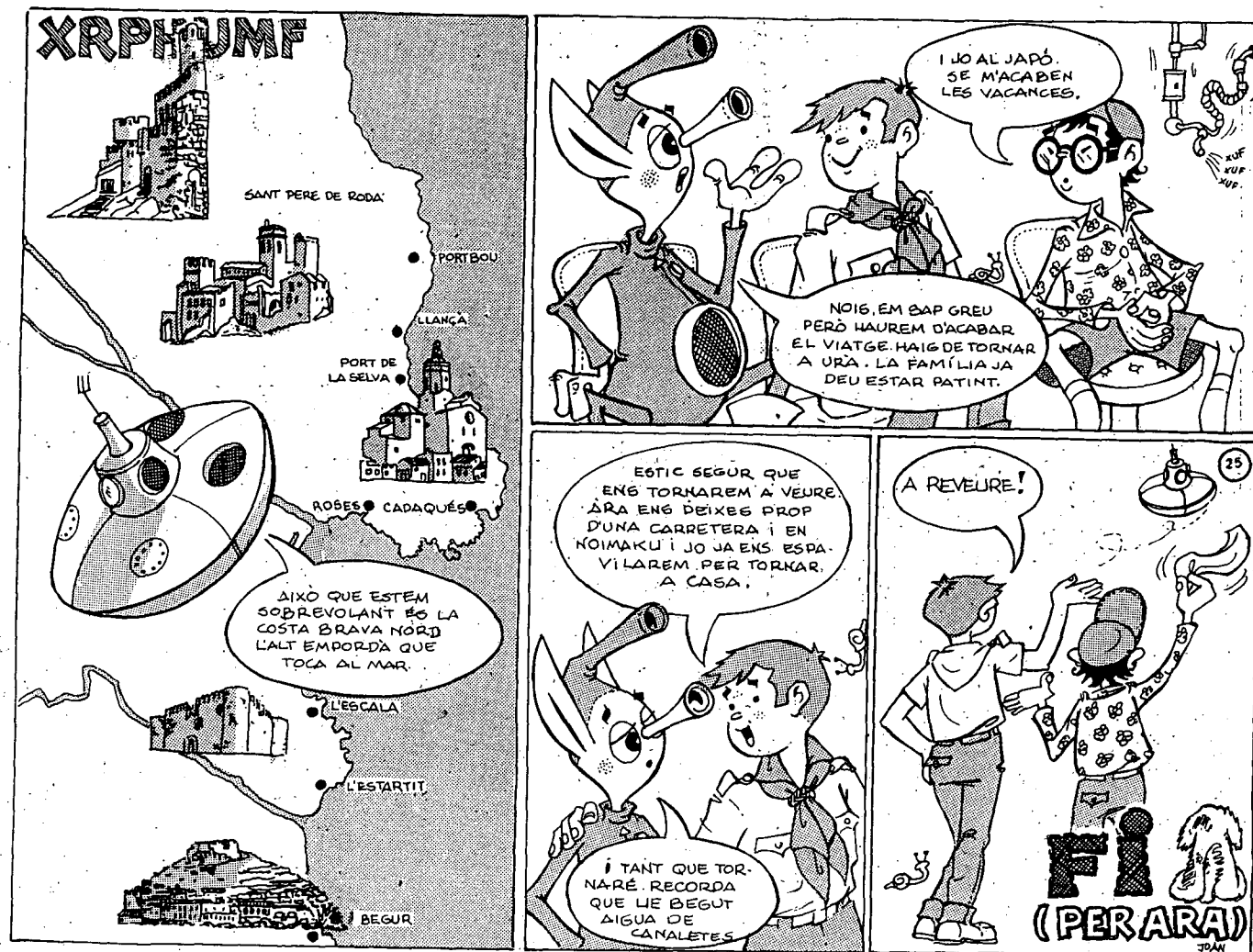
Adéu, Eixerit, i que sempre et conservis bo i obedient.

La teva tia Lola

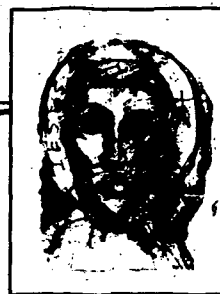
(Jo ja ho sabia que acabava dient això de: "bo i obedient").

L'Eixerit

LA BALDUFÀ.

pel Mossèn

Jesús ens parla

Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli segons sant Lluc, capítol 24, versets del 35 al 48 (Lc 24: 35-48).

Reflexionem: 1. Allò més important que la narració evangèlica d'avui ens diu clarament i amb força, és la realitat de la resurrecció de Jesús. Jesucrist no és pas simplement un record viu en el cor dels deixebles; Jesucrist és una persona vivent, és aquell mateix que els deixebles, durant tres anys, havien acompanyat i compartit la vida.

2. I realment, la fe i l'alegria dels Apòstols i deixebles és cada vegada més gran. Jesús, novament es fa present enmig d'ells, i esvaeix els seus dubtes. Després, com havia fet tantes vegades, ens instrueix sobre allò que les sagrades Escriures (Moisés, els Profetes, els Salms) havien dit d'ell (la seva mort, passió i resurrecció) i que finalment s'havien complert.

3. Nosaltres, atrets per la força d'aquest Jesús ressuscitat, gloriós i victoriós, que ens ha estimat i ens estima fins a donar la vida per tots nosaltres, hem de tenir el coratge de mostrar-nos en tot i a tot arreu, deixebles i seguidors seus.

Les bruixes no serien pas tan agradables...

per ANNA

La Sònia era una nena bufona i entremaliada que coneixia tothom al poble. Es passava tot el dia xafardejant arreu, i anant d'un costat a l'altre, xerrant amb qualsevol i fent riure els amics. La Sònia no parava quieta, la mare mai no sabia on era.

Heus aquí que un dia, la Sònia passava per un carrer del poble, un carrer pel qual havia passat un munt de cops abans, quan va veure una persona que no coneixia. Era estrany, pensava que coneixia tothom dels voltants, si més no de vista.

Però, a la casa de la cantonada, per una escletxa que deixava la porta mig oberta, va veure una dona que mai no havia vist abans. Era una velleta tota encorbada, amb els cabells grisos lligats al clatell en una trossa, i tota vestida de negre.

La Sònia va quedar-se allà, al mig del carrer, palplantada, observant amb curiositat el que feia la velleta. De sobte, la velleta va tombar-se i la va veure. Aquella mirada arrugada va espantar-la molt, sense motiu, i la Sònia va arrencar a córrer.

-Has vist la bruixa? -va fer el Miquel quan la Sònia va explicar-li el que havia passat.

-No tenia aspecte de bruixa tampoc -va con-

testar la nena-. No era gens maca, i no la coneixia, d'acord, però no semblava pas dolenta, no tant com això...

La Sònia no era pas covarda, i estava decidida a esbrinar qui era aquella dona que la quitxalla del poble prenia per una bruixa. Amb aquesta intenció tornà a acostar-se a la casa de la vella misteriosa. I, amb la mà una mica encongida, trucà a la porta:

-Hola maca, què vols? -va dir la velleta, amb una veu molt dolça- tu ets la nena que va fugir corrents l'altre dia abans que tingués temps de convidar-te a passar, oi? Au, per què no entres i xerrem una estona, ningú no ve mai a visitar-me...

Fent el cor fort, la Sònia va entrar a la casa que, de primer cop d'ull, li va semblar molt polida i endreçada, no s'imaginava pas així la casa d'una bruixa... La velleta li va oferir llet i melindros i va començar a explicar-li un munt de coses. A poc a poc, la Sònia va anar perdent la por i, després la vergonya, i la va fer riure una estona.

-Els nens estan molt equivocats, les bruixes no són pas tan agradables -va pensar la Sònia-. Tornaré més sovint a fer-te companyia, i portaré els meus amics, vull que coneguis la colla i, així, mai més no estaràs tan sola -va dir la nena en acomiadar-se.

TV3

DIUMENGE, 14

- 09.15 Sardanes
09.50 Club super 3
12.25 Tennis
14.00 Gol a gol
14.30 Telenotícies
15.00 El Temps - El trànsit
15.10 Club super 3
15.40 La pel·lícula del diumenge (D):
«Salomé va ballar aquí»
17.25 El trànsit
17.40 Batman (D)
18.10 Èxit
18.35 El trànsit
18.40 Jim West (D)
19.45 Gol a gol
20.30 Telenotícies
21.00 El temps
21.05 Trenta minuts
21.40 Dallas (D)
22.35 Gol a gol
00.05 SIGNES DELS TEMPS

ESPÀIS FIXOS

DE DILLUNS A DIVENDRES:

- 09.35 Gracià, ara pot!
10.45 Informació agrària
10.15 Universitat oberta
13.30 T/N Comarques
14.30 Telenotícies
15.00 El temps - Bona cuina
20.30 Telenotícies
21.00 El temps - Bona cuina

DILLUNS, 15

- 09.05 La senyoreta (D)
10.40 Thalassa
11.25 30 minuts
11.55 Això és massa
12.55 Gent del Barri (D)
14.00 Cos a cos (D)
15.15 Vets (D)
15.40 Com a casa
16.40 Califòrnia
17.35 Club Super 3
19.00 Magnum
19.50 Dicciopinta
21.15 Betes i films
21.50 Pantalla (D): «El corredor»
23.45 Telenotícies - Dinners
00.15 Tot l'esport

DIMARTS, 16

- 09.05 La senyoreta (D)
10.40 Vida salvatge
11.15 Senyals
12.00 Versió directa
12.55 Gent del Barri (D)
14.00 Cos a cos (D)
15.15 Vets (D)
15.40 Com a casa
16.40 Califòrnia
17.35 Club Super 3
19.00 Magnum
19.50 Dicciopinta
21.15 Super 10
21.20 Roseanne 2 (D)
21.50 Això és massa
22.55 Quan es fa foc (D)
23.50 Telenotícies - Dinners
00.20 Tot l'esport

DIMECRES, 17

- 09.05 La senyoreta (D)
10.40 Vida salvatge
11.15 Segle XX
12.10 Cagney i Lacey (D)
12.55 Gent del Barri (D)
14.00 Cos a cos (D)
15.15 Vets (D)
15.40 Com a casa
16.40 Califòrnia
17.35 Club Super 3
19.00 Magnum
19.50 Dicciopinta
21.05 Sorteig Lotto 6/49
21.25 Cinema 3: «Tot salvatge»
23.40 Informatiu cinema
00.10 Telenotícies - Dinners
00.40 Motor a fons
01.10 Tot l'esport

DIJOUS, 18

- 09.05 La senyoreta (D)
10.40 Planeta terra
12.00 60 minuts
12.55 Gent del Barri (D)
14.00 Cos a cos (D)
15.15 Vets (D)
15.40 Com a casa
16.40 Califòrnia
17.35 Club Super 3
19.00 Magnum
19.50 Dicciopinta
21.05 Super 10
21.20 Tres pics i repicó
23.00 Actual
00.05 Telenotícies - Dinners
00.35 Tot l'esport - Temps de neu

DIVENDRES, 19

- 09.05 La senyoreta (D)
10.40 Còmic el 9è art
11.15 Actual
12.10 Dallas
12.55 Gent del Barri (D)
14.00 Cos a cos (D)
15.15 Vets (D)
15.40 Com a casa
16.40 Califòrnia
17.35 Club Super 3
19.00 Magnum
19.50 Dicciopinta
21.15 La vida en un xip
24.00 Telenotícies - Dinners
00.30 Tot l'esport

DISSABTE, 20

- 09.15 Sardanes
09.30 Club Super 3
12.30 Tres pics i repicó
13.55 Betes i films
14.30 Telenotícies
15.00 El Temps - Bona cuina
15.10 Les fabuloses tortugues Ninja
15.40 Tarda de cinema còmic: «Un gos div»
17.25 Sereu campions
17.40 Oliana Molls
18.05 Buck Rogers (D)
18.55 Cagney i Lacey (D)
19.50 Futbol
22.00 Telenotícies
22.30 El temps - Bona cuina
22.40 Cine nit: «Dimecres de cendra»
00.20 Cinema de mitjanit:
«L'aventurera» (D)

CANAL33

DIUMENGE, 14

- 14.00 Tennis
16.30 Hoquei patins
18.15 Bàsquet
19.45 Sessió de vespre: «El trencacors»
21.45 Informatiu cinema
22.05 Còmic el 9è art
22.40 Gran estrena
00.20 Informe mundial CNN

ESPÀIS FIXOS

DE DILLUNS A DIVENDRES:

- 11.30 Gracià, ara pot!
18.15 Universitat oberta
19.45 Victor
20.00 Tot l'esport
20.25 Sputnik TV
21.25 Mil parades
21.30 Las notícies amb Josep Curi
22.00 El temps
22.05 Dinners

DILLUNS, 15

- 19.00 Basquetmania
20.55 Gent del barri
22.15 Versió directa
23.15 Segle XX

DIMARTS, 16

- 19.00 Vida salvatge - El món de cousteau
20.55 Gent del barri
22.15 Teatre: «Autèntic oest»
23.45 Cadència

DIMECRES, 17

- 19.00 Vida salvatge - El món de cousteau
20.55 Gent del barri
22.15 60 minuts
23.15 Planeta terra
00.15 Sputnik Concert

DIJOUS, 18

- 19.00 Vida salvatge - El món de cousteau
20.55 Gent del barri
22.15 Fila 33: «La presa nua»
00.45 Més enllà del 2000

DIVENDRES, 19

- 19.00 Futbol 92
20.55 Gent del barri
22.15 Tres catorze setze
23.00 Canal 33 presenta
24.00 Versió original: «Roma»

DISSABTE, 20

- 13.15 SIGNES DELS TEMPS
14.00 Cadència
15.00 Vibria
15.15 Senyals
16.00 Esports
19.45 Telefilm dissabte tarda: «La model i la policia»
21.30 Oh, no!
22.00 Thalassa
22.40 Els intocables
23.35 Jazz & Co.
00.35 Informe mundial CNN

TV1

DIUMENGE, 14

- 02.10 Esport nit
08.00 La gran galeria
09.00 TEMPS DE CREURE
09.15 Concert
10.00 EL DIA DEL SENYOR -
SANTA MISSA
11.00 POBLE DE DÉU
11.30 Camp i mar
12.30 Parlament
12.30 135 escons
13.00 Cosmos
14.00 Arc de triomf
15.00 Telediari-1
15.35 Els fruitis
16.00 Sessió de tarda: «Solo ante el
streaking»
17.30 La hora Warner
18.30 Joc de nens
19.00 El temps és or
20.00 L'hora de Bill Cosby
20.30 Telediari-2
21.05 Una filla més
21.40 Diumenge cine: «Bandera
negra»
23.15 Telediari
23.25 Equinoccio
00.15 Línia 900
00.45 Camaleó
01.15 Barcelona Olímpica
01.45 Va de cine
02.15 Art i artistes flamencs

ESPÀIS FIXOS

DE DILLUNS A DIVENDRES:

- 08.00 Programa informatiu
10.30 Telediari
11.30 Telediari
12.55 Telediari
13.00 Teleuna
13.30 Jo compro aquesta dama
14.00 L'informatiu Migdia
14.30 No riguis que és pijor
15.00 Telediari-1
17.55 El follet del globus
18.00 Els mons de Yupi
19.20 L'informatiu Vespre
20.30 Telediari-2

DILLUNS, 15

- 09.10 L'estranya dama
10.00 De par en par
12.00 Santa Barbara
15.35 La dama de rosa
16.30 Aquesta és la seva casa
17.35 3, 2, 1... contacte
18.05 El follet del globus
18.25 La tira d'aventures
18.50 Juga amb nosaltres
19.30 Els carrers de San Francisco
21.00 El preu just
22.25 S'ha escrit un crim
23.15 A debat
00.15 Diari nit
00.45 Giselle
02.25 Informatiu de la CBS

DIMARTS, 16

- 09.10 L'estranya dama
10.00 De par en par
12.00 Santa Barbara
15.35 La dama de rosa
16.30 Aquesta és la seva casa
17.25 Tendido cero
18.25 La tira d'aventura
18.50 Dibuixos animats
19.30 Els carrers de San Francisco
21.05 Els vídeos de primera
21.40 Sessió de nit: «La jaula de las
locas»
23.30 A portada
00.00 Diari nit
00.30 TESTIMONI
00.35 Antoni Tàpies
01.35 Informatiu de la CBS

DIMECRES, 17

- 09.10 L'estranya dama
10.00 De par en par
12.00 Santa Barbara
15.35 La dama de rosa
16.30 Aquesta és la seva casa
17.25 Amb les mans a la massa
18.05 El follet del globus
18.25 La tira d'aventura
18.50 Dibuixos animats
19.30 Els carrers de San Francisco
21.00 La ronda
22.00 Falcon Crest
23.00 La petjada del crim
00.00 Diari nit
00.30 La gran galeria
01.30 Informatiu de la CBS

DIJOUS, 18

- 09.10 L'estranya dama
10.00 De par en par
12.00 Santa Barbara
15.35 La dama de rosa
16.30 Aquesta és la seva casa

- 17.35 Clau en mà
17.55 La tira d'aventures
18.25 Tendido cero. Toros
21.00 Bojos per la tele
22.15 El primi-joc
22.30 Estrenes TV: «Algo tan
perfecto»
00.20 Diari nit
00.50 Absències i retorns
01.50 Informatiu de la CBS

DIVENDRES, 19

- 09.10 L'estranya dama
10.00 De par en par
12.00 Santa Barbara
15.35 La dama de rosa
16.30 Aquesta és la seva casa
17.35 Stop, seguretat en marxa
18.05 El follet del globus
18.25 Festival Hanna Barbera
19.30 Els carrers de San Francisco
21.00 Nit d'humor: «Niu buit» -
«Noies d'or»
22.20 Visca l'espectacle!
23.30 Sèrie rosa
24.00 Diari nit

DISSABTE, 20

- 00.20 Al·lucini
01.50 Informatiu de la CBS
02.20 Esport nit
08.00 La ronda
09.00 ULTIMES PREGUNTES
09.30 Concert del dissabte
11.00 En escac
11.30 Olla de grills
13.00 Trobada juvenil amb Banesto
13.55 Rockpop
15.00 Telediari-1
15.35 Alfred J. Kuak
16.00 Sessió de tarda: «Miguel
Strogoff»
18.00 Club Disney
20.30 Telediari-2
21.00 Informe setmanal
22.05 Dissabte nit: «El poder del
triumfo» - «Matrimoni»

TVE2

DIUMENGE, 14

- 07.30 Tribunal Popular
08.30 SANTA MISSA
09.15 Pugastoc
10.00 Gorbi
10.30 Cine para todos: «Chica o
chico»
12.00 Diumenge esport
14.30 Servei de notícies
14.35 Diumenge esport
16.15 Servei de notícies
16.20 Diumenge esport
17.40 Servei de notícies
17.45 Cine paraíso: «Un rey para
cuatro reinas»
18.30 Las colecciones de la 2
21.00 Mira-2
22.00 L'informatiu cap de setmana
23.00 Estudio estadio
00.00 Video-mix
00.30 Glasnost
01.00 Música N.A.
01.30 Golf: masters de Augusta
02.30 Jazz entre amigos
03.30 Revista de cine

ESPÀIS FIXOS

DE DILLUNS A DIVENDRES:

- 07.30 Peter Pan
08.00 Dibuja 2
09.30 Las aventuras de Willy Fog
09.00 TV Educativa
10.00 Noticias
12.00 Noticias
14.25 Avanc informatiu
16.25 Avanc informatiu
17.55 Avanc informatiu
20.00 L'informatiu vespre

DILLUNS, 15

- 12.05 Paseo central
13.00 Bellesa i poder
13.25 Menjar i beure
13.30 La palmera
14.30 Estadio 2
15.00 Cheers
15.30 La barberia
16.00 Cifras y letras
16.30 Primera sesión: «Una vela para
el diablo»
18.00 Historias de cada día
19.00 Basket ACB
19.30 T y T
20.30 Això no pot fer-se per TV
21.00 Contrapunt
21.10 Murphy Brown
21.35 Aquellos maravillosos años
22.00 La estrella es... Cary Grant:
«Operación Whisky»

- 00.00 Rápido
00.30 Última sesión: «Dueña de su
destino»

DIMARTS, 16

- 12.05 Paseo central
13.00 Bellesa i poder
13.25 Profesor Falco
13.30 La palmera
14.30 Estadio 2
15.00 La finestra
15.30 Força Barça
16.00 Cifras y letras
16.30 Primera sesión: «La Lola se va
a los puestos»
18.30 Baloncesto
22.00 El abogado Matlock
23.00 Crónicas urbanas
00.00 El arte del video
00.30 Última sesión: «Luces del
Norte»

DIMECRES, 17

- 12.05 Paseo central
13.00 Bellesa i poder
13.25 Menjar i beure
13.30 La palmera
14.30 Estadio 2
15.00 Cheers
15.30 Petits països
16.00 Cifras y letras
16.30 Primera sesión: «Muere una
mujer»
18.00 Historias de cada día
19.00 Mikimoto-clip
19.30 T y T
20.30 Vuelta ciclista a Aragón
21.00 Futbol
22.50 Contrapunt
23.00 Los Simpsons
23.20 Documents 2
00.30 Última sesión de cine: «La
oveja negra»

DIJOUS, 18

- 12.05 Paseo central
13.00 Bellesa i poder
13.25 Profesor Falco
13.30 La palmera
14.30 Estadio 2
15.00 La finestra
15.30 Ptes de Catalunya
16.00 Cifras y letras
16.30 Primera sesión: «Ningún vicio
menor»
18.30 Baloncesto
22.00 Dijous cinema: «La ley del
deseo»
00.00 Metropolis
00.30 Última sesión: «Justín de
Marsella»

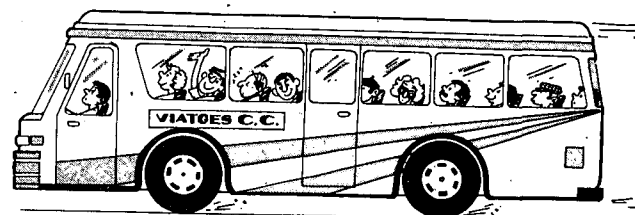
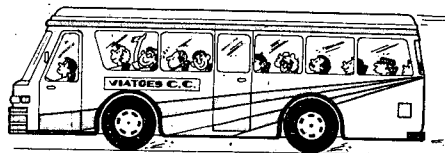
DIVENDRES, 19

- 12.05 Paseo central
13.00 Bellesa i poder
13.25 Menjar i beure
13.30 Msica a Ciutat Vella
14.00 Especial: «Ara és demà»
14.30 Estadio 2
15.00 Cheers
15.30 Barcelona Olímpica
16.30 Primera sesión: «La estrella
vacía»
18.00 Historias de cada día
19.00 NBA
19.30 T y T
20.20 Vuelta ciclista a Aragón
20.30 El camaleó
21.00 Contrapunt
21.10 Tribunal Popular
22.15 El mirall:
01.00 Fora de sèrie
02.00 Última sesión de cine: «La
estrategia de la urraca»

DISSABTE, 20

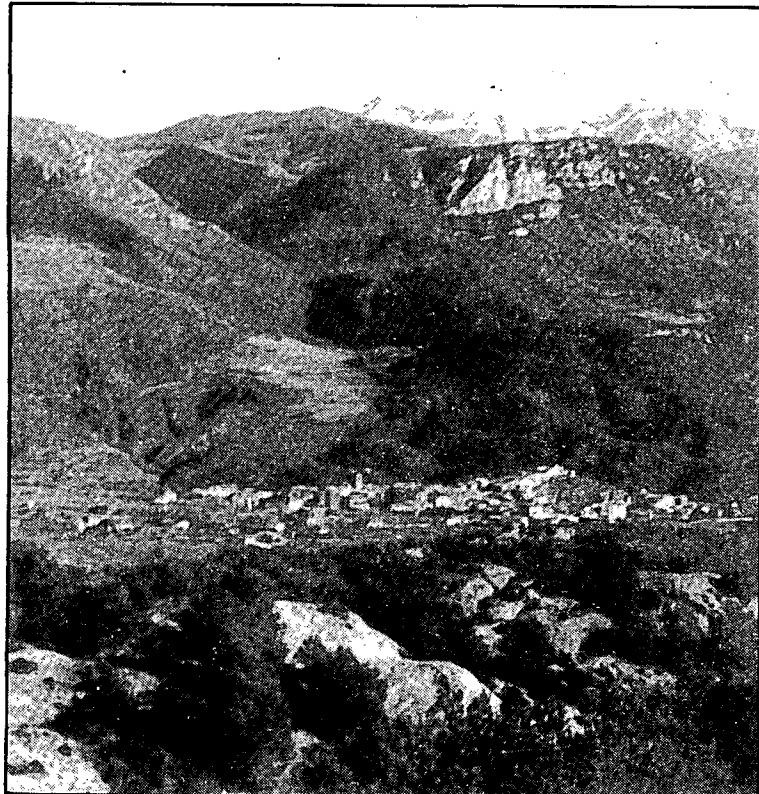
- 08.00 Bellesa i poder
09.30 Bioman
10.00 Los caballeros del zodiaco
10.30 Cine para todos: «Fantástica
aventura»
12.00 NBA
13.30 Videomix
14.00 Va de cine
14.30 L'informatiu cap de setmana
15.00 Mikimoto clip
15.30 Música disco
16.25 Avanc informatiu
16.30 Dissabte esport
19.00 Antologia de la zarzuela
20.00 Cine club: «Papa fue un
defensa»
21.50 Vuelta ciclista a Aragón
22.00 L'informatiu cap de setmana
22.10 Trafico
23.00 Ray Charles
00.00 La tabla redonda
01.00 Última sesión de teatro
02.30 El planeta milagroso

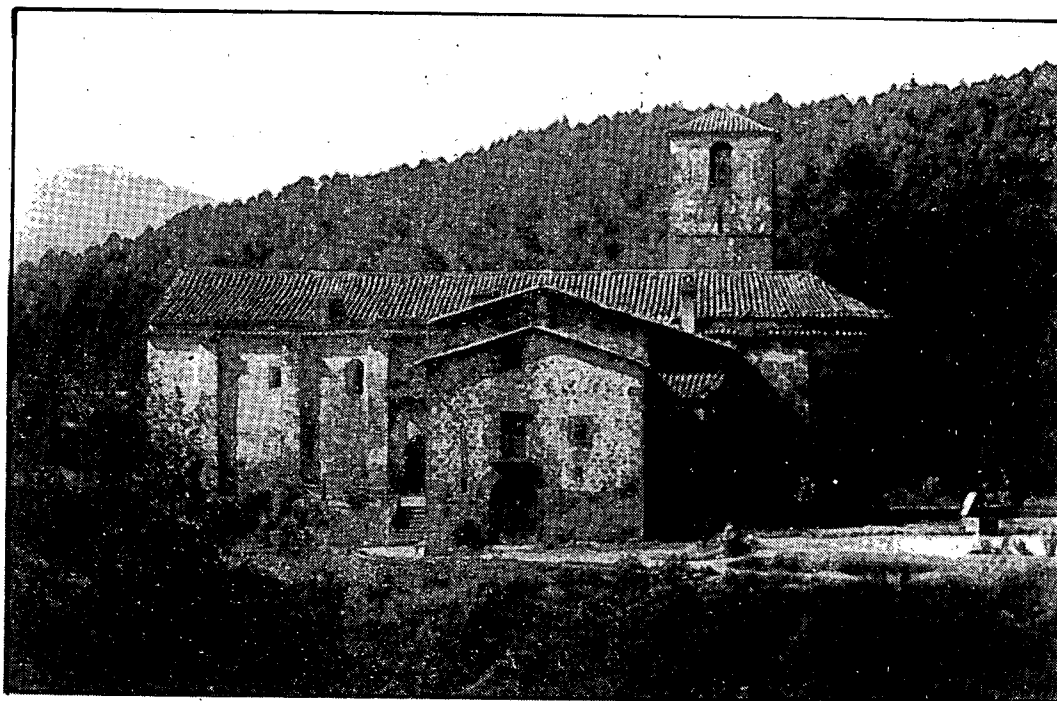

LXXIII VIATGE CULTURAL

Dia 21 de d'abril 1991

Sant Llorenç de Morunys

Olius

VISITAREM: St. Llorenç de Morunys, Port de Comte i, passant pel Coll de Jou, dinarem a Solsona en el marc incomparable del Parc de la Mare de la Font. Després visitarem la Cripta d'Olius.

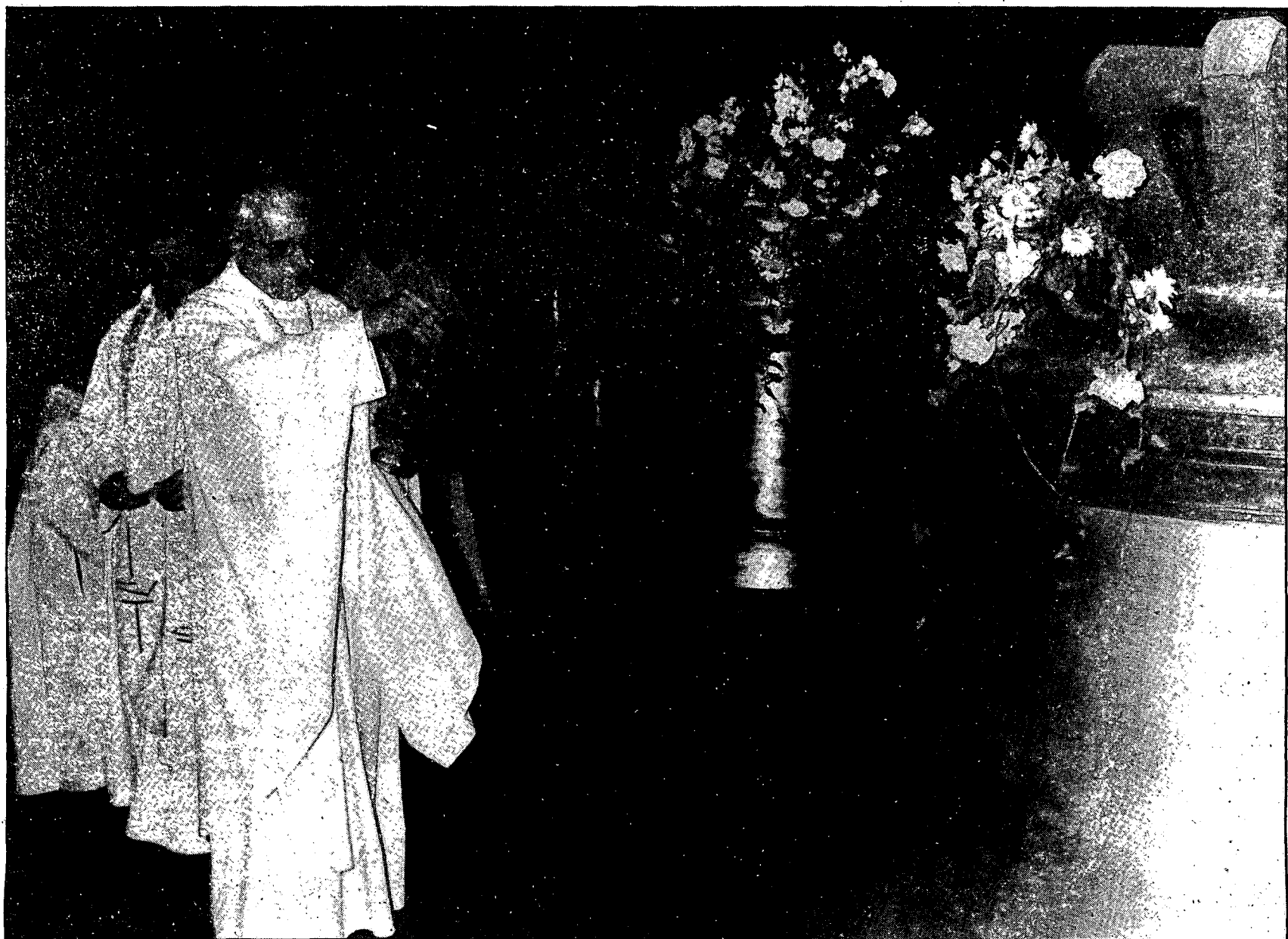
Serra del Port de Comte

Preu: 3.000 ptes., comprenent viatges, visites, propines, sorteig de llibres i dinar al restaurant. Per reserves de places truqueu al tel.: 215 27 84 Sra. Roser. La sortida serà a les 7,30 en punt del matí, carrer de València, xamfrà Balmes.

DINAREM
al
PARC DE LA MARE
DE LA FONT
Carretera de la
Basella Km. 1
SOLSONA

Preguem els participants en els viatges culturals de CATALUNYA CRISTIANA, que assisteixin a la missa vespertina del dissabte, en els seus llocs de costum, ja que no podem garantir la tornada, en hora hàbil per complir el precepte dominical

AVÍS La direcció del Viatge Cultural es reserva el dret d'anul·lar l'excursió i de modificar l'itinerari anunciat, durant el viatge, si les circumstàncies ho aconsellen.

Benedicció de les campanes pel Dr. J. Mª Guix

La vida religiosa d'Igualada, tot i que es ressent de l'ambient d'indiferència generalitzat envers les coses de l'espirit, ha viscut uns darrers anys, de significat històric, ja que s'ha commemorat el IV Centenari d'un fet prodigiós. La suor de sang i aigua, d'una imatge del Sant Crist. "Fou l'any 1590, 20 d'abril, diven- dressant...", el poeta en deixà constància en els Goigs, que es canten en honor de "l'Espòs de Sang", títol que el venerable bisbe Torras i Bages atorgà al Crist igualadí.

Un Crist que patí les greus conseqüències de la revolta del 36, però que els igualadins no hem pas oblidat. Des del 1989 hem estat de festa grossa. Festes quatrigen- tenàries. Festes de tot el poble, car el Sant Crist d'Igualada és venerat per gent de moltes tendències i de diferents estrats socials.

El P. Cassià M. Just, recent- ment guardonat amb la Creu de Sant Jordi, atorgada per la Generalitat, sentint-se, com se sent, igualadí fou el prego- ner d'aquestes festes com- memoratives. Al llarg del 1990 s'han portat a terme una munió d'actes, en els quals hi ha participat tot Igualada, entitats, escoles, clubs, asso-

Igualada estrena campanes

ciacions, etc. Al llarg de dotze mesos s'han tingut celebra- cions. Dos punts principals foren: la Festa del Sant Crist, pròpiament dita, celebrada per la Pasqua de l'any passat i la inauguració de les obres de reforma portades a terme en la basílica de Santa Maria, temple que acull el Sant Crist d'Igualada. Aquesta reob-ertura va tenir lloc el dia de sant Martí (11 de novembre). Fou el dia que es beneïren, tam- bé, les sis noves campanes. Dos punts que assenyalaren unes fites en la vida ciutada- na, que foren presidides pel bisbe de Vic, Josep M. Guix.

Enguany, la festa del passat dimarts de Pasqua ha estat com la cloenda de tot aquest IV Centenari. El prelat de la diòcesi tornà a presidir tan entranyable festa igualadina, com és la festa del Sant Crist. Molts igualadins forans, no se la deixen perdre.

Igualada s'ha llançat en aquestes solemnitats. Ho ha

fet de manera generosa, ja que l'arranjament de la basi-lica suposa una despesa multimilionària. Queda en- cara molt deute, però hom ha contribuït dineràriament en la quantiosa despesa. És de creure que continuarà fent-ho, fins a cobrir tot el pressupost.

Bé, el cost elevat ha estat el de les obres. Unes obres que quedaran com a testimoni de la comprensió i del despreni- ment dels igualadins, i tam- bé com a record d'aquesta celebració del IV Centenari del Sant Crist. Seran com un monument de recordança de l'efemèride.

Ara, s'ha publicat un llibre -mercès a la Fundació Sant Crist-, que és un llibre de crò- niques d'aquestes festes. Són reculls de premsa, amb res- senyes de tot el que va fer-se en el decurs del IV Centenari. Són unes pàgines d'història local. Fulls escrits amb ressò de la premsa local, deguda-

ment il·lustrats amb una munió de fotografies, realit- zades en el decurs dels actes commemoratius. Un docu- ment, escrit i gràfic, que no pot mancar en cap biblioteca local, sigui pública o particu- lar.

El dia de Pasqua, s'inaugurà la reforma de la Capella Fon- da del temple basilical. Una capella que guarda el Sant Crist d'Igualada. S'ha modificat l'escala per anar al cambril, on es venera aque- lla imatge i s'ha remodelat l'altar i el presbiteri. També s'han restaurat les pintures i les teulades, així com les parets exteriors.

Aquell mateix dia s'inau- gurà el joc de campaneria. Sis noves campanes, amb noms i advocacions adients, tocaran des d'ara una har- moniosa gamma sonora, anunciadora de fets puntuals de la vida parroquial. L'arranjament exterior del campanar, ha quedat per al-

tra fase. De moment, però, s'ha instal·lat un sofisticat sistema receptor que capta els senyals horaris emesos des d'Alemanya. Aquest sis- tema de transmissió assegu- ra una exactitud notòria per marcar els quarts i les hores del rellotge de l'esmentat cloquer.

Igualada, doncs, ha posat al dia la seva infraestructura eclesial. Almenys, per la part que correspon a l'església, cap de l'Arxiprestat, que comprèn la demarcació Anoia-Segarra (Igualada- Calaf).

Un esforç dinàmic, que no ha estat del tot ben comprès per algun sector preocupat per les exigències socials; però ha estat, generalment, ben acollit pel poble que ha entès la necessitat de l'esforç portat a terme. Un esforç que ha significat una preocupa- ció per la conservació del pa- trimoni ciutadà.

Bona part de les celebra- cions del IV centenari del Sant Crist d'Igualada han servit, per altra part, per incrementar donacions voluntàries en pro del Tercer Món, ja que s'ha procurat no oblidar les ne- cessitats missioneres.

JOSEP ELIAS FARRÉ

Set campanes a la Basílica de Santa Maria d'Igualada

Després de molts anys de tenir el campanar de Santa Maria amb una funció només de presència arquitectònica, com la majoria de campanars del país, ara torna a tenir la seva personalitat pròpia, la d'albergar campanes. El campanar de Santa Maria d'Igualada té set campanes. Sis són noves. Cada campana porta en la cara anterior uns relleus amb la figura de la imatge que li dona nom i unes inscripcions al·lusives i exclusives per a cada campana. En la part posterior també uns relleus amb l'escut de la ciutat d'Igualada i el timbre de la foneria. El nom que s'ha escollit per a les noves campanes ha defugit de personalismes. Totes sis campanes porten noms d'advocacions estimades pels fidels igualadins.

SANTA MARIA

És la primera o campana grossa, dedicada a la patrona de la basílica. Té un diàmetre de 170 cm i pesa 3.000 quilos. La seva tonalitat és SI.

Les inscripcions que porta són, a la part de dalt, "Santa Maria d'Igualada -1990- Iohannes Paulus PP II". Al centre un relleu de la figura de la Puríssima i sota el nom **Santa Maria**. Segueix una estrofa els goigs "Del poble igualad/sou vos l'estel del dia". A la part baixa, una inscripció en llatí, que traduïda diu així: "Maria prengué un tamborí, i cantà: La meua ànima magnifica el Senyor".

SANT CRIST D'IGUALADA

És la segona. Té un diàmetre de 140 cm i pesa 1.800 quilos. La tonalitat és RE#.

Les inscripcions són: a la part de dalt, "Santa Maria d'Igualada -1990- Iosephus M. Guix Epis". Al mig, gravat de la imatge del Sant Crist d'Igualada, de gran devoció quadricentenària a la ciutat, el nom **Sant Crist d'Igualada** i l'estrofa "Adorem, oh Redemptor/vostre imatge d'Igualada". Al final "IV Centenari de la Suor de Sang" i la inscripció llatina "Us adorem, oh Crist, i us beneim".

MARE DE DÉU DE LA PIETAT

És la tercera, amb un diàmetre de 116 cm i 1.600 quilos de pes. La tonalitat és FA#.

Les inscripcions, "Santa Maria d'Igualada -1990- Iohannes Raurell Paroc", s'adorna amb el relleu de la imatge de la Mare de Déu de la Pietat, patrona de la ciutat, el nom **Mare de Déu de la Pietat** i l'estrofa "Verge de la Pietat/assistiu-nos" i s'acaba amb la inscripció en llatí "Com s'entristia i plorava, quan compassiva mirava, el Fill en tan gran dolor".

SANT BARTOMEU

És la quarta, amida 103 cm de diàmetre i pesa 900 quilos. La tonalitat és SOL#.

Les inscripcions porta com totes el nom de la basílica on va destinada: "Santa Maria d'Igualada -1990-". Al mig, imatge de sant Bartomeu, amb el nom **Sant Bartomeu**, compatró d'Igualada, l'estrofa "Empareu nostra Igualada/gloriós sant Bartomeu". Segueix la inscripció "Heus aquí el veritable israelita, un home sense engany".

SANT MIQUEL ARCÀNGEL

És la cinquena de 87 cm de diàmetre i pesa mitja tona. La tonalitat és SI.

A la part de dalt, també la inscripció "Santa Maria d'Igualada -1990-". Al mig, la figura de sant Miquel, patró dels campanars, i el nom **Sant Miquel Arcàngel**. L'estrofa diu "Príncep de les jerarquies celestials/

defenseu-nos en la lluita". La inscripció llatina diu: "Harmonia de sant Miquel Arcàngel: Lloeu Déu tots els àngels".

REINA DE LA PAU

És la sisena campana, la més petita, amb 69 cm de diàmetre i 250 quilos de pes. Tonalitat DO#.

Les inscripcions "Santa Maria d'Igualada -1990-". Al mig, la imatge de la Mare de Déu amb el nom **Reina de la Pau** i el verset "Féu del nostre poble/un oasi de pau". A baix, com totes, la inscripció llatina: "Vosens afermeu en la Pau, ja que esperem en vós".

FRANCESCA

És la campana que havia romàs al campanar fins ara, però de molts anys fora de servei. Va ser beneïda el 1950. Les vuit campanes que havia tingut el campanar de Santa Maria foren requisades l'any 1936 i destinades a material de guerra. **Francesca**, amida 100 cm de diàmetre i pesa uns 850 quilos. Convenientment mecanitzada amb martell, formarà part del conjunt dels tocs.

Les campanes parlen de la vida del poble

La campana és un instrument que es troba en totes les civilitzacions antigues i al llarg de la història ha estat utilitzada per a finalitats festives, religioses i socials. El

ritual antic de la benedicció de les campanes destacava que "la veu de la campana era la veu del Senyor". El toc de la campana és la veu que crida els fidels a l'oració i al culte. Però la campana no és solament un instrument religiós, la veu de la campana també forma part de la vida de la comunitat. I també és un instrument musical.

El mateix nom del toc ens parla del fet de cada moment: toc de festa, toc de difunts, toc de tempesta, toc de foc, toc de queda, toc del viàtic, toc de missa major, toc de l'Àngelus, toc de les hores, toc de morts, toc de bateig. A Igualada tenia una tradició particular, el toc de la Partera, quan el nadó era noi.

Ara, a Santa Maria, cada campana brandarà sola o en combinació amb les altres, segons els tocs a realitzar, sigui amb el martell o batall, els quals estan mecanitzats i els tocs fixos automatitzats. El funcionament és dirigit per ordinador, amb capacitat per a 200 programes diferents. El rellotge del campanar també s'incorpora a l'alta tecnologia i és sincronitzat per ràdio des de l'emissora alemanya de la CDF-77, situada prop de Frankfurt, amb un patró horari oficial.

Les campanes van sospeses en tres nivells, per parelles i brandant a 180 graus, per obtenir la màxima qualitat sonora. Els batalls, que també poden ser tocats a mà, tenen el pes adequat a cada campana. Per exemple, el batall de la campana grossa pesa 120 quilos. Tots sis batalls són de ferro forjat i construïts en un taller especialitzat de Suïssa.

Al interior del campanar s'hi ha construït una estructura totalment de fusta per tal d'obtenir el màxim de nitidesa i eficàcia sonora i tota l'estructura està aïllada dels suports del seu basament amb fortes soles de goma per evitar la transmissió de vibracions a les parets de campanar. Als finestrals s'han instal·lat persianes de fusta amb un disseny especial que actua de difusor del so i la cambra del campanar actua de caixa de ressonància. La pressió sonora s'expansiona equilibradament a través de les persianes produint una musicalitat vellutada i harmònica.

La sonoritat de tot aquest conjunt de campanes és en SI Major i en les primeres notes s'endevina el cant de la "Salve Regina" gregoriana popular.

La fosa d'una campana, un acte profundament religiós

Fer una campana és un art. El que dona vàlua i distingeix cada campana és la sonoritat i saber donar-li el to concret és molt important. El resultat d'uns càlculs matemàtics, avui amb l'ajuda de la informàtica, donen la forma de la pauta amb la qual es formarà el motlle. El material emprat i l'experiència del fonedor fan la resta.

La fosa d'una campana és un esdeveniment d'una gran transcendència cristiana i d'una força física penetrant. Una imatge del Crist presideix sempre l'obrador i la cerimònia és fa sempre en divendres i a les 3 de la tarda, dia i hora de la mort del Senyor. Un sacerdot de la parròquia a la qual va destinada la campana fa la benedicció de la fosa, seguint una tradició secular.

En el moment precís, que és el punt en què l'aliatge del 78% de coure i del 22% d'estany arriba sobre els mil graus, el forn es para. Es fa un silenci expectant i decisiu. Els operaris es persignen i amb la invocació "En nom de Déu" s'obre la caldera i surt un doll roent i impenetrable i s'estén serpentejant fins a amarrar els motlles. L'atmosfera és tensa. Les flames omplen els ulls dels assistents i el fum s'escampa per l'espai. L'emoció envaeix els cors.

Són uns minuts de forta tensió davant la força dels elements de la natura, que controlats per l'home, són conduïts a un fi noble. Finalment, el cant del "Tedeum" en

Espectacular maniobra d'introducció de les campanes.

Fosa de campanes. Un acte profundament religiós.

Joc de campanes a punt per ser hissades al campanar.

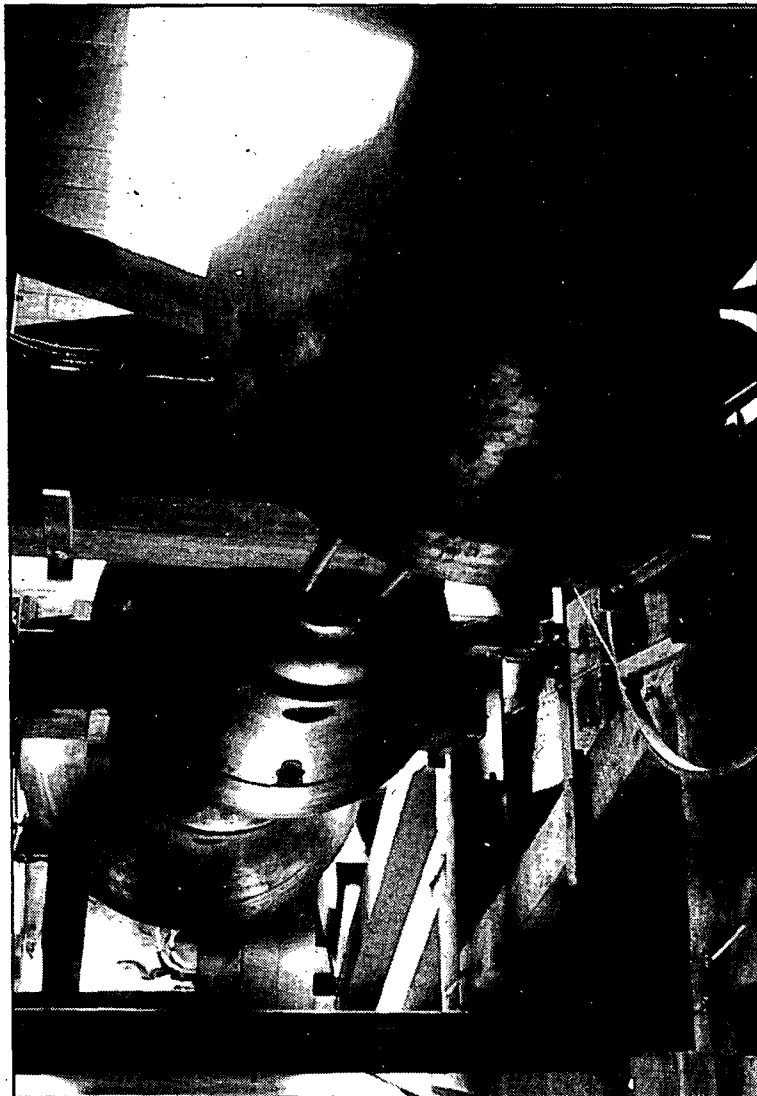
acció de gràcies ressona per la pau.

Les campanes destinades a Igualada són de la foneria Bachert, de Heilbronn, la qual té el taller especialitzat en campanes a la localitat de Bad-Friedrichshall, al land alemany de Württemberg. La fosa sol ser

sempre compartida, ja que es fan diverses campanes alhora. Per exemple, el 12 d'octubre se'n van fondre 5, dues per Igualada i tres per a la parròquia alemanya de Sant Josep, de Tutzing, i amb la qual també havia compartit la fosa el mes de juny. Les sis campanes

d'Igualada va ser repartides en tres foses i en cada ocasió hi ha estat present una representació igualadina.

CAROLINA RIBA

Vista parcial del muntatge del campanar.

No es podia marginar de cap manera, dintre el pla de restauració total del primer temple de la ciutat, una primmirada acció restauradora de la capella fonda de Santa Maria, tabernacle de la Reserva del Santíssim i privilegiat altar del Sant Crist d'Igualada.

El primer any del segle XVIII, tot just cinc anys després de l'acabament de la grandiosa fàbrica del temple, la vila que comptava només amb quatre mil habitants, tingué prou alè per bastir de peu un equilibrat apèndix arquitectònic a l'esveltíssima nau central, que constituís el "sancta-sanctorum" del conjunt monumental destinat a ser la casa pairal de les futures generacions.

Els avatars que la capella ha passat durant més de dos-cents anys han estat diversos; la major part venturosos com la seva inauguració l'any 1733, la decoració interior de la cúpula amb una apoteòsica glòria, obra de Francesc Tremulles de l'any 1752, i l'estrena del retaulé barroc l'any 1756, i el daurat d'aquest, l'any 1793.

Un incendi fortuït s'inicià al cambril de la Sagrada Imatge el dia 5 de maig de 1843 que providencialment la respectà, tot i que cremà la tovallola de roba que en aquella època li cenyia la cintura; també cremaren els cortinatges del temple, quatre candelers de fusta i rosti la decoració del recinte a més de la ignició total del teló pintat que el tancava. Al cap d'un any l'excel·lent artista Segimon Ribó, pintor acadèmic de ribets neoclàssics, molt celebrat en aquell moment i del qual se'n conserven avui una pintura de la Nativitat del Senyor al Museu d'Art Modern i una altra del Naixement de Venus a l'Acadèmia de Belles Arts Sant Jordi de Barcelona, pintà una nova tela amb la representació idealitzada del prodigi de la suor de sang, per ocupar el buit deixat per la cremada, i que ara admirem a la primera capella de mà dreta de la nau central de la Basílica.

Fins l'any 1931, les parets de la capella, restaren recobertes de domàs vermell, que amb el pas dels anys presentava un aspecte burellat i bon xic tristoi. Un igualadí benemèrit, com d'altres que en totes les èpoques sorgeixen graciosament-esmentem en concret la noble família dels Cornet dels segles XVII i XVIII que deixà marcada profundament la seva petja en aquesta capella el senyor Jaume Valls, prestigiós industrial pintor i decorador a Barcelona, de la firma "Vilaró i Valls S.A." volgué oferir un testimoni de la seva devoció al Sant Crist, amb la generosa donació de l'artística decoració global de la nau i creuer de la capella; es completà aquell enriquiment amb la pavimentació amb llosetes de marbre de tot el recinte sagrat, gràcies a la generositat popular.

Al cap de cinc anys, l'any 1936, la turbulència revolucionària vilipendià juntament la capella i la seva germana gran la nau central, ambdues rutilants d'esplendor en aquell moment.

L'any 1943, quatre anys després de la guerra civil, l'igualadí senyor Frederic Torelló, resident a Barcelona, féu ofrena d'un nou retaulé per acollir el facsimil de la sagrada imatge desapareguda en mala hora, beneïda i reposada l'any següent en una solemne

Decòrum obligat de la Capella del Sant Crist d'Igualada

feita el dia del Sant Crist, per l'abat de Montserrat P. Aureli M. Escarré.

Això va accelerar l'exhumació i restauració de la decoració pictòrica esmentada, que dirigí amb gran amor i competència el pintor Antoni

Moncunill. Dos artistes igualadins completaren la decoració; Francesc Camps amb les dues grans pintures a l'oli dels laterals del creuer, relacionades amb la història del Sant Crist, i Miquel Llacuna fixant els quatre vigorosos evangelistes al tremp, a les trompes que sostenen la cúpula.

Igualada, des de sempre ha tingut a flor de pell una exquisida sensibilitat per la seva "església gran", ametlla generatriu d'on ha sorgit l'actual ciutat que s'ha estès imparable fins a fondre's en besada maternal amb els circumveïns pobles d'Odena, Vilanova del Camí i Montbui. Aquests anys del IV Centenari del Sant Crist, ha crescut els seus afanys per dignificar en un altíssim grau d'honor tot el que representa aquesta entranyable "arca de l'aliança" del nostre poble, estoig del Crist igualadí i casa oberta de la Senyora i Majora de la ciutat, la Puríssima Concepció de Maria.

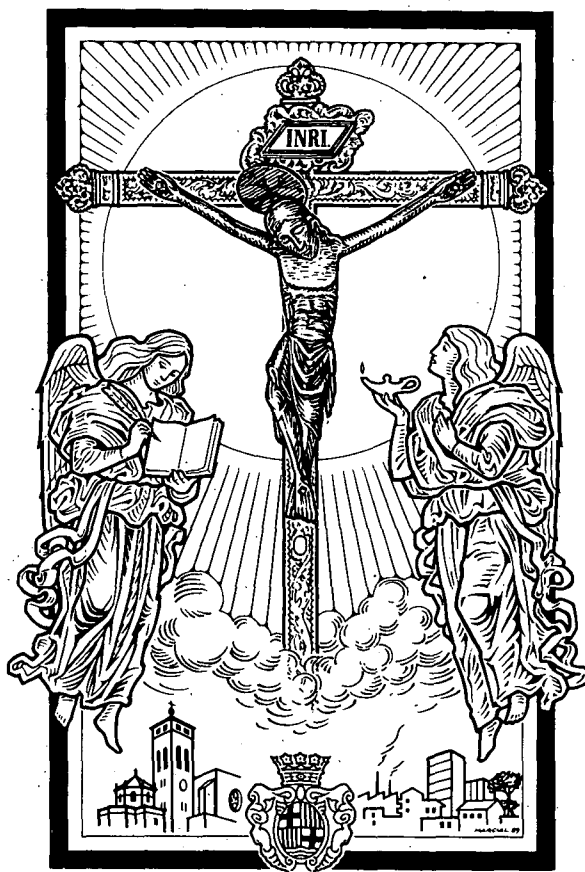
Cal admetre en honor a la veritat i per estricta justícia, que ultra l'esforç col·lectiu de tota la ciutat, la Providència ha suscitat alguns ciutadans que han respost de

manera decidida al reclam ancestral del pairalisme igualadí, sense regatejar cap esforç de qualsevol mena i, s'han llançat agosaradament a l'ardua empresa restitutòria de la qual fem esment al principi d'aquest escrit, quan es podia témer, que un cop enllestida la restauració de la part més tangible de la nau central, d'incórrer en el risc de perdre el coratge en la comesa d'emanyagar amorosament aquest entranyable racó santíssim de la basílica.

La capella de la Minerva, nom amb el qual era coneguda antigament i en sincronia amb el del Sant Crist, ha recobrat nova vigoria amb la restauració exhaustiva, que no maquillatge, que se li ha fet; tant, que potser no havia arribat mai a assolir la brillantor d'ara.

Cal fer una merescuda menció de l'arquitecte diocesà Jordi Sarri, que ha dirigit els treballs amb gran encert i dedicació, del pintor Amadeu Font que hi ha abocat tota la seva competència que és molta; la part elèctrica avui molt important per donar el degut relleu a la decoració, l'ha portat l'electricista Jaume Martínez que mai no ha regatejat la seva experimentada col·laboració. El fuster Josep Just, el manyà Ramon Prats, els paletes Ramon Pons que hi sofri un accident de treball avui en franca recuperació, Antoni Guix i Serafi Galindo que hi han treballat amb una voluntat externa a l'estricta obligació, el mambrista Guillem Belenguer que ha construït l'escalinata de marbre en una difícil ubicació, per accedir més folgadamente al cambril, a l'empresa CINIELSA, i altres col·laboradors que no al·ludim, han fet possible aquesta reversió gloriosa de la capella que tant estima la ciutat, per l'augusta presència del Senyor Sagramentat i de la imatge venerada del Crist igualadí.

MIQUEL BALL

SANT CRIST D'IGUALADA

CAMPANARS ALEMANYYS A CATALUNYA

Hem portat a Catalunya les greus i solemnes sonoritats dels campanars del centre d'Europa

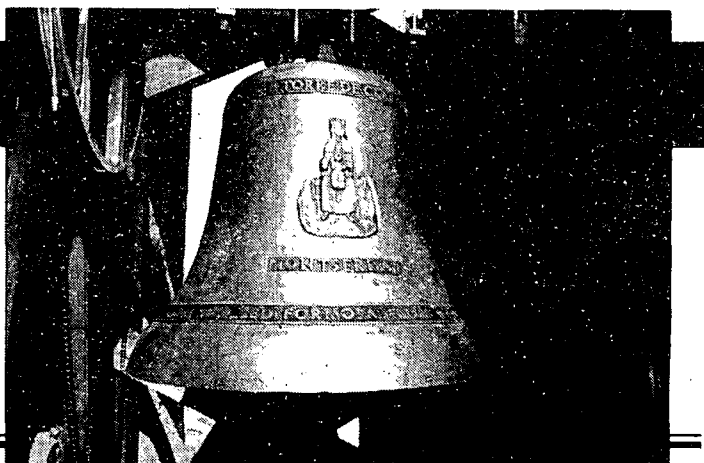

El campanar de La Torre de Claramunt (Anoia)

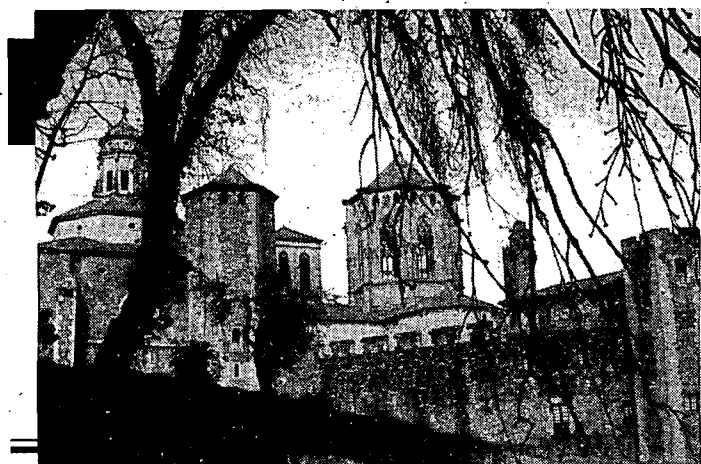
TORRE DE CLARAMUNT (Anoia)

4 campanes afinades
amb:
SI (3^a) RE, MI, SOL

1.100 kgs. bronze
1989

Vista parcial de l'instal·lació

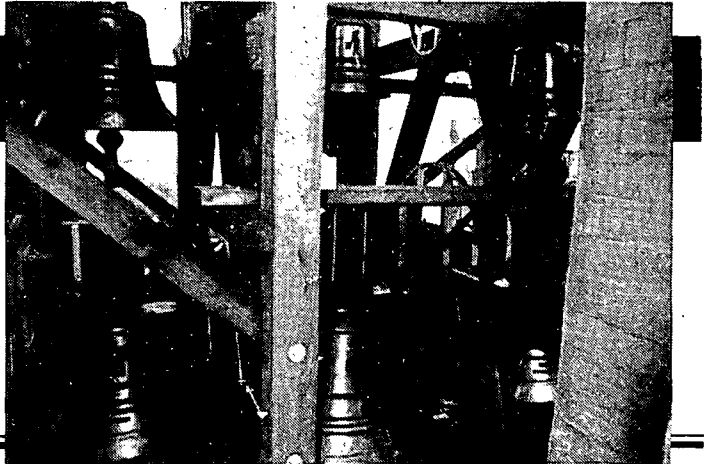

Reial Monestir de Poblet

REAL MONESTIR DE POBLET

6 campanes amb els
tons de:
MI (3^a) SOL#, SI, DO#,
MI, FA#

2.900 kgs. bronze
1990

El campanar de Poblet

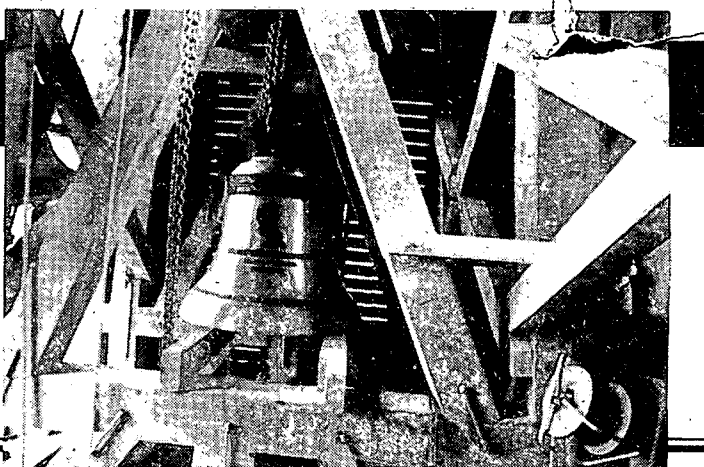

El campanar de Santa Maria amb els difusors de sonoritat

SANTA MARIA IGUALADA

6 campanes que
responen a:
SI, (2^a) RE#, FA#,
SOL#, SI, DO#

7.500 kgs. bronze
1991

Muntatge del campanar

*Tots ells equipats amb
persianes difusores
expressament dissenyades
per obtenir un conjunt
harmònic de l'onda sonora
amb una musicalitat
vellutada i nítida.*

*Conduïts per programadors
electrònics i sincronitzats
per ràdio des d'Alemanya.*

CAMPANES DE BRONZE
JOUS PER CAMPANES
ESTRUCTURES PER CAMPANAR
BRANDEIG ELÈCTRIC
PERSIANES DE SONORITZACIÓ
INSTAL·LACIONS COMPLETES

BRANDEN
NETES I CLARES.

UN TOC DE
TRADICIÓ
I DE PRESTIGI.

GLOCKENGIESSEREI
SALZSTR. 153
7100 HEILBRONN
TEL. 07131/10094
10095
FAX. 7131/76174
POSTFACH 1368

REPRESENTANT:

RAMON BRUNET CORTÈS
Santa Caterina, 31 08700 IGUALADA (Barcelona)
Tel. (93) 803 41 83

*Les campanes estan
sospeses amb potents
suports de fusta capaç
de reproduir la
sonoritat al
màxim nivell de potència i
puresa harmònica.*

*Podeu sol·licitar per escrit
enregistraments d'aquests
nous campanars.*